El jardí de Sant Gervasi

Núm. 32 | Setembre 2017 | Diari independent i gratuït

la Bonanova | Monterols | Galvany | Turó Parc | el Farró | el Putxet

www.eljardidesantgervasi@.cat @JSG_SantGervasi @eljardisg

22

La feina dels conserges

La seguretat al barri del Turó Parc

24-25

Festa Major del Farró

Crònica de les festes d'aquest barri

34

El cara a cara

En Luca i en Boris debaten sobre el Referèndum de l'1-O

40

Artur Mas

'La identitat sempre és important de mantenir, o de recuperar'

Festa Major al Farró!!

EXPO ALFOMBRA IRÁN
1973
EL MAYOR CENTRO EN BARCELONA DE
ALFOMBRAS Y KILIMS, PESAS ORIENTALES Y MODERNAS
c/ Laforja 109, (esq. Calvet) Tel. 93.209.95.80
www.expoalfombrairan.com

CLINICA DENTAL
JOSEP MARIA CLEMENTE
25 anys 1990 2015
Ronda General Mitre 190 - 93 211 12 11
www.cldental.es - recepció@cldental.es

Vingui a veure'ns!
Obtindrà el millor resultat amb la màxima discreció i confiança
COMPREM OR I PLATA N.1 a Catalunya

Demani pressupost per la seva joia sense compromís.
Marques exclusives i també de gamma mitjana.
Comprem diamants de totes les talles, formes i pureses.
Peces antigues, noves o trencades.

Li donem MÉS
COMPREM OR, RELLOTGES, DIAMANTS I PLATA
*Oferta vàlida fins al 31 de desembre a partir de 20 g d'or. Regal limitat per persona i dia.
C. València, 308 (no tanquem al migdia) - Tel. 93 487 87 49 / C. Calvet, 9 - Tel. 93 209 08 38

El Mètode Apollo és una nova intervenció endoscòpica amb eficaços resultats, indicada en el tractament de l'Obesitat.

El Mètode Apollo és un procediment endoscòpic amb el que no es realitzen incisions externes, el que el converteix en un mètode segur i poc invasiu que permet reduir la capacitat de l'estómac per via oral sense necessitat d'obrir cap via d'accés, provocant un efecte de sacietat precoç i retardant l'aparició de sensació de fam.

Clínica ServiDigest

més informació a
www.servidigest.com

Balmes 334 (Clínica ServiDigest)
Balmes 271, 5ª planta (Hospital El Pilar)
08006 - BARCELONA
93 545 09 90 - 93 415 34 64

Crèdits

Edició:
El jardí de Sant Gervasi SL
Coordinació comercial:
Martí Rodríguez Mestre
marti@eljardisg.com
Mariona Alumà
mariona.aluma@eljardisg.com
Coordinació editorial:
Jesús Mestre Campi
jesus@eljardisg.com
© Textos: dels autors
© Fotografies i il·lustracions: s'esmenta l'autoria de la il·lustració o la seva procedència
Redacció: Elena Bulet, Juanjo Compairé, Gràcia Farràs, M. Antònia Font Fernández, Jesús Mestre, Carme Rocamora, Eduard Sant, Javier Sardá
Correcció d'estil: Ester Bonet
Disseny de maqueta i maquetació: Jesús Mestre, G. Farràs
Tirada: 12.000 exemplars
Dipòsit legal B 25204-2014

Il·lustració de portada:
Diables al Farró, J. Compairé

Avís legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

EDITORIAL

Sembla que, aquest any, la tardor tingui pressa per arribar i fer neteja amb la pluja de les fortes calorades que hem patit aquest estiu. De fet, ja estem entrant a la tardor, l'estació més malenconiosa i reflexiva de l'any.

Les pàgines de la revista recullen informacions i opinions sobre dos fets que han acaparat les portades dels mitjans de comunicació aquestes darreres setmanes: l'atemptat terrorista a les Rambles i la preparació del Referèndum sobre la independència de Catalunya. Gairebé sense proposar-nos-ho, molts col·laboradors han escollit aquestes qüestions com a temes pels seus articles, cròniques o entrevistes. I és que són qüestions que preocupen i ens emocionen. Tothom si juga molt. Recollim una frase del "Treballant" d'aquest mes, que creiem mostra una de les realitats de la nostra complexa societat: "De la unió de persones orígens tan distants en resulta una paradoxa cultural: un català que parla en castellà a una sevillana, i una andalusa que li contesta en català al seu marit". Segur que ens acabarem entenent, no hi ha altra sortida, però cal molt de respecte pels punts de vista de cada part.

La revista també parla de la Festa Major del Farró. Aquest barri de Sant Gervasi també és notícia per la propera inauguració de la Vil·la Urània, un centre cívic municipal situat entre la Via Augusta i el carrer Saragossa, prop de Gal·la Placídia. Es van fer portes obertes i és una instal·lació magnífica. Ara, a partir de novembre quan s'obri al públic, caldrà donar-li vida i que el veïnat se'l faci seu.•

AVIS. Aquest estiu un virus s'ha instal·lat al web de la revista. Tot i que des de fa unes setmanes estem intentant eliminar-lo, fins al moment no ha estat possible. Hi seguim treballant i esperem poder tornar a tenir plenament operatiu el web al més aviat possible. Sentim molt les molèsties que pugui causar.

SUMARI

Agenda, Nomenclàtor | 4 - 5

Notícies del barri | 6, 8, 10
Juanjo Compairé, Jesús Mestre
Carme Rocamora, Roser Díaz

Articles | 12, 14, 16
Jaume de Oleza, Roger Rosich, Marc Talló i Neus Mestre, Judit Garrido, Fra Valentí Serra, Xavier Boned, Mireia Verdaguer, Josep Ginesta, Jordi Llorach

Política de barri | 18
Sobre el referèndum
Gerard Gómez del Moral, C. Rocamora

Treballant a Sant Gervasi | 20
Carles i Rosa, J. Sardá i J. Mestre

Reportatge: Turó Parc | 22
"*Donem valor a la feina dels conserges*", Juanjo Compairé

Memòria històrica | 23
La Torre Lledó, Albert Angles-Minguell

Festa Major del Farró | 24 - 25
Crònica de la Festa Major del Farró,
Juanjo Compire, Jesús Mestre

Galvany - Turó Parc | 26
Dins l'armari del record, Roser Díaz

28 | **Abans i ara**
El pont de Can Castanyer,
J. Sardá i J. Mestre

29, 30, 31 | **Arts i lletres**
Victòria Cardona, Sandra Palau.
Casa Usher. Jordi Quer.
Binomio, exposició a la Farga

32 | **Arts i lletres**
Sant Gervasi és història, Jesús Mestre

33 | **Gent de mercat**
Francesc Olivé, J. Xurigué

34 - 35 | **La mirada jove**
El cara a cara, Elena Bulet i C. Rocamora
Qui no vol emancipar-se? PIJ S-SG
Gervasientos (5), J.J. Álvarez
Mazoni, Eduard Sant i Chalois

36 - 37 | **Pels petits de casa**
Nens que peguen, Laia Delriu
Passatemps

38 | **Gent Gran**
Vida Creixent, Jaume Busquets
L'oblit que no perd ritme, L. Castillejo

39 | **Directori de Sant Gervasi**

40 | **Contraportada**
Artur Mas, M. Antònia Font F.

Per publicitat: 637 96 16 17 / marti@eljardisg.com

AGENDA DEL 20/iX AL 21/X/2017

DE MAIG A DESEMBRE
Deixar-hi la pell. Dermatologia històrica a Catalunya.
Col·legi de Metges
ps de la Bonanova, 47

FINS AL 30 DE SETEMBRE
Exposició: **Calidoscopi, una mirada a l'univers de la rajola de Mostra Catalana**.
Col·legi d'Aparelladors
passatge Bon Pastor, 5

SETEMBRE

DE L'1 AL 30 DE SETEMBRE
Exposició de fotografies: **Angoixa i plenitud**.
Centre Cívic Vil·la Florida

DEL14 SETEMBRE AL 15 OCTUBRE
Binomio, exposició de Tilde de Font i Marga Pamias
Farga Beethoven
c. Beethoven, 11

20 DIMECRES
A LES 20:15 H
Òperes al Cinema: **La Flauta Mágica**, en directe des del Royal Òpera House
Entrades: Bosque/Gran Sarrià 23,50 € , Cinesa 22,40 €, i Boliche 23 €

21 DIJOUS
A LES 11 H
Els núvols i els estels, amb Montserrat Iranzo. De 6 mesos a 3 anys
Biblioteca Joan Maragall

A LES 21 H
Los Nocheros, un gran fenòmen folclòric a Argentina.
Luz de Gas
Entrades: 25 € (anti.) i 30 €

A LES 21:30 H
Al Mar-Maragall, amb Anna Martínez Norberto (guitarrista, cantant i compositora) i Sandrine Robillard (violoncel·lista).
La Sonora de Gràcia
Riera de Sant Miquel, 59,
Entrada: Taquilla inversa

22 DIMARTS
TOT EL DIA
Dia sense Cotxes. El Districte de Sarrià - Sant Gervasi presenta 17 activitats per aquesta jornada, amb activitats al carrer per una mobilitat més sostenible i la millora mediambiental:
DE 9 A 17 H
'Arriba a l'institut sense contaminar'.
IES Menéndez y Pelayo.
DE 9 A 13 H
'Lourdes Sostenible al carrer', Via Augusta.
Escola Nuestra Señora de Lourdes
DE 9:30 A 13 H
'Donem espai a l'escola i al barri!'. carrer Madrazo.
Escola Nausica.
DE 10 A 16:30 H
'Fem escola fora de les aules!'Travessera de Gràcia.
Escola Pia Balmes.
DE 10 A 15 H
'Projecte al carrer!'
carrer Mas Yebra
Escola Projecte.
DE 10 A 12 H
Jocs tradicionals i esportius, carrer Ramón Macaya
Escola SIL
DE 17 A 19:30 H
'Per una mobilitat sostenible'. Contacontes Cont(e)minats amb G. Clotet
Biblioteca Joan Maragall
DE 17 A 19.30 H
Skate Park, amb Doctown.
Centre Cívic Vil·la Florida
DE 17 A 20 H
Concert, circuit d'skate i vehicles ecològics, al carrer Brusi
Casal de Joves Sagnier
DE 17:30 A 19:30 H
'Can Castelló sobre rodes', carrer Plató.
Casal de la Gent Gran
A LES 18 H
Fes-te visible, taller infantil amb Stop Accidentes**.**
Centre Cívic Vil·la Florida
Més informació: web ajuntament.barcelona.cat/sarria-santgervasi/

Detall del cartell del Dia sense cotxes, iniciativa conjunta de la European Mobility Week, la Generalitat de Catalunya, i l'Ajuntament de Barcelona.

L'agenda recull les informacions que ens arriben a la redacció. Hi ha notícies i informació més completa de les activitats, i enllaços a internet, a l'agenda del web: *eljardidesantgervasi.cat*

23 DISSABTE
A LES 21 H
George Mileson (Tribut Bruce Springsteen).
Luz de Gas
Entrades: 16 € i 23 €

27 DIMECRES
A LES 17:30 H
Tiny jungle, amb Patricia McGill. A partir de 3 anys
Biblioteca Joan Maragall

A LES 18:30 H
Cicle habitatge compartit: **Suport a la vida independent per a joves amb problemes de salut mental**
Centre Cívic Casa Sagnier

A LES 19 H
Deixa't recomanar: **Cassoleta lectora de còmic**.
Biblioteca Joan Maragall

A LES 19 H
Presentació del llibre ***Futbolítica. Històries de clubs políticament singulars***, de Ramon Usall.
Casa Usher
c. Santaló, 79

A LES 21 H
Concert de **Dionysos,** un dels grups de pop més importants de França.
Institut Français
Entrades: 12 € (anti.), 15 €

A LES 21 H
Pablo & The Appleheads presenta el seu nou treball *Alessandra* a Barcelona.
Luz de Gas
Entrades sistema invertit

28 DIJOUS
A LES 18 H
Cineknitting: amb llicència per tricotar!
Centre Cívic Casa Sagnier

A LES 19 H
Inauguració de l'exposició: **Estels, ermites i esglesioles de Collserola**, càrrec de Marino Pagès.
Centre Cívic Pere Pruna

A LES 21 H
Black Sabbath: The End Of The End.
Bosque / Balmes Multicines
Entrades: 15 €

A LES 21:30 H
Lluís Coloma, l'ambaixador del Blues & Boogie Woogie a Espanya.
Nota 79
Entrades: 7 € (anti.), 10 €

29 DIVENDRES
A LES 17:30 H
Diverdivendres: **Jocs tradicionals!**
Centre Cívic Casa Sagnier

A LES 20 H
Nit de jazz amb Marc Martín Trio. Intèrprets: Jordi Pallarès (Bateria), Juan Pastor (Contrabajo) Marc Martín (Piano).
Espai Putxet

30 DISSABTE
A LES 12 H
La capseta de música, amb Marta Catalán i Gerard Termes. Per a infants d'1 a 3 anys.
Espai Putxet

A LES 22 H
Playground: Clara Luna, Vicenç Solsona, Andreu Zaragoza, sonoritat jazzística en format trio.
Nota 79
Entrades: 7 € (anti.), 10 €

OCTUBRE

1 DIUMENGE
A LES 12 H
Festa Major de Galvany: **Sardanes**
pl. Molina
Organitza: AV Sant Gervasi Sud

DEL 2 AL 31 D'OCTUBRE
Exposició de pintures: **Entre colors i textures**, de Sonia Murcia Muñoz.
Centre Cívic Vil·la Florida

2 DILLUNS
A LES 17 H
Festa Major de Galvany: **Festa infantil**
pl. Cardona
Organitza: AV Sant Gervasi Sud

A LES 19 H
Música pels teus ulls. **Rodríguez: el perquè d'aquest fenomen**, xerrada amb Uri Altell (fundador d'In-Edit) i Toni Castarnado (editor del llibre *In-Edit*).
Biblioteca Joan Maragall

3 DIMARTS
A LES 18 H
Voluntariat al món amb cocat
Centre Cívic Casa Sagnier

A LES 19 H
Festa Major de Galvany: **Gospel**
pl. Molina
Organitza: AV Sant Gervasi Sud

DUET CORTINES

Serveis

· Cortines
· Tradicionals
· Paquetos
· Enrotllables screen/tèxtils
· Tendals
· Coixins
· Plaids
· Cobrellits
· Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

AGENDA DEL 20/iX AL 21/X//2017

A LES 19 H
L'hoste del mes:
Club Editor, amb l'editora Maria Bohigas
Casa Usher

4 DIMECRES
D'11 A 13 H
Mes de la salut mental:
Esmorzar amb periodistes. Sensibilització a la salut mental
Centre Cívic Casa Sagnier

A LES 20:15 H
Òperes al Cinema: **La Boheme**, en directe des del Royal Òpera House
Cinesa Diagonal / Bosque Diagonal / Gran Sarrià / Boliche
Entrades: 23 €

5 DIJOUS
21 H
Concert solidari de CatSya
Luz de Gas

6 DIVENDRES
A PARTIR DE LES 17:30 H
Torneig de futbolí
Centre Cívic Casa Sagnier

A LES 18 H
Tardes de patch
Centre Cívic Casa Sagnier

A LES 19 H
Conta´m una òpera:
Un ballo in maschera, de Verdi, amb Pepe Reche, de MUSICoLòGICS
Centre Cívic Pere Pruna

A LES 20 H
La Rumba (Cicle Barcelona Districte Cultural). El grup La Màlaga publica disc nou a l'abril.
Centre Cívic Casa Sagnier

7 DISSABTE
A LES 11:30 H
Fuig, bèstia!, amb Sherezade Bardají. Conta pel Dia Mundial de la Salut Mental.
Biblioteca Joan Maragall

9 DILLUNS
A LES 19 H
Aula de cinema. **Guions i llibres**, amb Daniel Agudo
Biblioteca Joan Maragall

10 DIMARTS
A LES 11 H
Aula de cinema. **Adaptacions literàries**, amb Daniel Jaroid.
Biblioteca Joan Maragall

A LES 19 H
Presentació del llibre ***Gramàtica dels noms propis***, de Lluís Maria Todó, amb l'autor i l'editora Maria Bohigas.
Casa Usher

A LES 19 H
Gestió de la gelosia:
El monstre d'ulls verds.
Centre Cívic Casa Sagnier

11 DIMECRES
A LES 11 H
Barcelona treball joves:
Noves aplicacions mòbils per trobar feina.
Centre Cívic Casa Sagnier

A LES 18 H
Mes de la salut mental:
Xerrada sobre la salut mental amb ActivaMent.
Centre Cívic Casa Sagnier

14 DISSABTE
A LES 11:30 H
Gegants i caparrots, amb Lídia Clua. A partir de 4 anys
Biblioteca Joan Maragall

16 DILLUNS
A PARTIR DE LES 17:30 H
Dia Internacional del Càncer de Mama. Col·loqui amb l'Associació Espanyola Contra el Càncer, del Districte
Centre Cívic Vil·la Florida

A LES 19 H
Tabula rasa: relectures del llenguatge cinematogràfic.
Mirar per primera vegada cinema experimental, amb Albert Triviño.
Biblioteca Joan Maragall

17 DIMARTS
A LES 11 H
Aula de cinema. **Fonaments del so**, amb Oriol Bonals.
Biblioteca Joan Maragall

A LES 18:15 H
Xerrada familiar: **Les emocions al postpart**
Centre Cívic Casa Sagnier

18 DIMECRES
A LES 17:30 H
Contes populars catalans, amb Joan Boher.
A partir de 4 anys
Biblioteca Joan Maragall

A LES 18 H
Mes de la salut mental: **Xerrada sobre salut mental**.
Centre Cívic Casa Sagnier

A LES 19 H
El continent Rodoreda: les novel·les i els contes.
Xerrada oberta a la participació sobre Mercè Rodoreda i la seva obra, a càrrec de l'editora Maria Bohigas.
Casa Usher

19 DIJOUS
A LES 19 H
Inauguració de l'exposició: **Aqui hi ha gat amagat**.
Pintura, escultura, tinta, amb alumnes del Taller d'Art
Centre Cívic Pere Pruna

A LES 19:30 H
Des de dins- Festival un munt de mots, a càrrec de Noemí Caballer, filla de Maria Josep Balust Murugó, néta d'Elies Balust Jové, campaner i pregoner a Salàs de Pallars…
Centre Cívic Vil·la Florida

20 DIVENDRES
A LES 17:30 H
Un fil per un botó
Dies de Recollida: del 16 al 19 d'octubre de 10 a 14 i de 16 a 20 h. *Dia de l'Intercanvi:* Divendres 20.
Porta el teu material de merceria i muntarem un petit mercat d'intercanvi!
Centre Cívic Casa Sagnier

A LES 19:30 H
Duet de guitarra Gaia, amb Marc Robles i Alba Muñoz
Can Castelló

21 DISSABTE
A LES 10 H
Itinerari: **La Barcelona de Picasso**, amb Meritxell Carreres d'Adapta'm BCN
Centre Cívic Pere Pruna
Preu: 5,01 €

DE 10:30 A 12 H
Bombons de castanyes.
Edat recomanada a partir de 4 anys.
Centre Cívic Vil·la Florida

A LES 11 H
Atreveix-te amb els llibres, amb Carles Alcoy.
Per a infants de 7 a 10 anys.
Biblioteca Joan Maragall

D'11 A 14 H
Mostra d'Entitats. Trobada de les entitats del barri de Sant Gervasi.
Centre Cívic Vil·la Florida
Activitat gestionada amb l'Associació de Veïns de Sant Gervasi

A LES 12 H
Sardanes amb la cobla Rambles
a la plaça Frederic Soler
Associació de Veïns Sant Gervasi de Cassoles

A LES 20:30 H
Albert Cirera & Tres Tambors (49è Festival Internacional de jazz Barcelona)
Luz de Gas
Entrades: 15 €

NOMENCLÀTOR

El carrer de Sagués

▶ **Roser Díaz Matín, Jesús Mestre Campi**

Actualment és un petit carrer que va entre el carrer Laforja i la Travessera de Gràcia. Aquest va ser el lloc on va començar la urbanització del barri de Galvany. Les terres inicialment eren propietat de Felipa Álvarez de Mendieta i tenien una extensió de dues hectàrees. Situades entremig de les propietats de les religioses de Loreto, dels hereus de Cuixart i Castelló, i acotades al sud pel camí públic de la Travessera. L'altre via de trànsit era el Torrent de Galvany. Quan va morir Felipa Álvarez, els terrenys van anar a parar a un hereu seu, que era un mestre escolà de la catedral de Vic. Aquest les va vendre l'any 1871 a Salvador Sagués i Quintana, un fabricant natural de Gràcia i de professió veler (és a dir teixidor dels vels i tractant de sedes, ofici ben reconegut i remunerat d'aquells temps). Corria l'any 1876 quan el Sagués va contactar amb Joan Caballé i Fàbregas a qui va encarregar un projecte d'urbanització. Així va néixer el carrer de Sagués, situat ben en mig de la propietat.

Salvador Sagués es va casar amb Maria Remei Calvet i Sagrera, inicialment el seu cognom va donar nom al carrer Calvet (actualment el carrer Calvet recorda a un compositor, Calvet Dalmau, totalment aliè al barri). A la Travessera, a tocar de Sagués, hi havia la fàbrica de sedes Vilumara i fora molt possible que la seva construcció hagués ajudat a desenvolupar la urbanització de l'actual barri de Galvany. I li va donar al carrer el caràcter popular que encara conserva a l'actualitat. Salvador Sagués va morir l'any 1896 al carrer de Roses (l'actual carrer d'Amigó).•

A la fotografia, la cooperativa la Flor de Maig que, a principi del segle XX, hi havia a la cantonada de Marià Cubí amb Sagués.

Fotografia d'autor desconegut

NOTÍCIES DEL BARRI

BREUS

La parròquia de la Bonanova amb "La fam no fa vacances"

Tal com vam anunciar en el nostre número corresponent al mes de maig, la Parròquia de la Bonanova, també aquest any, s'ha adherit a la campanya "La fam no fa vacances" del Banc dels Aliments, recaptant productes alimentaris durant els mesos de juny i juliol. Ens permetem informar que el resultat de dita recapta ha estat de 560 quilos d'aliments, que han estat entregats íntegrament i de forma directa al grup de parròquies de Nou Barris. En nom d'aquestes parròquies i de totes les persones beneficiades, donem gràcies a tots els nostres lectors que s'han solidaritzat generosament amb aquesta acció promoguda per la Parròquia de la Bonanova.

BIBLIO CURTS
FESTIVAL DE CURTMETRATGES BIBLIOTEQUES DE BARCELONA

Bibliocurts 2017

▶ **Iliana i Laura**, coordinadores de Bibliocurts

S'acaba l'estiu i amb l'arribada de la tardor Bibliocurts 2017 està cada dia més a prop. La convocatòria per participar en el festival es tancarà el 15 d'octubre i el festival se celebrarà del 20 de novembre a l'1 de desembre a la Biblioteca Sant Gervasi-Joan Maragall. Com a novetat d'enguany, hem introduït una nova secció adreçada a joves realitzadors de 14 a 18 anys, Biblicurts Jove, que també tindrà un premi específic. Els premis de les tres seccions (Barcelona en curt, Megacurt i Bibliocurts Jove) els atorgarà un jurat format per Nely Reguera, Marta Ordeig, Violeta Kovacsics i Manel Peña, mentre que els assistents a les projeccions votaran el seu curt favorit i decidiran el Premi del Públic. Els curtmetratges poden ser de ficció o documentals i de durada màxima de 30'. Al nostre web trobaràs les bases de la convocatòria i el formulari de participació.

Respecte a la programació, durant la inauguració de Bibliocurts 2017, es projectarà -fora de competició- una selecció de curtmetratges sota el títol Atenes en curt, amb la col·laboració del Festival Internacional de Cinema d'Atenes. També hi haurà dos tallers pràctics, un de creació de curtmetratges amb càmera Súper 8 (impartit per Crater Lab) i un d'emprenedoria, a càrrec de Marta Ordeig. Enguany, per les activitats dirigides a joves i al públic familiar, Bibliocurts col·laborarà amb Mecal-Festival Internacional de curtmetratges i animació de Barcelona qui s'encarregarà de la programació d'aquestes sessions.•

Un tastet de la Vil·la Urània

Una tarda de portes obertes al futur centre cívic del Farró

▶ **Juanjo Compairé**

Com a part de la Festa Major del Farró, la tarda del dimecres 6 de setembre les veïnes i veïns del barri vam tenir ocasió de trepitjar el que serà el nostre Centre Cívic, la tants cops reivindicada i finalment aconseguida Vil·la Urània.

Satisfacció, fins i tot un punt d'incredulitat és el que traspuaven les cares de les persones visitants i també els membres de l'associació de veïns presents, així com de les autoritats del districte. Un edifici intel·ligent, amb la temperatura i la il·luminació controlades per un complex sistema informàtic que s'anirà autoregulant al llarg d'un any. L'aïllament tèrmic, amb una triple pantalla de cortines, finestres graven i plantes, assegurarà la confortabilitat de l'interior. Hom ha tingut cura també de la relació del Centre amb les cases veïnes.

Fotografies: Juanjo Compairé

Tres en un

En realitat, Vil·la Urània té tres parts diferenciades: en primer lloc, la vil·la pròpiament dita, l'antiga casa de l'astrònom Josep Comas i Solà, que albergarà la cafeteria, amb un jardí d'accés des de la Via Augusta i una entrada també des del carrer Saragossa. L'edifici modern, de 5 plantes, on hi ha les aules i tallers (incloent-hi una espectacular aula cuina al terrat). I el soterrani, amb la sala d'actes i la sala d'exposicions.

Entrem als espais encara amb alguns mobles sense desembalar i, tot i que la tarda és grisa, destaca la claror que penetra per tot arreu. Volem destacar la terrassa, amb una espectacular vista sobre tot el barri i el Tibidabo. Sens dubte, aquest terrat serà un lloc obligat de visita.

En marxa completament a començaments de l'any 2018

Encara està en marxa el concurs de projectes i pròximament sabrem quina serà l'entitat gestora de l'equipament. A mitjans de novembre començarà a posar-se en marxa, encara a mig gas. I possiblement serà el primer trimestre del nou any que funcionarà a ple rendiment, comptant amb algunes activitats de Can Sagnier que es traslladen aquí.

Volem des d'aquí felicitar-nos tots plegats per aquest nou servei: l'administració municipal, però sobretot l'associació de veïns que ha estat treballant incansablement perquè fos realitat. Vil·la Urània esdevindrà, sens dubte, un lloc de trobada i de vida. En veure aquesta tarda que la gent del barri el començava a fer seu, hem pogut fer un tastet del futur.•

Fotografies de la jornada de Portes Obertes de Vil·la Urània. A dalt, aïllament bioclimàtic de la façana de l'edifici nou. A sobre, d'esquerra a dreta, l'edifici antic rehabilitat, la cafeteria i la cuina de la planta més alta.

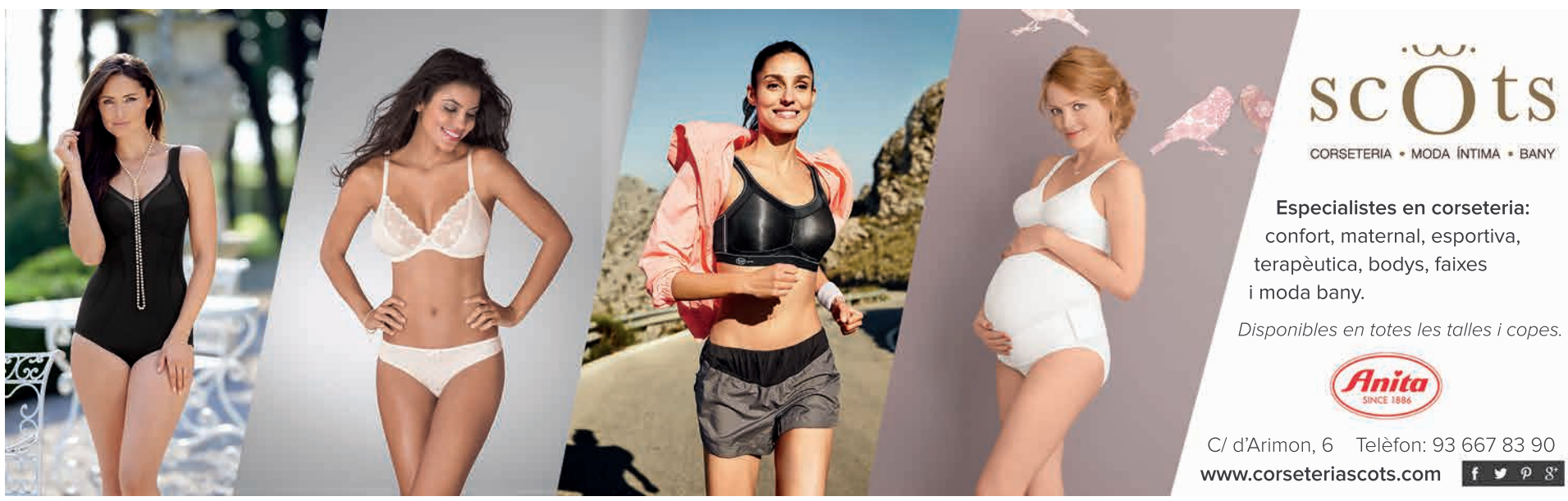

etern
WELLNESS CLINIC
MEDICINA ESTÉTICA · BEAUTY · MASAJES · NUTRICIÓN · FISIOTERAPIA
QUEREMOS
QUE TE SIENTAS
SIEMPRE
A GUSTO.
SOBRE TODO,
CONTIGO
MISMA.
EL LUGAR DONDE SE DETIENE EL TIEMPO
C. Arimon 18-20, 08022 Barcelona · Tel. 93 181 39 34
Lunes-Viernes: 9:30 a 22:00 h · Sábado: 10:00 a 18:00 h · Domingo: 10:00 a 14:00 h
www.eternwellness.com

NOTÍCIES DEL BARRI

BREUS

Fotografia: Jesús Mestre

Esfondrament a Bori i Fontestà

Poc abans de les 15 h del dissabte 9 de setembre, una colla de veïns del carrer de Bori i Fontestà van viure un ensurt en sentir un fort soroll: acabaven d'enfondrar uns balcons de les plantes altes edificis número 21 i 23. Un veí, un home de 72 anys que era dins de l'edifici va resultar ferit lleu, i la guàrdia urbana i els bombers van desallotjar els 40 habitatges dels dos blocs, de tal manera que molts veïns es van quedar sense casa.

Bombers i guàrdia urbana van començar tot seguit les tasques de desrunament, que es mantenien el diumenge matí; encara no es permetia als veïns entrar als seus habitatges. Ni els bombers i els veïns van aclarir quina havia estat la causa, tot i que, segons ens ha informat Bartolomé Criado, president de l'Associació de Comerciants i de Veïns del Turó Parc, s'havia advertit als serveis tècnics del districte diverses vegades del mal estat de manteniment dels balcons afectats.

Veïns, comerciants i oposició rebutgen el carril bici de l'avinguda Pau Casals

Galvany ha despertat a finals d'agost amb un nou carril bici que ha encès les alarmes entre el veïnat. És una actuació centralitzada de Barcelona i no des del districte i els veïns al·leguen que se l'han trobat d'un dia per l'altra quan ningú els hi havia informat.

Aquesta mesura suposa que l'Avinguda Pau Casals, coneguda per l'alta activitat comercial que ostenta internament al barri, ara s'hagi quedat amb un sol carril tant de pujada com de baixada pels vehicles motors, mentre que l'altre ara és per les bicicletes. Els veïns expliquen que ara no hi ha problemes greus perquè estem en mes d'agost però que quan comenci la temporada aquesta zona quedarà completament congestionada, i això implicarà problemes de trànsit i més contaminació acústica i mediambiental a causa dels embussos.

Carril bici unidireccional a Ganduxer

Les obres per adequar el carrer Ganduxer per a la implantació d'un nou carril bici unidireccional, sentit muntanya, van començar el passat mes d'agost. Connectarà l'avinguda Diagonal amb el passeig de la Bonanova.•

Actes a favor del Referèndum

▶ **Carme Rocamora** (*@ Carme CRS)*

L'ANC de Sarrià-Sant Gervasi ha organitzat aquestes darreres setmanes diversos actes a favor de la convocatòria del Referèndum per la independència de Catalunya. Aquests actes, coneguts com a "Raons pel Sí", es van fer el dimecres 30 d'agost a la plaça Sarrià i el dia 5 de setembre a la plaça Joaquim Folguera, en el que els representants dels partits polítics favorables al Referèndum (la CUP, Esquerra Republicana, el PDeCAT i Demòcrates de Catalunya), van exposat els seus arguments a favor del sí al referèndum.

Les dues diputades, del Partit Demòcrata Català l'Anna Figueras (Dolors Feliu a Sant Gervasi) i de Demòcrates de Catalunya la Maria Assumpció Laïlla, van fer un discurs donant arguments pels quals la ciutadania s'ha de moure i actuar davant la possibilitat de celebrar un referèndum per decidir el futur de Catalunya. Figueras ha demanat als veïns que siguin ambaixadors de les raons pel sí i ha posat èmfasi en el fet que Catalunya ja és un país preparat, tal com es va veure amb l'efectivitat amb la qual es va tractar el recent atemptat terrorista a la ciutat de Barcelona i ha dit que als representants de l'estat espanyol "no els necessitem per a res". Així mateix ha explicat que el referèndum tindrà totes les garanties democràtiques, que estaran recollides en la futura llei del referèndum que s'aprovarà pròximament al Parlament de Catalunya. Per la seva banda, la diputada demòcrata Laïlla ha insistit que el pròxim 1 d'octubre és una oportunitat d'or i ha recordat a totes aquelles generacions que van lluitar per arribar fins al dia d'avui "som la generació afortunada, hi ha gent que ha perdut la vida per això".

El representant de la CUP del districte, Bernat Julià (a Sant Gervasi va ser Roser Vime), va fer un discurs amb més càrrega ideològica i ha assenyalat que, si s'ha de construir una nova república, aquesta haurà de ser "una república feminista, una república on ningú sigui més que ningú per raó de gènere o orientació sexual, una república que

Fotografia: Juanjo Compairé

respecti la diversitat i que no permeti la magnitud classista i racista dels CIEs". Així mateix ha parlat de la necessitat que l'educació i la sanitat siguin públiques, temes però que ha dit que s'hauran de decidir en procés constituent amb la participació de tota la ciutadania.

Per la seva banda el diputat d'Esquerra Republicana Gerard Gómez del Moral ha seguit una línia similar, expressant la necessitat de ser independents per gestionar d'una manera més justa "estem farts perquè els trens no arriben alhora, perquè les lleis desnonen a les persones, perquè amb diners públics es rescaten autopistes". El diputat d'Esquerra Republicana ha posat a les persones al centre "la ciutadania serà pare i mare fundadora de la república catalana".

Finalment, el divendres 15 de setembre, el Teatre de Sarrià va acollir un nou acte amb la participació de l'eurodiputat del PDeCAT Ramon Tramosa i la diputada d'ERC Ana Maria Surra, en un debat moderat per Ferran Casas, de Nació Digital.

La Diada al Districte

▶ **Juanjo Compairé**

El passat dijous 7 de setembre el Districte de Sarrià-Sant Gervasi va fer la commemoració de la Diada Nacional. L'acte va tenir lloc a la Sala de Plens.

L'acte, al qual van assistir algunes persones representants d'entitats i associacions, va començar amb una breu al·locució del Conseller Joan Manel del Llano, que va recordar les persones que ens han precedit en la lluita per la llibertat personal, la de país i per la pau. El regidor Jordi Martí va recordar la situació extraordinària en què es troba la nostra nació i va fer una crida a la participació cívica en els diversos actes al voltant de l'11 de setembre d'enguany.

Tot seguit, el quartet de corda Reina Elisenda va interpretar obres de diversos compositors, des d'Albinoni fins a Haydn. Les seves interpretacions van arribar a un punt culminant i emotiu en interpretar, dempeus, "El cant dels ocells". L'acte acabà amb la interpretació per totes les persones presents, d'"Els segadors". El regidor president donà per l'acte amb el crit de "Visca Catalunya!", tot tornant a recordar a tothom el necessari compromís amb el país.•

Jazz a la Tamarita

▶ **Juanjo Compairé**

Els vespres d'estiu conviden, sens dubte, a les passejades, tertúlies i concerts a l'aire lliure. El festival "Música als parcs" ens ha donat aquesta possibilitat, en entorns com ara els Jardins de la Fundació Muñoz Ramonet, el Turó Parc, el Turó del Putxet i ara els jardins de la Tamarita, a banda d'altres parcs de tota la ciutat. Enguany els diversos jurats que han fet la selecció de concerts han hagut de seleccionar 35 en total, d'entre un total de 180 propostes, en les modalitats de "clàssica", "jazz" i altres.

Els jardins de la Tamarita van acullir el divendres 7 de juliol, un grup de jazz jove, "REQI" (acrònim que aplega les inicials dels quatre components: Rémi, saxo; Emilio, contrabaix; Quique, bateria; Iago, guitarra). És un grup instrumental format al voltant del Conservatori del Liceu, on van coincidir com a estudiants. Rémi exerceix de mestre de cerimònies, fent la presentació de les peces, improvisant molt "jazzísticament" una barreja personal del seu francès natal amb el castellà i el català.

Les peces del disc que presenten es basen en una música que crea ambients i ens encén la imaginació. Són imatges fetes música ("Acordeonista", "Payaso loco", "Elàstic", "Nocturn", "Respiració",...). El color predomina clarament sobre el ritme, la percussió hi té un paper secundari. Rémi clarament és el líder del grup, el compositor de les peces. Escoltem també balades com la que va compondre per al seu casament i que dedicà a la seva enamorada.•

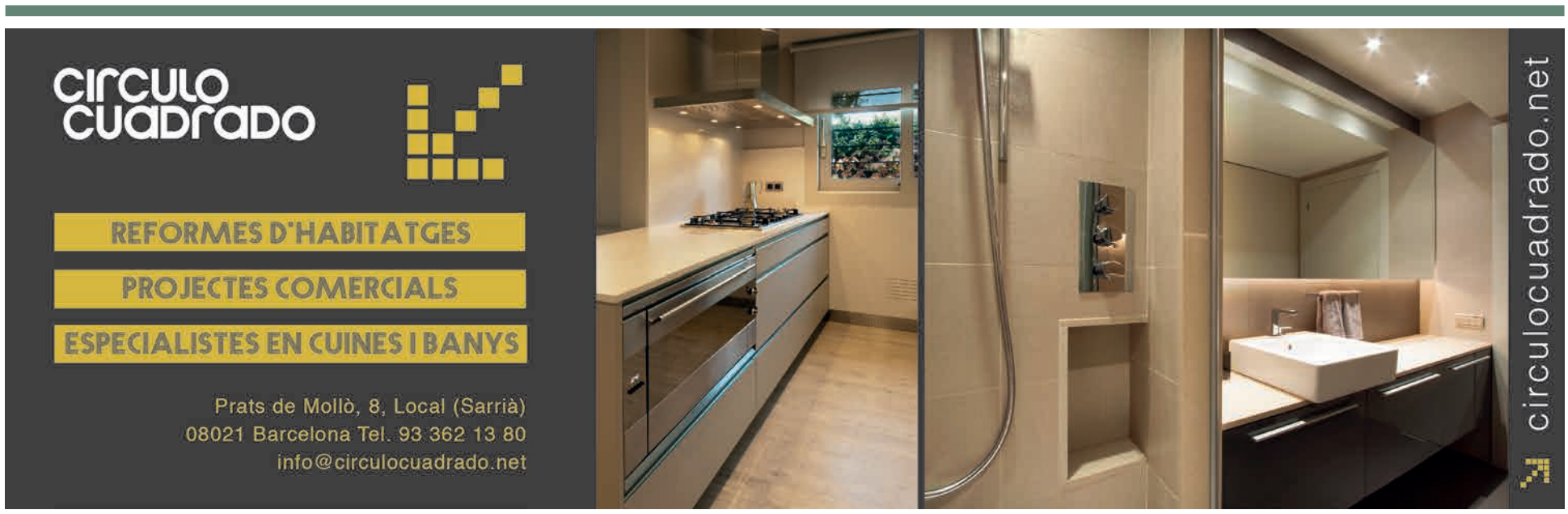

Residencial Augusta Park
Amb la Gent Gran

C/ Copèrnic, 30-32 · 08021 Barcelona · T 93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com
www.residencialaugustapark.com

Residències i Centres de dia

En el cor del barri de Sarrià-Sant Gervasi,
dos centres acollidors i tranquils
en un entorn privilegiat,
amb atenció personalitzada i professional.

Un model assistencial amb experiència
i serveis hotelers especialitzats des de 1985.

Residencial Bellesguard Park
Amb la Gent Gran

C/ Valeta d'Arquer, 30-34 · 08017 Barcelona · T 93 254 05 70
informacion@bellesguardpark.com
www.bellesguardpark.com

NOTÍCIES DEL BARRI

BREUS

Fotografia proporcionada per PDeCAT

L'estació de Putxet és accessible

El dia 13 de setembre els barris de la Bonanova i Putxet van celebrar al costat del conseller de Territori i Sostenibilitat, Josep Rull, del regidor Daniel Mòdol, i del regidor president del districte Jordi Martí, l'accessibilitat completa de l'estació de ferrocarrils del Putxet.

L'obra d'adequació, que ha tingut una inversió d'1,4 milions d'euros, ha passat per eixamplament de l'estructura en superfície amb l'ampliació de 3 m de secció i 9 de llargada. També s'han adaptat els itineraris, el servei de comunicació d'incidències per als usuaris i la instal·lació dels dos assessors que donen servei als diferents nivells de l'estació, de manera que és accessible per a tots els usuaris amb mobilitat reduïda, a ambdós costats de les andanes. El president de FGC, Ticó, ha agraït al Mercat de Sant Gervasi, als comerciants i als veïns la seva paciència i comprensió al llarg de l'any que han durant les obres.

Lluís Arboix, president de l'Associació de Veïns de Sant Gervasi de Cassoles, ha demanat al regidor Mòdol que es mantingui la plaça de Joaquim Folguera lliure de mobiliari urbà per tal que sigui un lloc de trobada veïnal. El regidor s'ha compromès en treballar en l'arquitectura urbana i el verd perquè sigui un espai amable pels veïns.

Putxet Actiu

Aquest setembre s'ha publicat el número 52 de ***Putxet Actiu***, l'informatiu de l'Associació de Veïns i Amics del Putxet. Cal destacar l'informe del president, Francesc Ribera, que es felicita de la reforma de les voreres de l'avinguda República Argentina o de la sortida de la finca de l'antiga Clínica Sant Josep, però segueix preocupat per la situació de l'equipament de Manacor, 1. La revista també ofereix un complet reportatge fotogràfic sobre la Festa Major 2017, i una entrevista a Manuela Gili i Massot, una veïna molt implicada amb l'Associació.

Què han comentat els polítics del districte sobre #NoTincPor?

▶ **Carme Rocamora** (@CarmeCRS)

El dia 17 d'agost amb l'atemptat terrorista que fins al moment comptabilitza la pèrdua de 16 vides, la ciutat s'ha vist envoltada d'un clima de tensió, tristesa i ràbia però també ha sabut demostrar força, posar un peu davant de l'altra, abraçar la solidaritat i mostrar valentia. S'han creuat molts sentiments, però finalment aquest dissabte més de mig milió de persones segons la Guàrdia Urbana han ocupat la capital de Catalunya per dir-li al món #NoTincPor.

Així mateix és innegable que aquesta manifestació també s'ha vist immersa en una lluita política pel rebuig cap al monarca Felip VI, pels crits al president Mariano Rajoy i també per la presència de símbols en conflicte: estelades i banderes espanyoles. En un primer moment per les xarxes socials corria la sol·licitud que no es portessin a la manifestació símbols partidistes, demanda liderada principalment pels partits unionistes però també molts independentistes van propugnar activament que les estelades es deixessin a casa mentre d'altres van reivindicar que la presència d'estelades és un rebuig més a l'estat espanyol i a les seves polítiques en matèria antiterrorista. Així doncs, finalment Barcelona es va tenyir d'ambdues banderes, tot i que aquells que portaven les espanyoles van justificar que la bandera espanyola no és partidista com ho és l'estelada. Donant un cop d'ull a les xarxes podem veure opinen els representants polítics de Sant Gervasi.

La posició dels partits

Pel que fa al Partit Popular, el conseller portaveu Oscar Ramírez va fer diverses comparticions de la campanya #ÚNETE26A promulgada pel Partit Popular a escala nacional i que, tot i haver demanat que no hi hagués oportunisme polític a la manifestació, propugna que la unió (sense separatismes Catalunya-Espanya) és el que vencerà el terrorisme. Així mateix, un altre dels consellers del PP, Boris Valls, ha expressat la seva indignació per la presència d'estelades, penjant una imatge on es veuen dues manifestacions a París i Londres nues de banderes i una imatge de Barcelona amb estelades. Paradoxalment en aquesta imatge no es mostren les banderes espanyoles que també van ocupar la Barcelona.

Ciutadans, en la mateixa línia, ha compartit publicacions principalment d'Albert Rivera i Carina Mejias on es reivindicava la necesitat d'unitat davant el terrorisme i la vergonya que suposa que els independentistes hagin posat per davant el procés i no a les víctimes.

En el cas del Grup Demòcrata, la consellera Montse Cantín ha fet comparticions principalment de missatges on es mostrava com a altres manifestacions sempre s'hi han portat banderes i també en suport als mossos d'esquadra. El també conseller Jaume Oliva ho ha expressat amb aquestes paraules:

Per altra banda, el conseller d'Esquerra Republicana Guillem Casals ha denunciat que es demanés que no es portessin estelades mentre s'han portat banderes espanyoles. També ha adjuntat els lemes que repartien principalment els independentistes denunciant la venda d'armes per part de la monarquia espanyola o bé contra el Partit Popular

Finalment, ni el regidor Daniel Mòdol ni el conseller del PSC Blas Navalón ni tampoc des del compte de Barcelona en Comú del districte hi ha hagut comentaris sobre la politització de la manifestació. Aquests representants de govern s'han limitat a mostrar suport i consternació pels fets succeïts sense entrar en el joc de la polititització. La CUP del districte ha criticat la presència de la monarquia espanyola, a la qual consideren en part responsable dels fets ocorreguts.

Infern a la Rambla, 17 d'agost del 2017

▶ **Roser Díaz Martín**

Malgrat que l'ombra dels plors,
em persegueixi...
Malgrat que els crits de dolor
m'esgarrifin...
Malgrat que m'amenacin els pitjors
botxins...

Llavors, quan el sol es tenyeix de vermell
i la ciutat plora.
Llavors, quan les ànimes dels innocents
s'esvaeixin
entre els tels dels cors trencats.

Preguem a un sol Déu de diferents noms.
Formem un sol poble de diferents orígens.
Arribem al mateix camí per diferents
dreceres.

Patim un dolor encès pel mateix foc
que avui a Barcelona crema.

No tinc por de viure viu
d'energia i d'il·lusió,
si tinc por de viure mort
amagat a la foscor.

Es desperta un sentiment
fet d'amor i caritat,
de fe i solidaritat
i l'home esdevé valent.
Encoratjat el poble unit
crida amb força i llibertat:
No tinc por, perquè la por
m'encadena a la maldat.

Cuina d'avui, cuina de sempre.

LA FONDA
DE SANT GERVASI
BAR-RESTAURANT

Obert de dilluns a dissabte, de 9 a 19 h.
Sopar per a grups, consultar.

Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona - **T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat**

Residencial Sant Gervasi Parc

L'assistència és el més important

Un model assistencial integral, una solució a l'ampli ventall de les demandes sanitàries i socials dels nostres residents.

Integrem serveis que donen respostes a les demandes individuals.

Atenció multidisciplinar amb instal·lacions habilitades com centre residencial, centre de dia, acollida en períodes de vacances i recuperacions postoperatòries i rehabilitació.

Residencial Sant Gervasi Parc

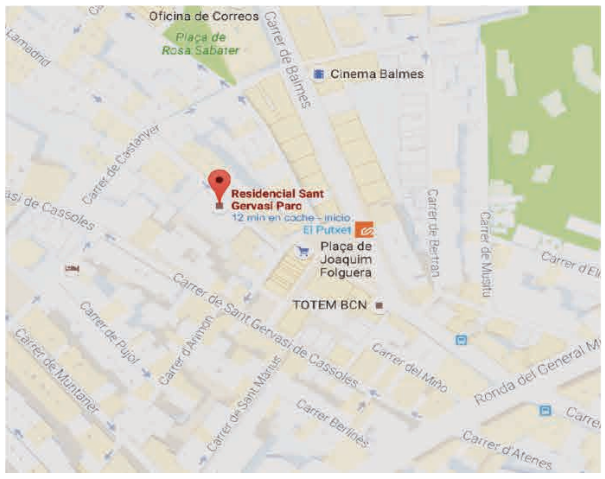

Per a més informació
C/Teodoro Lamadrid 7-15
08022 Barcelona
Telf. 93 418 78 65

http://residencialsantgervasiparc.com
contacte@residencialsantgervasiparc.com

Troba'ns a Facebook

ARTICLES

Arquitectura a Sant Gervasi

Un castell de fades al Tibidabo

▶ **Jaume de Oleza**

Al peu del funicular del Tibidabo es troba la casa Arnús, una finca construïda cap al 1900 per l'arquitecte Enric Sagnier i per encàrrec del doctor Manuel Arnús. Sagnier va projectar al costat d'aquesta casa d'estiueig un conjunt d'edificacions que comprenen unes cotxeres i una bonica casa del guarda. Un arquitecte molt conegut a Barcelona que va construir nombroses cases senyorials modernistes, i que ja en el seu temps va demostrar una sensibilitat mediambiental molt especial al respectar el bosc de la finca que ens ocupa, la qual cosa va fer que també s'anomenés a aquesta mansió "la casa del Pinar".

Durant la guerra, aquesta casa, com moltes altres, va ser requisada i posteriorment finalitzada la guerra va ser de les Germanes de la Caritat de Sant Vicent de Paül. Anys més tard cap al 1976 va ser adquirida per Asepeyo com a seu de la seva fundació.

És una construcció que es pot observar des de molts punts de vista de la ciutat. Una gran mansió que a conseqüència de la seva grandària i volum espectacular es fa molt visible, i determina juntament amb el parc d'atraccions, una fita a la muntanya del Tibidabo. Està situada al carrer Manuel Arnús antic propietari de la finca, una ubicació amb unes vistes privilegiades de la ciutat. Una gran casa senyorial de considerable dimensió i construïda a partir d'una planta en forma de creu amb cobertes revestides de cerámica, i dues torres que li donen al conjunt un aire medieval amb certa estètica de castell encantat.

És de destacar l'habitatge del guarda, una construcció de pedra com el mur de l'entrada i que mai més ben dit, guarda i fa de frontera a la finca. Tot el conjunt té una estètica de castell medieval gairebé sortit d'un conte de fades, motiu pel qual s'el va anomenar també, "la casa de la Bruixa". L'edifici combina en el seu exterior la maçoneria en pedra amb l'arrebossat i disposa de gran ornamentació amb motius petris d'influència floral i naturista. Les seves cantonades de pedra entretallada ens recorden encara més el gust per l'arquitectura medieval.

Una casa que representa un exemple més, d'aquelles mansions construïdes a principis de segle a la zona alta de la ciutat, per la burgesia catalana. Unes cases senyorials que per aquell temps per estar fora de la ciutat s'utilitzaven com a casa d'estiueig. En definitiva, és un altre dels magnífics exemples de l'arquitectura modernista de la ciutat.

Jaume de Oleza
és arquitecte, ***www.controller.cat***

La mirada política

Després d'aquest agost

▶ **Roger Rosich**

El setembre és sempre el mes del retorn, de l'ordre, de tornar a una regularitat que les ganes de vacances de la primera meitat de l'estiu i que les vacances com a tal després, ens trenquen.

Aquest agost, però, no ha estat com cap agost. La política catalana ha viscut, com sabíem que passaria, amb el neguit de com avancem en una determinació i una data clara de l'agenda. Però no sols això. Aquest agost també s'ha vist trencat per la xacra del terrorisme. Un terrorisme que ha trencat el descans de l'estiu i ens ha trencat alguna cosa per dins, a tots els barcelonins i a tots els catalans que s'han pogut passejar per les Rambles del Cap i Casal.

Sabíem que ens podia passar, que Barcelona és un símbol mundial del turisme, de la integració, de la modernitat, del progrés… Sabíem que el terrorisme low cost amb el qual ens toca conviure com a societat avançada, podia fer acte de presència el dia menys esperat. I ho va fer una tarda qualsevol. Hem de viure amb això. Potser molta gent del nostre temps viurà i morirà sense haver sofert una guerra en la seva pell, però hem de dur amb nosaltres aquest maleit bri de por.

I aleshores, ni que sigui per uns minuts, tots ens vam oblidar de la calor, de la turismofòbia, de l'1 d'octubre… els temes de l'estiu s'aparcaven i el país s'abraçava en una sola veu, com els catalans bé fem pels bons grans propòsits.

La determinació d' "ésser" de Catalunya

Un cop passat i tornant a la normalitat que ens volen robar, sentim com a país la necessitat de gestionar els reptes amb que convivim. Òbviament ara haurem de centrar esforços amb la determinació d' "ésser" de Catalunya. I ho hem de fer votant, sota una pluja democràtica de vots.

Però també hem de fer front al virus del jihadisme al nostre territori. I cal fer-ho amb més control i seguretat, però també amb major integració d'aquells que puguin ser captats per pensaments sectaris folls.

Podem fer moltes coses millor, però ens hem de sentir orgullosos de com funcionem, perquè potser no som Estat, però sabem ser-ho. I acabo amb una darrera reflexió. M'agradaria que la bona valoració social dels Mossos d'Esquadra no es quedi en una calorada d'estiu. No demano que la nostra societat mediterrània i anàrquica valori la policia com en un país centre-europeu, però m'agradaria que no s'oblidés el valor de la seva feina. Dels mossos que eviten accidents a les carreteres als que ens eviten desgràcies més grosses. Sense hiperventilacions; sols agraïment i respecte.

Roger Rosich és analista polític,
1400caracters.worpress.com

Naturalment curiosos

Ous intoxicats

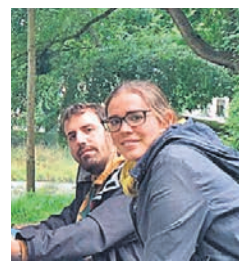

▶ **Marc Talló i Neus Mestre**

Una de les notícies de l'estiu ha estat la contaminació d'ous a diversos països de la Unió Europea. En aquest cas, va ser degut a la utilització d'un pesticida que està prohibit en productes de consum humà. Normalment però les intoxicacions dels ous són per "Salmonel·la". Què és i què podem fer per evitar-la?

La salmonel·la és un bacteri que es troba en aigües brutes (sense tractar i no aptes pel consum humà) que pot infectar diversos animals de corral com serien el pollastre, la vedella o el porc. Aquests animals en són el reservori, que vol dir que tot i tenir la infecció no pateixen els efectes dolents per la salut. Per això és fàcil que estiguin infectats i no en siguem conscients.

Si les gallines estan contaminades per salmonel·la, poden infectar els ous que ponen quan estan en contacte amb les femtes (per on surt el bacteri). Per això es fan molts controls per evitar que les gallines tinguin salmonel·la i assegurar que els ous no vinguin intoxicats des de la granja.

Quan els ous surten de la granja estan naturalment protegits de bacteris gràcies a la closca de l'ou i sobretot gràcies a la cutícula. La closca d'ou, per la seva rigidesa, confereix protecció física, però encara que no ho puguem veure, és molt porosa, de manera que és permeable a l'aire i a la humitat condensada. És per això que les gallines, just abans d'evacuar l'ou secreten un líquid que el recobreix. Aquest líquid acaba formant una capa protectora al voltant de l'ou que s'anomena cutícula. La cutícula està formada sobretot per proteïnes que tenen una acció antimicrobiana (dificulten que els bacteris creixin), evitant així les infeccions. La maduració d'aquesta capa té lloc al cap d'unes hores, per això al principi l'ou es pot infectar per les femtes de la gallina, però passades unes tres hores és resistent als bacteris i ja no es pot infectar fàcilment.

Llavors, ja no hi ha possibilitat d'infecció després de la formació de la cutícula? Malauradament sí, sobretot a causa d'una mala higiene o cura de l'ou. A mesura que passa el temps la cutícula va perdent propietats, però lentament, ja que sembla que al cap de 3 dies de la posta de l'ou encara està en molt bon estat. Ara bé, si l'ou es renta amb aigua sí que s'ha vist que la cutícula queda fortament deteriorada. Per això, la millor forma de comercialitzar els ous és a temperatura ambient i sense haver-los netejat amb aigua (es raspallen per treure la brutícia). Si els ous estiguessin a la nevera del supermercat, en treure'ls i portar-los a casa es condensaria la humitat, que pot deteriorar la cutícula i podria penetrar a la closca. Però si posem els ous a la nevera quan arribem a casa no és perjudicial, perquè quan els hi traiem és per cuinar-los immediatament i no hi ha perill de condensació. De fet, a la nevera es deterioren més lentament que si el tenim a 20 °C.

Neus Mestre Farràs i Marc Talló Parra són biolegs humans, podeu fer propostes de temes a ***naturalmentcuriosos@gmail.com***

RÀPID MODOLELL
www.cerrajeriamodolell.com
Reparació de calçat | Duplicat de claus | Comandament de pàrquing | Obertura de portes | Claus Fichet 787, Soler, Sidese | Instal·lació, canvi i reparació de panys | Centre Tècnic SAG Seguridad i DOM | Receptors de Comandaments | Claus i comandaments per cotxes i motos
c Modolell, 57, local 4 Barcelona
DLL 16-20 h **DM-DV** 9-13:30 h | 17-20 h **DS** 10-13:30 h
DILLUNS MATÍ I DIMECRES TARDA TANCAT

Botiga especialitzada en tot tipus de labors, tenim teles, fils, accessoris, kits... Club de labors per compartir espai i experiència.
Laforja, 26
Tel.: 93 215 91 37
Especialistes en punt de creu, patchwork a mà i a màquina, ganxet, mitja, llenceria, puntes de coixí, etc.
Provença, 256
Tel.: 93 488 27 84
Per a més informació:
info@puntdona.com
Botiga en línea:
www.puntdona.com
Dona

Demana pressupost sense compromís a VIDEOLAB!

El teu laboratori de video professional.

VIDEOLAB AUDIOVISUAL

C/ Santaló, 133 - 08021 Barcelona - Tel. 93 200 54 00 - www.videolab.es - info@videolab.es

ARTICLES

Un món global

Quants tipus de signatures existeixen?

▶ **Judit Garrido Fontova**

Puc signar un contracte des de l'ordinador? Quants tipus de signatures existeixen? Hi ha persones que directament escanegen la signatura i copien i enganxen un arxiu d'imatge en el document Word. Altres, plantegen desenvolupar una eina per signar utilitzant el ratolí o una tauleta gràfica. La qüestió és, fins a quin punt seria vàlid un contracte signat a través d'aquests mitjans?

Per respondre a aquesta pregunta hem de separar, d'una banda, la validesa de la signatura i, de l'altra, la validesa del contracte en sí mateix. En relació amb el primer, el Reglament (UE) 910/2014 (Reglament eIDAS) i la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, ens donen la solució.

Les signatures electòniques

Es distingeixen tres tipus diferents de signatura electrònica:

— Signatura electrònica, com a tal, que es defineix com el conjunt de dades en forma electrònica, consignades juntament amb altres o associades amb ells, que poden ser utilitzades com a mitjà d'identificació del signant.

— Signatura electrònica avançada, que permet identificar el signant i detectar qualsevol canvi ulterior de les dades signades. Aquesta signatura està vinculada al signant de manera única i a les dades a què es refereix i ha estat creada per mitjans que el signant pot utilitzar, amb un alt nivell de confiança, sota el seu exclusiu control.

— Signatura electrònica qualificada, basada en un certificat qualificat i generada mitjançant un dispositiu segur de creació de signatura. És a dir, seria bàsicament el certificat digital que utilitzem per a realitzar, per exemple, tràmits *on line* a l'administració tributària i altres.

Doncs bé, a aquests efectes, la signatura electrònica qualificada tindrà respecte de les dades consignades en forma electrònica el mateix valor que la signatura manuscrita en relació amb les consignades en paper. És a dir, l'únic tipus de signatura electrònica a la qual la Llei atorga de manera expressa el mateix valor que la signatura manuscrita és aquesta.

En aquest context, sorgiria el següent dubte: si no es tracta d'una signatura electrònica qualificada o, almenys, una signatura electrònica avançada, el contracte no seria vàlid? Això no seria ben bé així, ja que els contractes gaudeixen de llibertat de forma. Això significa que els contractes s'han de complir independentment de com s'hagin celebrat (sempre que hi hagi consentiment, objecte i causa). No obstant això, el problema principal resideix en la possibilitat de provar que el contracte s'hagi formalitzat realment, si no podem garantir l'autenticitat de la signatura, que és el que dóna lloc al fet que sigui important tenir en compte el que s'ha comentat anteriorment sobre la signatura electrònica.

En conclusió, si signem els contractes electrònicament i no comptem amb un sistema idoni per a complir amb els requisits indicats, es podria rebatre la validesa del contracte amb més facilitat.

Judit Garrido Fontova és advocada especialitzada en noves tecnologies i protecció de dades

Cuina de convent

Les herbes aromàtiques, les espècies i el pebre

▶ **Fra Valentí Serra**

Les herbes aromàtiques, més enllà del seu interès remeier o mèdic, tenen alhora una gran importància en la cuina. En la gastronomia conventual i monàstica nombrosos plats vénen reforçats amb el complement de les espècies i de les herbes aromàtiques. A tall d'exemple, i en temps d'estiu, se sol usar l'**alfàbrega**, que és una planta molt refrescant i digestiva. La seva fulla, fresca o seca, combina molt bé amb la pasta eixuta, el tomàtec i, àdhuc, amb l'ou dur.

Pel que fa d'altres plantes aromàtiques emprades en la cuina catalana esmentem, tan sols, les més usades com ara el **llorer** que, és un poderós contraverí i amb la seva fulla assecada, aromatitza excel·lentment la pasta, les sopes, els estofats i els peixos escabetxats. El **fonoll**, que és una planta agraciada amb un gust deliciós, anisat, que aromatitza i potencia el gust de les amanides, el peix i la verdura. El **julivert,** que també és un contraverí, és el millor company de les picades. El **romaní**, que fa unes fulles de gust picant i molt oloroses, i tant fresc com sec, lliga molt bé amb el peix, la carn de vedella, el xai i, fins i tot, el suc de tomàtec. El timó o **farigola** combina amb les salses elaborades amb tomàtec o vi blanc i, particularment, ajuda a condimentar el peix i els rostits i, sobretot, és imprescindible d'usar-lo per cuinar les sopes de farigola. Els antics frares, en tot temps, estiu i hivern, feien aquestes sopes dins d'una cassola de terrissa on, amb aigua de font, on hi posaven un pols de sal, un manat de timó de muntanya o bé de serpoll, un parell o tres de llesques de pa de fogassa tallades ben fines, una tasseta d'oli d'oliva, i a voltes hi afegien, encara, un parell d'ous a tall de reforç, i és aquesta una menja saludable i gustosa que refà el cos després d'una jornada de treball.

En la gastronomia conventual i pairal les espècies tenen un paper força destacat puix que donen als guisats un toc peculiar, imprescindible en molts plats. De les espècies més veteranes i apreciades hi ha el **pebre,** la **canyella** i el **safrà**. Aquesta darrera és una de les espècies més valorada (i més cara en el mercat!) i una de les més potents, ja que tan sols un bri o una petita polsada, ja dóna un especial color i aroma als plats d'arròs, peix o marisc. La canyella és originària de Ceilan, i té un sabor càlid i picant. Serveix per aromatitzar els guisats de carn i, també, per potenciar el gust de les compotes i begudes calentes, com ara el cafè i la xocolata. El pebre és la primera i més destacada de les espècies; és molt aromàtic, ardent i de gust picant. El grau de maduració del gra de pebre determina el gust i el color de les varietats existents. Pel que fa al pebre blanc, s'obté quan el gra és madur que, una volta assecat i mòlt, s'utilitza per condimentar la carn i el peix (a voltes, però, també s'empra sense moldre). El pebre negre s'obté de la grana assecada abans de la maduració, i és molt aromàtic i picant. El pebre verd s'elabora de la grana abans de madurar, dessecada i adobada, és menys picant que el pebre negre però molt més aromàtic. El pebre vermell prové d'una pebrera diferent que fa les baies, o grana, d'un color vermell intens i de gust dolç i semi-picant, i s'utilitza per condimentar alguns embotits com els xoriços i la sobrassada. A la cuina catalana el pebre hi té un lloc destacadíssim, car des d'antic se sol usar per salpebrar carns i peixos, condimentar estofats i, sobretot, forma part del romesco i, inexcusablement, del suc de la pinyonada per adobar i acompanyar la cargolada. Per cuinar els cargols de manera senzilla, a l'estil pairal i fraresc, cal disposar d'una cassola de terrissa on s'hi posa oli d'oliva i, al foc ben viu, s'hi posen els cargols ben purgats i salpebrats i, de tant en tant, s'han de remenar per tal de trobar-hi el punt de cocció perfecte. Aquests cargols, si els acompanyem amb els cors de carxofa tendra confitada (o bé amb cors de carxofa gratinats), esdevenen un plat exquisit! Un plat molt original de la cuina divuitesca era el guisat de cargols amb tripa de bacallà i, semblantment, el guisat de cargols salpebrats amb ulls de verat, o bé amb sorra, que és el ventre de la tonyina; unes curioses receptes de la Catalunya setcentista a recuperar!

A l'article vinent us vull parlar, si a Déu plau, de la cuina de l'arròs en la nostra tradició culinària conventual i pairal.

Mossos d'Esquadra

Tots som Barcelona - tots som Cambrils - no tenim por

▶ **Xavier Boned**

Malauradament, aquest mes hem de parlar dels atemptats gihadistes a Barcelona i Cambrils. Cal fer una reflexió serena sobre els fets succeïts i la repercussió que han tingut en tots plegats. En primer lloc, volem tenir un record especial per les víctimes i els seus familiars. Vides innocents truncades per l'acció de terroristes sense escrúpols que han aparegut per fer mal indiscriminadament. Des d'aquestes línies, el nostre sentit condol per a tots ells.

Un cop dit això, no podem deixar passar l'ocasió de comentar la reacció general, des del mateix moment del primer atemptat, digna d'elogi. Ciutadans anònims van col·laborar en els primers auxilis de les víctimes sense por al que pogués passar en aquells moments d'incertesa. Els comerciants de Les Rambles, serveis municipals, taxistes i els omnipresents serveis d'emergències van estar a l'alçada del que es requeria en uns moments que mai hagueren desitjat haver viscut. El nostre agraïment a tots els que han participat en les tasques de suport als afectats, com psicòlegs, metges i personal de centres hospitalaris. Gràcies a tots els ciutadans que han estat comprensius i pacients amb els necessaris controls policials que s'han realitzat a tot Catalunya; als milers de persones que es van reunir el dia després de l'atemptat per fer un minut de silenci que van trencar al crit de "No tinc por". I per finalitzar aquesta llarga introducció, donem les gràcies a tots els participants a la multitudinària manifestació ciutadana de Barcelona del passat 26 d'agost.

La prevenció del terrorisme

Ara vindrà l'anàlisi exhaustiu de tota la situació, seguirà la investigació, es buscaran possibles connexions dels terroristes, es revisaran els protocols, s'estudiarà si alguna cosa es pot millorar, si alguna cosa no va funcionar prou bé. Amb l'esperit de millorar la prevenció contra el terrorisme també és moment d'animar-vos i demanar-vos, un cop més, a la col·laboració ciutadana amb la policia. Aquesta col·laboració ha estat fonamental per poder recopilar informació i, en un dels moments àlgids dels operatius policials, va servir per poder interceptar l'autor material de l'atemptat de Les Rambles.

En l'article de gener del 2016 "Els ciutadans han de ser els ulls de la policia" comentàvem que on no arriba un policia, patrullant o investigant, pot arribar aquell ciutadà que observa el que passa al seu entorn diàriament. Hi ha situacions que als ulls de la majoria poden semblar normals, però que als ulls d'una sola persona poden ser un senyal d'alarma. Quan sona aquest senyal d'alarma, que alguna cosa no va com ha d'anar, que algú o alguna cosa està fora de lloc, que hi ha una mirada o un moviment que no toca, que una persona ha canviat els seus hàbits i potser s'ha radicalitzat, és el moment de col·laborar amb la policia.

Si teniu informació relacionada amb terrorisme podeu contactar amb els Mossos d'Esquadra adreçant-vos a qualsevol comissaria, trucant al 112, trucant al telèfon 937 285 220 o mitjançant l'enllaç de la web de Mossos "Col·labora contra el terrorisme". No abaixem la guàrdia! Entre tots/es acabarem amb aquesta barbàrie indigna de qualsevol ésser humà. No tenim por perquè els que creiem en la pau som més i millors.

© Ajuntament de Barcelona

CLÍNICA DEL DOLOR

HOSPITAL EL PILAR (CLINICA DEL PILAR)
quirónsalud
La salud persona a persona

DOLOR LUMBAR

El dolor lumbar o lumbalgia, hace referencia al dolor de la zona lumbar (baja) de la espalda, siendo una sensación circunscrita a la columna vertebral o áreas próximas, que impide la movilidad normal.

La lumbalgia es muy frecuente y es una de las principales causas de consulta médica; no en vano la padece en algún momento de la vida entre el 65-80% de las personas.

Se denomina lumbalgia **aguda** si dura menos de 3 meses, y **crónica** a partir de éste límite temporal, acompañándose de intolerancia al esfuerzo, con o sin afectación de las piernas. La sensación dolorosa puede centrarse exclusivamente en la región lumbar, o incluir una o ambas piernas. Se habla entonces de **síndrome lumbar** al dolor que se acompaña de una contractura de los músculos paravertebrales (situados a ambos lados de la columna), con afectación de la mayoría de los movimientos de la columna (flexión, extensión y rotación). Hablamos de **síndrome radicular o lumbociática**, cuando el dolor se irradia a una o a las dos piernas, siguiendo el trayecto del nervio ciático, afectando la sensibilidad o la fuerza de las mismas.

Para diagnosticar todas estas enfermedades contamos con la ayuda de las técnicas de imagen, mediante radiografías simples,

Tomografía Computarizada (TC), Resonancia Magnética (RM) y Gammagrafía ósea y de pruebas electrofisiológicas como la Electromiografía (EMG) y los Potenciales Evocados (PE) que nos muestran el estado de los nervios y de las vías nerviosas.

Tratamientos en nuestro centro mediante:

- *Bloqueos o infiltraciones de nervios*
- *Radiofrecuencia o Rizolisis*
- *Ozonoterapia*
- *Acupuntura y Electroacupuntura*
- *Iontoforesis*
- *Vertebroplastia o Cifoplastia*

Dr. C. de Barutell Dr. F. Domingo

TRABAJAMOS CON LAS PRINCIPALES MUTUAS

C/ Balmes, 271, Despacho 4, T 93 218 14 58 **www.clinicadolorpilar.com** · info@clinicadolorpilar.com · *Visitas: Lunes y Miércoles (mañana y tarde) Jueves (tardes)*

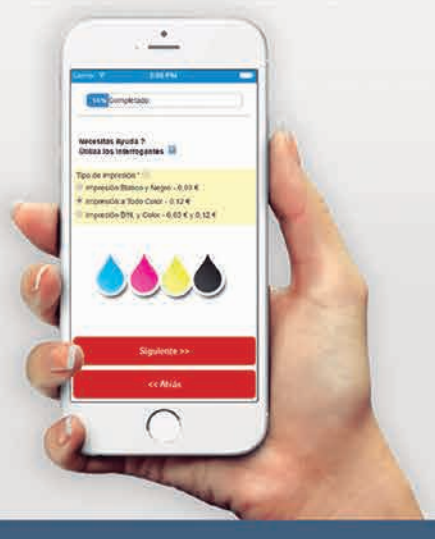

Nueva Vista Móvil

Creemos que estar actualizados és importante, por eso, para facilitarte la impresión Online, ponemos en marcha nuestra app de impresión para el Móvil.

Imprimir desde el Móvil
www.instaprintapp.es

***Ahora imprimir con más fácilidad en Dispositivos Móviles**

- Envía tus trabajos Online y recógelos en tienda.
- Impresión de tarjetas Básicas y Laminadas desde 9,90 €.
- Regalos Personalizados con tu foto desde 6 €.
- Ofertas de Flyers desde 100 a 1.000 Unidades en 24h.
- Estampado de Camisetas y Ropa personalizada.

instaPrint
Imprenta Online con envíos en 24h
www.instaprint.es

info@instaprint.es
933 680 995

Balmes 221 , Local
08006 Barcelona

Impresión Online
BN- 0,03 € / Color - 0,12 €

Recibe tus documentos en 24 - 48h
O recógelos en tienda con entregas de 2 a 24h.

ARTICLES

Escoles

Període d'adaptació escolar

▶ **Mireia Verdaguer**

Si bé és cert que hi ha nens que esperaven el retorn a l'escola amb moltes ganes, també és cert que pels més menuts i les seves famílies, esdevé un període de canvis important.

El període d'adaptació dels petits en **etapa infantil**, sovint suposa una alteració puntual en el seu context. Passen de l'àmbit familiar a l'escolar amb els canvis que tot això suposa: un nou entorn físic, companys d'aula i nous adults de referència, els educadors.

Hi ha certa tendència a creure que quan els nens són petits no s'adonen de les coses. I en cap cas és així, al contrari. De la mateixa manera que quan un adult canvia de feina pot sentir certa "tensió" o nervis durant els primers dies, els infants també perceben els canvis i també mostren certa tensió davant d'aquests.

Sovint el que angoixa més als pares durant aquest període, és el plor desconsolat que mostren alguns infants a l'entrada de l'escola. No obstant, hem de saber que el plor entre ells es contagia. De la mateixa manera que si veiéssim un munt de gent corrent, nosaltres també ho faríem encara que no sabéssim què és el que passa exactament.

Molts pares tot i ser conscients d'això, arribat el moment de deixar-los a l'escola senten que són els pitjors pares del món, es posen a plorar, els entren dubtes de si realment ho estan fent bé i es plantegen quin sentit té deixar-los allà plorant desconsoladament. Sí, els pares sovint ho passen malament en aquest període. No deixa de ser un període d'adaptació que no només viuen els infants, sinó que també el viuen les famílies i els educadors.

Encara que plorin, ells estan bé a l'escola i aquest període no suposa cap tipus de trauma per a ells. La situació que es produeix en aquests moments a l'aula i en els pares és normal. No obstant, no deixen de trobar-se amb un seguit de canvis als que encara no estan acostumats i per tant, requereixen d'un temps per poder adaptar-se.

Què cal fer abans d'entrar a l'escola

Els qui hagin de passar pel període d'adaptació, és important que **abans d'entrar a l'escola**:

- **Anticipar**: Dir-los que els portareu a l'escola, que faran amics i que estaran amb la mestra "X" (és important dir-los el nom de l'educadora, ja que passarà a ser el seu referent en el context escolar).
- **Concretar el moment que anireu a buscar-los**: És molt important dir-los en quin moment anireu a recollir-los: "després de dinar, berenar, etc". No els digueu una hora ni tampoc la paraula "després" sense concretar el quan. No ho entenen. Cal concretar un moment que puguin identificar.
- **Mai marxar d'amagat** quan estan distrets. Si ho feu, quan s'adonin que heu marxat sentiran molta angoixa i no entendran la situació (si s'ha perdut, si tornaran a recollir-lo)
- **No allargar el comiat:** Contra més trigueu a marxar, més patirà i/o allargarà el plor.
- Marxar fent de **bons actors**: somrient i dient que s'ho passaran molt bé. Si perceben en vosaltres tranquil·litat i que tot està bé, els serà més fàcil a ells sentir-se així.

© pixabay.com

Mireia Verdaguer, psicòloga de: ***www.crecimientofamiliar.com***

Fer país

Una República catalana per a unes pensions dignes

▶ **Josep Ginesta**

Un dels valors en què es fonamenten els sistemes de pensions de repartiment és el que permet, de forma clara, que les generacions del present reconeguin l'esforç de les generacions del passat per construir una societat benestant i que ha permès que molts dels que ara estem en actiu puguem viure amb garanties. L'escola, les universitats, la sanitat... són un conjunt d'elements que tenim gràcies a l'esforç dels que ens han precedit.

Els sistemes de pensions de repartiment, com és el cas de l'espanyol, funcionen a partir de les aportacions que mensualment fan les persones que treballen i les empreses. Les aportacions s'ingressen al calaix comú, que permet, mes a mes, pagar la nòmina de les pensions de manera que no hi ha un estalvi al sistema sinó que els diners que entren amb l'esforç dels que treballen s'utilitzen per pagar les pensions als que ja han treballat prou. Com deia, és un gran valor de la solidaritat intergeneracional.

Aquests sistemes són sostenibles quan hi ha prou gent treballant que ingressi recursos al calaix comú: quan la població activa supera la població passiva o perceptors de pensions. Per tant, hi ha una relació directa entre la sostenibilitat dels sistemes de pensions i la salut del mercat de treball. A més treball, i a més treball de qualitat, més resistència del sistema. És prou conegut, també, que el mercat de treball català sempre ha tingut un millor comportament que l'espanyol. Així doncs, en lògica de funcionament el sistema de pensions català seria més sòlid i robust, o com s'estila dir, sostenible, que el sistema de pensions espanyol, atès que tenim menys atur, més activitat i més ocupació.

No només aquest factor conceptual ho denota, sinó que en dades de liquidació de pressupost del sistema de seguretat social, les dades a Catalunya sempre han estat més favorables que les del conjunt d'Espanya. El dèficit menor en moments de crisi i l'excedent de les pensions catalanes en moments de bonança econòmica explica que un 26% dels diners del fons de reserva de les pensions -la guardiola- que hi havia l'any 2012 -de més de 66.000 milions d'euros- fos dels excedents catalans.

El sistema de pensions a l'Estat espanyol es troba en una situació complicada. Enguany el seu dèficit pot arribar als 17.000 milions d'euros i la guardiola quedarà a fi d'any en -2.750 milions d'euros (sí, en negatiu) si es compleix la previsió. Aquest resultat no és derivat ni de bon tros per l'import de les pensions que reben els nostres pensionistes. Les pensions no són excessivament altes a Espanya en comparació amb altres països de l'entorn europeu. El problema rau en la partida dels ingressos. Les pensions no es poden discutir. En tot cas, cal afrontar la manera com es paguen i això depèn de la salut del mercat de treball. Amb un mercat en el qual, fruit de les reformes laborals, es crea ocupació de baixa qualitat, temporal i salaris galdosos, la capacitat de ser sostenible del sistema de pensions espanyol és i serà molt complicada. Aquesta decisió política, presa a Madrid, condiciona la sostenibilitat de les nostres pensions.

Catalunya necessita tenir un Estat per poder construir el seu sistema propi de pensions. De fet, si creem ocupació al ritme que ho hem fet el 2016 i alhora revertim les reformes dutes a terme per tenir un mercat de treball més saludable, podem tenir un sistema de pensions sostenible molt aviat a Catalunya. Com també hi ajudaria a aprofitar les Inversions en economia i model productiu per crear més i millors oportunitats. La República catalana no seria aliena als problemes estructurals de les societats europees -com l'envelliment, l'increment de la taxa de dependència-, però ho faria amb menys urgències i sense les retallades amb què ho haurà d'afrontar Espanya.

I en tot aquest context el més important és que quan arribi el moment de decidir tothom ho pugui fer sense por i amb la llibertat amb què decideixen les societats lliures. Sense por a perdre drets ni pensions. I en matèria de pensions tothom pot estar tranquil que les pensions estaran garantides des del primer moment, perquè Catalunya és prou emprenedora. De fet, estaran més garantides del que ho estan ara.

Josep Ginesta és secretari general de Treball, Afers Socials i Famílies

Mirades des de Sant Gervasi

El llegat dels Jocs Olímpics

▶ **Jordi Llorach i Cendra**

Fa vint-i-cinc anys, Barcelona va celebrar els Jocs Olímpics. Un èxit. Com ha escrit l'exconseller Ferran Mascarell "Van ser una palanca de recuperació anímica i moral per la ciutat i bona part del país, i un bon exemple del que podem fer si decidim treballar bé i entre tots". Però, en apagar-se el peveter es va iniciar una feina molt més complicada que la feta fins aleshores: administrar l'èxit obtingut en benefici dels ciutadans.

Davant de la importància del llegat, els polítics municipals es van trobar desbordats, optant més per aplicar criteris partidistes que directrius administratives, després emprant un ineficient laisser faire, i a vegades oblidant que si les normes no s'apliquen en el moment adequat, esdevenen paper mullat.

Amb aquest panorama, certs poders econòmics, empresarials i particulars van poder, i encara poden, travessar amb facilitat les escletxes produïdes en benefici propi, sobretot aprofitant la proliferació d'un turisme descontrolat, una excessiva oferta d'oci nocturn de baixa qualitat, la proliferació d'un comerç artificial o una exagerada especulació immobiliària. I sempre ho han fet contractant personal, en condicions precàries i mal retribuïts. Amb tot, quins beneficis n'han tret els barcelonins? Molt pocs. Per això, l'escriptor Sergi Pàmies, diu que "La Barcelona actual ofereix la possibilitat de vomitar, cridar, fer aigües majors i menors entre els contenidors, copular, emborratxar-se fins al coma, i pernoctar en pisos convertits en pous incontrolats de diner negre". I l'escriptor Quim Monzó, reflexiona que: "Els Jocs de 1992, en realitat han estat l'inici del deliri que ha portat Barcelona a la penosa situació actual. Ens han deixat una ciutat despersonalitzada en la qual els barcelonins sobrem".

Quina incidència ha tingut aquesta situació postolímpica al barri de Sant Gervasi-Galvany?

Fins ara, no s'hi dóna amb la mateixa intensitat que en altres llocs de Barcelona, però sí més que en altres barris del Districte. Per exemple, l'augment de les compres especulatives i de lloguers desmesurats de pisos i locals comercials, l'increment de places turístiques –sembla que al barri n'hi ha 4.250, el 50%, aproximadament, en pisos privats-, la construcció de nous hotels i apartaments de moment està alentida però rebrotarà -un exemple pot ser les obres aturades del carrer d'Alfons XII, 10-12-, cada vegada és més fàcil i impune poder llogar pisos, terrasses i espais particulars per a fer-hi festes i obtenir lucratius ingressos, en algunes zones —el carrer de Tuset i el seu entorn, el carrer de Lincoln o la rodalia del Turó Parc— ha augmentat l'oci nocturn, amb grups d'estrangers que se sumen als sorolls i l'incivisme habitual dels barcelonins...

Malgrat que la problemàtica a Sant Gervasi-Galvany encara no és la més preocupant de la ciutat, cada vegada s'hi acosta més. Convé, doncs, prevenció. Per això, em permeto donar un consell al govern i a l'oposició del Districte en el sentit que es posin d'acord i proposin conjuntament modificar el Pla d'Usos d'algunes zones del barri i que no es concedeixin més llicències de pisos turístics, hotels i residències, locals d'oci nocturn, refugis de prostitució, bars i restaurants o forns i supermercats oberts vint-i-quatre hores. Complicat de fer, oi? Sí, però necessari per a millorar les mancances del passat.

Jordi Llorach i Cendra és escriptor

BRIDGE

Un magnífico ejercicio mental

La interacción social con personas de edades y perfiles variados

Un hobby que se puede practicar en casa, club social, internet..., en cualquier lugar del mundo

El reto intelectual por excelencia

Un juego

Una diversión interminable...

La mejor manera de probarlo:

CURSO DE INICIACIÓN

Fácil, ameno, asequible, dinámico...

El próximo curso - en octubre 10 sesiones de 1h20, una vez a la semana

Horarios: Miércoles, mañana o tarde

Ven a la primera sesión sin ningún compromiso

Conoce el lugar, los profesores, la materia y la metodología

Inscripciones e información:

draganmbcn@gmail.com, o 606 452 687

ofertes vàlides del 29 d'agost al 18 de setembre

omple el rebost

el SÚPER QUE T'estima

Visita'ns a Sant Gervasi!

Via Augusta 188, o
Teodora Lamadrid 21-23

TONYINA CLARA CUCA SALSA CATALANA O OLI OLIVA 81 gr

2a unitat 50%

1,07€

1a = 2,15 €

LLETS EL CASTILLO sencera, desnatada o semi Brik 1L

2a unitat 50%

0,40€

1a = 0,82 €

el SÚPER QUE T'estima

plusfresc: de Lleida SUPERMERCAT

POLÍTICA DE BARRI

Sobre el referèndum

Preguntes als polítics sobre temes d'actualitat

Carme Rocamora (@CarmeCRS)

Atès que l'1 d'octubre es realitzarà el referèndum per la independència de Catalunya hem trobat oportú saber l'opinió respecte aquest esdeveniment dels representants polítics del districte.
— Faran algun tipus de campanya (tan en contra com a favor)?
— Quina validesa li donaran?

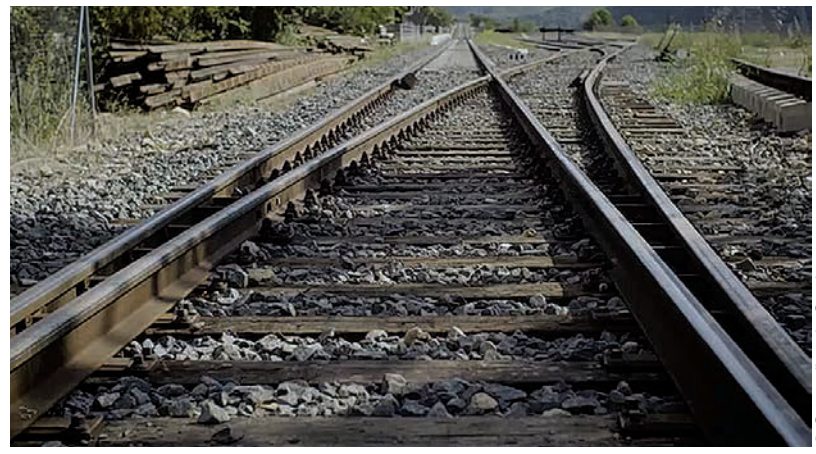

© Generalitat de Catalunya

Jordi Martí i Galbis, regidor president, Grup Demòcrata

Estem plenament implicats i compromesos amb el referèndum de l'1-O. Perquè és una expressió inequívoca de democràcia i de voluntat majoritària del nostre Parlament, i perquè estem convençuts que sent lliures i sobirans podrem tenir un país millor, amb més progrés i benestar pels catalans. Fins a l'u d'octubre estem fent actes de campanya com a partit i participem en els actes unitaris perquè necessitem ser encara molts més dels que som. Estem al final d'un llarg camí que va començar anys enrere amb les grans mobilitzacions al carrer i, com ha dit el President Puigdemont, acatarem el resultat, perquè serà vinculant. Som conscients que els aparells de l'estat i les entitats i partits polítics que defensen que Catalunya ha de continuar sent una autonomia mal tractada dins d'Espanya faran la seva campanya. El que cal és promoure la participació i aconseguir una votació massiva; on tothom pugui votar, tant els del sí com els del no.

Óscar Ramírez, PPC

La deriva dels nacionalistes catalans és la ruptura de les regles del joc, un atac al sistema i la degradació absoluta del respecte a la llei que ha de regir en les institucions i la democràcia. El full de ruta sobiranista ha fracassat i el referèndum ha estat declarat il·legal. Totes les actuacions dirigides a la celebració del referèndum il·legal i recorregudes davant el TC han estat suspeses i anul·lades. El TC ha advertit tant als membres de la Mesa del Parlament com al Consell de Govern de la Generalitat, de les seves responsabilitats, inclosa la penal, en cas que s'incompleixi el que ordena el Tribunal. Per tot això rebutgem rotundament les actuacions dirigides a la ruptura amb Espanya i que no compleixen amb la legalitat. Demanem a totes les forces polítiques constitucionalistes aparcar les diferencies i mostrar el seu suport per fer front a aquesta ruptura de la legalitat i preservar la unitat d'Espanya i la sobirania nacional.

Pedro Miret, C's

Probablement, quan surti aquest escrit, sabrem una mica més sobre el pols que està duent a terme el Govern de la Generalitat vers la democràcia. Esperem que ara mateix els que estan llançant aquest pols estiguin de tornada a la realitat, al sentit comú i que hagin deixat d'enganyar i dividir els catalans. Des de Ciutadans considerem que el Govern de la Generalitat està actuant contra l'Estat de Dret convocant un referèndum il·legal quan ni tan sols tenen la majoria de vots al Parlament. Estem convençuts que no se celebrarà cap referèndum, el màxim que se celebrarà és un nou 9-N sense cap validesa, com el que va passar aquell dia. Estem totalment preparats per guanyar les pròximes eleccions autonòmiques de Catalunya, que són les úniques vàlides que hi haurà i que són les que demana la immensa majoria dels catalans per acabar amb aquest desvari.

Guillem Casals, ERC

El pròxim 1 d'octubre Catalunya viurà el moment polític més important de la seva història. Estem convençuts que la millor manera de prendre les decisions en democràcia és votant. Des d'ERC creiem en la necessitat d'aprofitar aquesta oportunitat per trencar d'una vegada per totes amb el règim del 78 i construir aquell estat que entre el TC, el PP i el "cepillo" del PSOE a l'Estatut, no podem tenir. Després de l'històric ple que vam viure fa uns dies, on vam complir el mandat democràtic assumit des que assolíssim la majoria parlamentària el 27S, ara cal que sortim al carrer per explicar la necessitat de votar. Malgrat les suspensions del TC, i l'antidemocràtica actitud del govern espanyol, la llei ens empara i la nostra legitimitat emana del poble de Catalunya. Tenim un govern fort que tirarà endavant el mandat popular i per protegir tots els funcionaris i proveïdors, que segueix obert al diàleg però que no fallarà al compromís pres. La ciutadania decidirà el seu futur.

Joan Manel del Llano, BeC

Quant al referèndum, des de BComú sempre hem defensat la necessitat de fer-ne un amb garanties i reconeixement, ja que estem fermament compromesos amb el dret a decidir. Ara mateix creiem que el referèndum que planteja el govern de JxSí no és el que Catalunya necessita perquè no compleix aquestes condicions, però també creiem que és el govern del PP el principal obstacle per poder-lo celebrar.
Sense tenir encara tota la informació sobre com es concretarà el referèndum, els comuns hem decidit mitjançant una consulta a les bases participar en el que considerem una mobilització per, a partir de l'endemà, continuar treballant per un referèndum efectiu de veritat, tal com hem fet fins ara, teixint aliances dins i fora de l'Estat.

Blas Navalón, PSC

El posicionament del PSC és molt clar des de fa molt de temps. En una societat democràtica no és normal que un govern porti als seus ciutadans a l'abisme de la legalitat. Cap projecte polític té dret a dividir el nostre poble i el federalisme és la solució que pot millorar el finançament de Catalunya i donar encara més autonomia. Per tant, des del PSC proposem un gran acord que compti amb el suport majoritari dels catalans i espanyols per arribar a un gran projecte d'Espanya federal social i solidària, on tothom se senti representat, sense exclusions, sense sectarismes, sense discriminacions, per a tots els ciutadans. Aquest projecte, en el context actual, només el pot garantir i liderar el PSC. Com tot això el dia 1O no queda garantit, nosaltres demanarem que no es vagi a votar aquest dia, per deixar en evidència el fracàs d'unes polítiques sectàries i insolidàries que estan provocant una fractura a la nostra societat

Fotografia: Carme Rocamora

Polítics de barri
Gerard Gómez del Moral

Diputat de Junts Pel Sí i veí de Sant Gervasi

▶ **Carme Rocamora** (@CarmeCRS)

És un dia de relativa calma al Parlament. L'estiu encara no ha retornat a tots els treballadors al seu lloc i tot i que hi ha Sessió Plenària, serà de les més curtes que s'han fet mai, ja que l'únic punt del dia és la lectura d'un manifest i un minut de silenci en record de les víctimes de l'atemptat de la Rambla. Els diputats arriben tot just una hora abans. Al costat del despatx de Junts pel Sí em trobo amb el Gerard i ens dirigim a una sala per fer l'entrevista. El paren pels passadissos per demanar-li una declaració sobre que pensa que el rei vagi a la manifestació de #Notincpor però el Gerard, cautelós, li diu al periodista que ho demani millor al Sergi Sabrià, que és el Vicesecretari general d'Imatge i Comunicació del seu partit.

Fa dos anys que el Gerard és diputat de Junts Pel Sí, en particular per Esquerra Republicana. Periodista per la Universitat Autònoma de Barcelona, el veí de 27 anys de Sant Gervasi ens atén per parlar una mica de la seva trajectòria política però també de la seva vida pels carrers del barri.

Ens explica que amb la mare havia viscut tota la vida a El Putxet, i que tot i independitzar-se a Gràcia, al cap de dos anys va tornar per buscar casa a Sant Gervasi, on viu ara, tocant més la zona de Lesseps. Tota la vida ha fet una mica de tastaolletes: de ben petit feia piano i solfeig i va decidir estudiar Periodisme (UAB) per entendre com funciona el món, però abans ja havia entrat a militar a les Joventuts d'Esquerra Republicana, amb només 15 anys. Segons ell, en gran part va ser per l'aprenentatge que va rebre al CIJAC de Santa Cecília: "el que fèiem més enllà d'excursions i campaments era moltes activitats pel barri com ara campanyes solidàries de recollida d'aliments, accions per intentar millorar el barri i recordo de manera especial les mobilitzacions en contra de la guerra. Al cap i a la fi l'esplai és una eina de polititització -que no de partidització-, de prendre consciència, de treballar en un col·lectiu amb els companys i entre tots construir una ciutat millor." És així com va anar treballant a les Joventuts d'Esquerra on va culminar essent Portaveu Nacional de l'any 2011 al 2016. Finalment, l'organització va considerar que ell era la persona adient per presentar-se com a diputat i ara que ho és, considera que "és un honor, però també una responsabilitat" i que suposa molta més feina de la qual s'havia imaginat mai però que alhora és molt engrescador.

Referèndum

Sobre el moment actual fa una lectura concloent que és la recta final d'una cursa amb molta història, tot recordant en especial aquells que van deixar la seva vida per l'alliberament de Catalunya i considera que "hem de ser conscients que ens toca exercir la nostra parcel·la de responsabilitat sigui quina sigui" tot empoderant a la gent perquè es mobilitzi. Davant dels unionistes, Gómez del Moral considera que "la democràcia és irrenunciable i per tant si creuen que els independentistes són menys i que hi ha una majoria silenciosa, que ho demostrin a les urnes, que és on es demostren les majories polítiques i la voluntat de la sobirania popular".●

Podreu llegir la versió ampliada al lloc web

COSY MAISON

Vine a visitar-nos i descobreix el nostre nou espai d'exposició: 240m² dedicats al món del moble i la decoració!

- **Mobiliari**
- **Dormitori**
- **Decoració interior i exterior**
- **Parament de la llar**
- **Tèxtil**

Horari:
Dilluns a Dissabte
10:30/14:00 - 17:00/20:30
Contacte:
636831694

Ronda General Mitre, 104 bjs, 08021 BARCELONA
Rue des Isard 2, Parc d'activitats del Segre, 66800 SAILLAGOUSE

www.cosymaison.com

TREBALLANAT A SANT GERVASI

Carles i Rosa, estilistes

Fotografies: **Javier Sardá**; textos: **J. Sardá i J. Mestre**

Carles Coll Romeu va néixer a Barcelona l'any 1924, i va començar a treballar en el sector de les perruqueries com a comercial de productes químics, sobretot en cremes i tints. La feina el va portar a conèixer els millors salons de la ciutat de l'època, i descobrir el món de l'estilisme, que li va enamorar. Va començar a dissenyar pentinats, dibuixan-los i modelan-los en els caps de les seves clientes.

El seu primer treball d'estilista-perruquer va ser a Teixidor, un dels salons més reconeguts de l'època per la seva presència en les desfilades de moda; tenia un gran saló amb més 24 butaques, totes elles amb assecador. L'any 1961 va ser seleccionat per pentinar a la duquessa d'Alba en una visita a Barcelona amb motiu de la festa de la SEDA, que es va celebrar el 22 de setembre en alta mar, enfront de la Costa Brava. Per a l'ocasió, el va recollir un cotxe oficial del Govern militar, on residia temporalment la duquessa, i on la va pentinar amb un atrevit disseny per a l'època.

Carles tenia el costum de dibuixar els pentinats, era una forma de mostrar el resultat abans d'aplicar-ho a les clientes. L'any 1958 va dibuixar un disseny que es va convertir en tendència i després en clàssic. Es va inspirar en el cabell ros del fill d'una clienta, que mostrava reflexos per efecte del sol; el seu coneixement dels tints va donar ales a la creativitat.

Anys més tard va treballar d'encarregat en un centre de perruqueria, situada a la Gran Via cantonada amb Calàbria, on va ensenyar a moltes aprenentes que es van convertir en grans professionals del sector, inclosa Rosa, la seva actual dona. Rosa Vélez Curado, nascuda a Sevilla el 1951, va arribar amb la seva família a Barcelona l'any 1960 i van establir-se a Ripollet. Va començar a treballar d'aprenenta de perruquera amb 17 anys; aleshores va conèixer a Carles i se'n va enamorar, tant com a mestre com a persona.

Fotografies: Javier Sardá - www.fotosarda.com

A dalt, la Rosa a la perruqueria; a la seva dreta, un estoig amb les eines indispensables de l'estilista i de perruqueria.
A la dreta, un croquis antic amb un model creació de Carles, i, al costat, Carles i Rosa preparant un pentinat de casament, cap a l'any 2000.

Obrir un negoci a Sant Gervasi

En Carles i la Rosa van arribar a Sant Gervasi l'any 1971, de la mà d'un comerciant de L'Oreal que el va informar del traspàs d'una perruqueria al carrer Teodora Lamadrid, 35. Els va faltar temps per arribar a un acord per 400.000 pessetes, una suma gens menyspreable a l'època i que suposava arriscar els estalvis. Poc després, el 1976 s'ajunten com a parella i l'any 1986 contrauen matrimoni.

En els anys 40, aquest local va estar dirigit per la senyora Pepita que comercialitzava productes de perfumeria i oferia servei de perruqueria. Pepita va jubilar-se i, amb el consentiment de la propietat, va separar l'habitatge del negoci; va traspassar el local amb els 60 metres que van quedar. En els anys 60 el negoci el va portar la senyora Lolita, que estava especialitzada en manicura i disposava de perruqueres amb les quals cobria els serveis complets d'estilisme. Quan Carles i Rosa van agafar el negoci, el 1971, tenien quatre noies que feien els diferents serveis de perruqueria, manicura i pedicura. Poc després, van llogar un pis al carrer Berlinès; volien viure a Sant Gervasi, tant per la qualitat de vida del barri com per la comoditat d'anar caminant a la feina.

El 1991 va arribar una opció de comprar el local, i van aprofitar l'oportunitat: van decidir hipotecar-se, una cosa nova per a la parella de professionals, que no tenien coneixements immobiliaris ni financers. El negoci seguia a nom de Carles i el local va ser comprat a nom de Rosa. La mort de la mare de Carles, l'any següent, va avançar la liquidació de la hipoteca.

Actualment, el boom dels petits electrodomèstics, com les planxes casolanes que s'utilitzen amb excessiva freqüència, ha reduït les visites a la perruqueria tot i que les clientes acaben anant-hi per tractaments de restauració i conèixer un consell professional. També l'aparició de serveis *low-cost* han perjudicat al treball de qualitat, que no pot competir amb preus dels serveis parcials, sense assecar, sense pentinar, en definitiva, sense acabar i per això més econòmics.

Rosa s'adapta als temps i les necessitats del mercat actual, però amb els marges actuals és impossible contractar personal amb el tipus de qualificació que ella necessita, sense perdre diners. Inicialment la perruqueria era només per a dones, però van començar a tallar el cabell dels fills de les clientes fins als 14 o 15 anys, per conciliar la vida familiar amb la cura estètica de les clientes. En reconeixement de la feina i importància de Rosa en el negoci, Carles va canviar el nom comercial a "Carlos i Rosa estilistes", encara que ell, amb 94 anys, ja no treballa.

El resultat d'aquesta unió de persones amb orígens tan distants en resulta una paradoxa cultural: un català que parla en castellà a una sevillana, i una andalusa que li contesta en català al seu marit.•

5a Mostra de Tardor, Comercial i Gastronòmica, de Sant Gervasi

dissabte 21 d'octubre

de 10 del matí a l'1 de la matinada

- Plaça Frederic Soler
- Plaça Joaquim Folguera
- Carrer Vilarós
- Mercat de Sant Gervasi

de 10 a 14 h.

Mostra d'Entitats del barri

al carrer Vilarós

Vine et convidem a

de 10 del matí a les 8 de la nit
Mostra Comercial

10 del matí, xocolatada per a tothom

d'11 a 14,30 i de 17 a 19,30 h.
castells inflables i tallers participatius per als més menuts

13,30 h. vermut popular
vermut, patates, olives i... més

a partir de les 18,30 h.
exhibicions de country
a càrrec de "Llar Country Bonanova"

a partir de les 22 h i fins a l'1 de la matinada
música en directe amb animació
i disc jokey fins al final de la festa

T'esperem

de 19.30 a 01 h. "Tast de nit" del Mercat de Sant Gervasi
tastet preparat a les parades del Mercat

Info Mostra Tel. 93 217 61 79

Organitzen : BARNAVASI · 1913 - 2013 MERCAT DE SANT GERVASI

Amb el suport de : CCAM Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya · Generalitat de Catalunya · Mercats de Barcelona · Ajuntament de Barcelona

REPORTATGE: TURÓ PARC

“Donem valor a la feina dels conserges”

La seguretat al barri del Turó Parc

Juanjo Compairé

Un grup de més de cent conserges i comerciants del Turó Parc estan connectats entre si i amb els Mossos d’Esquadra i la Guàrdia Urbana per prevenir robatoris i per atendre veïns i veïnes

“Volem valorar l’activitat dels conserges”, m’explica Bartolomé Criado, president de l’associació de veïns i comerciants del Turó Parc. Aquest barri és dels pocs que encara els conserven: “Són més de 500 en tota l’àrea al voltant del Parc, entre l’avinguda de Sarrià, General Mitre, Via Augusta, carrer Calvet i la Diagonal”. D’aquests, més de 100 (distribuïts estratègicament) estan integrats en un grup de whatsapp en què es passen contínuament informacions. “No tots, però la major part són fumadors, perquè són els que passen més temps al carrer”. “A la xarxa combinem gent fixa, que es queda a dormir a la porteria, amb la resta, de manera que en un moment determinat un conserge pugui vigilar també una altra entrada”.

Des de fa 7 anys i a partir d’una iniciativa de l’associació s’ha anat creant aquesta xarxa. Bartolomé Criado m’explica que han dividit la zona en quatre parts. El cinquè grup està format pels comerciants, que també s’avisen entre si de qualsevol incidència.

La filosofia

Les comunitats de propietaris estan tendint a substituir els conserges de tota la vida per empleats d’agència “que avui estan aquí i demà en un altre lloc”. Són més barats, però sovint els seus horaris són només de mitja jornada i no són efectius. No coneixen els inquilins ni les seves famílies. “Nosaltres els coneixem a tots, coneixem també els carters, els repartidors i els empleats de les companyies de serveis”, ens diu un d’ells, Faustino. La presència d’un conserge que porta molt temps a una porteria aporta seguretat i confiança. “De vegades els veïns ens donen els seus números de telèfon” per si en algun moment necessiten consultar alguna cosa o passar un encàrrec.

Aquesta vocació de servei arriba a casos com el que va protagonitzar Manel, que va socórrer una veïna ja gran que viu sola i que va patir un atac de cor. Gràcies al fet que ell la truca cada dia des de la porteria per saber si es troba bé, se’n va adonar i va tenir temps de trucar al 112. Li va salvar segurament la vida.

La xarxa ha contribuït a conscienciar-los que el que passa davant de casa també és responsabilitat del conserge. En la vigilància, però també en l’atenció. Santiago explica com va salvar la vida a un senyor que s’havia quedat tancat en un cotxe i s’ofegava.

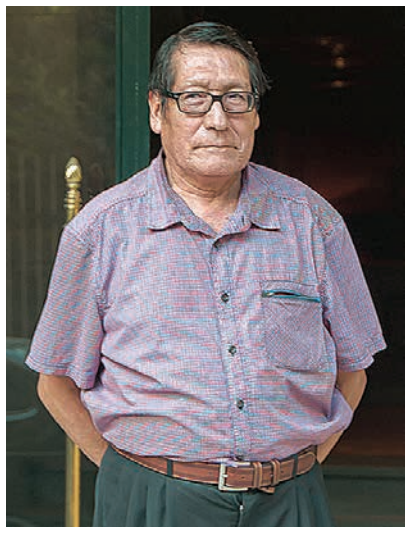

Els conserges són els ulls del Turó Parc

Fotografies: Juanjo Compaire

A l'esquerra, Benigno a la porta de la seva finca. A la dreta, José i Santiago a la porta del Turó Parc.

D’altra banda, Guillermo em comenta: “No és pas veritat aquella imatge del porter xafarder. Nosaltres som discrets i només comentem entre nosaltres coses nostres, no les intimitats de la gent”. Entre ells hi ha una bona relació de companyonia. José em comenta: “La feina de porter és molt solitària. Amb aquesta xarxa ens donem suport els uns als altres”. Alguns d’entre ells no tan sols es coneixen sinó que són família: en paraules de Cecilio: “en qui millor confiar que en algú de la família?”.

La detecció i prevenció

La tasca, però, més important que fa aquesta xarxa consisteix en la detecció de robatoris i la prevenció. Quan es va crear, al barri hi havia molta inseguretat: entrades a domicilis, “tironeros” (lladres de bosses), robatoris a comerços, assalts a gent gran, etc. Criado es va posar llavors en contacte amb l’Emili Martínez (llavors intendent dels Mossos) i amb Montse Pina (intendent de la Guàrdia Urbana) per crear aquesta xarxa: “Per què no fem servir els 500 conserges que tenim al barri, que són 1.000 ulls?”. La iniciativa va ser acceptada i ara el Turó Parc és un dels barris amb menys delictes d’aquest tipus.

La informació circula molt ràpidament: de seguida que algú detecta alguna persona o vehicle sospitós, ho comunica al grup (si pot ser, amb foto, millor). En un instant ho sap tothom. Tot seguit es truca als Mossos, que estan sempre en contacte. “I si és falsa alarma, no passa res”. La funció principal no és la denúncia, sinó “avortar el delicte abans que es perpetri”, en paraules de Bartolomé Criado.

Bartolomé Criado, president de l'Associació de Comerciants i Veïns del Turó Parc.

Pel mig m’expliquen multitud d’anècdotes: uns capellans perseguint en moto uns “tironeros” que acabaven de robar al costat de l’església de Sant Gregori Taumaturg; els “reparadors de la instal·lació de gas” que, quan el porter els demana la documentació, presenten un paper de la Comunitat de Madrid (!); uns lladres saltant de terrat en terrat a les cases del carrer Josep Bertrand... Per la seva part, als comerços el delicte més sovintejat és l’intent de “colar-los” bitllets falsos.

Evolució del barri

El barri està canviant molt: encara és un barri prou envellit, amb gent gran (sobretot vídues que viuen soles), però cada cop més alguns pisos els compra gent jove amb criatures. Especialment estrangers: nord-americans, alemanys, russos... D’altra banda, té molta població “flotant” (servei domèstic, oficinistes, dependents...). Segueix sent un barri “llaminer” per als lladres, pel seu alt nivell de vida. I també és el lloc de residència d’alguns polítics coneguts i empresaris importants.

El fet que hi hagi encara molta gent gran ha propiciat que aquestes persones hagin estat blanc prioritari dels robatoris: hi ha qui els distreu perquè un altre els robi; qui els obliga a traure diners del caixer...

També és cert que en alguna ocasió els problemes amb la policia han vingut dels mateixos habitants. En aquests casos es tracta d’episodis d’alta criminalitat internacional que, evidentment, van més enllà de la feina dels conserges.

Per evitar ser robat i sense caure en l’alarmisme injustificat, cal anar alerta, em comenten unànimement els conserges: sortir al carrer sense joies de valor, amb la documentació duplicada i els diners justos (especialment la gent d’edat); tancar la casa amb doble pany i si pot ser amb alarma; evitar les badades que puguin propiciar sostraccions. Sobretot, no donar informació innecessària ni obrir la porta a persones desconegudes (incloent-hi els repartidors de propaganda).

Resultats

En tot cas, els resultats de tot aquest dispositiu són espectaculars: s’han desarticulat dues bandes organitzades, localitzat multitud de vehicles robats o perduts i propiciades bastants deteccions. Però molts altres casos –i això és l’important- han pogut ser evitats gràcies a aquesta coordinació.

Bartolomé Criado creu que el model podria ser extensible a altres barris. I si es tracta de barris sense conserges, caldria crear una xarxa del mateix tipus a partir dels comerciants. Aquí deixem la idea.

A sota, Faustino, Guillermo i José, tres conserges de la zona. A la dreta, de dalt a baix, Carlos i Cecilio Walter.

Fotografies: Juanjo Compaire

La Torre Lledó

La història d'un antic mas que va donar nom a un barri ja desaparegut

Albert Angles-Minguell

L'actual barri de Sant Gervasi de Barcelona té el seu origen en el municipi rural de Sant Gervasi de Cassoles, un nucli urbà que abans del segle XIX estava format per diverses masies aïllades amb les seves finques.

Amb l'esclat de la Barcelona industrial, es converteix en un "paradís", un dels llocs triats per la burgesia per construir-hi les segones residències, bells edificis (dels quals se'n conserven alguns exemples), amb jardins i habitats per astrònoms, pedagogs, músics, poetes, literats, periodistes, etc. Durant dos segles Sant Gervasi de Cassoles fou un municipi independent. A partir de 1850 s'anà poblant ràpidament i es començà a urbanitzar grans extensions de terreny, generant-se els futurs barris. L'any 1895, l'ajuntament decidí elaborar un mapa en el qual el municipi es dividia en 3 districtes i 2 barris cadascú.

El Districte 1 era el de Bonanova i comptava amb els barris del Puig i Craywinckel. El Districte 2 era el del Putxet, amb els barris de Bertran i Farró. I, per últim, el Districte 3 era el de Lledó, englobant els barris de Galvany i Laforja.

El 1897, el municipi de Sant Gervasi de Cassoles va ser agregat inexorablement a Barcelona, com d'altres, malgrat les protestes del seu consistori. La urbanització dispersa i poc intensiva de Cassoles va ser el terreny perfecte per una de les majors operacions especulatives de la ciutat.

La Torre Lledó (Lladó, en la grafia de 1890) donava, doncs, nom al tercer districte que, a la vegada, es dividia en dos barris. Un d'ells rebia el nom d'una altra masia, Can Galvany; i l'altre, d'un carrer, Laforja, que al seu torn rep el nom d'una família d'origen francès, del segle XVIII propietària d'uns terrenys propers. Per tant, l'any 1895 Can Lledó era una finca important. Encara avui Galvany dóna nom a un barri i Laforja a un carrer. El nom de Lledó, però, ha desaparegut totalment de la toponímia de la zona.

Els orígens del mas a Sant Gervasi

Can Lledó era una de les propietats més destacades que hi va haver a Sant Gervasi de Cassoles, una finca agrícola molt extensa. D'origen medieval, antigament s'anomenava Can Rifós i, posteriorment, Can Romanyà, fins a esdevenir Mas Romanyà de Rifós, canviant diverses vegades de propietaris.

En un document de l'Arxiu de l'Hospital de la Santa Creu de l'any 1652, hi consta la venda del mas. Francesc Romanyà, "ciutadà honrat" de Barcelona ven el Mas Romanyà al mercader Rafael Guinard. Al moment de la venda, l'edifici havia patit moltes destrosses durant "les guerres" (potser el setge de Barcelona, de l'any 1640). En algun moment del segle XVIII torna a canviar de propietari i l'adquireix la família Lledó.

Can Lledó estaria situada a l'encreuament al carrer Tavern entre Rector Ubach i Madrazo. A prop hi havia

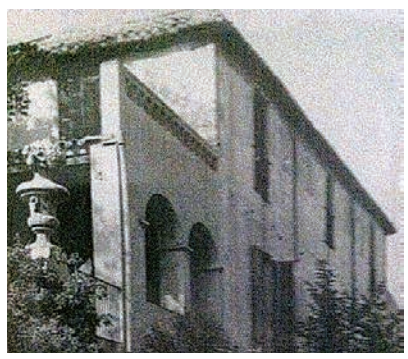

Gravat de finals del segle XVIII, amb Can Lledó.

Part del jardí de la Torre Lledó subsisteix en els jardins de Moragas

Fotografia amb la façana de la Torre Lledó a principis del segle XX. Tan el gravat com la fotografia provenen del fons de la família Moragas

d'altres masies més petites, com Can Santaló, just a sota de Can Lledó, i Can Rosés i Can Gomas, a l'encreuament de Muntaner amb la Travessera de Gràcia. A l'actual carrer Calvet, a l'altura del carrer Rector Ubach hi ha encara la masia de Can Galvany.

Can Lledó als segles XIX i XX

L'any 1839 la masia tornarà a canviar de mans, quan l'adquireix l'advocat Joan de Balle i Ruira com a Torre d'en Lledó. A la seva mort, el 1874, l'heretà la seva vídua, Nicolasa Tavern Núñez-Pastor (1800-1876), que decideix urbanitzar la finca. Per això s'associa a dos propietaris veïns més, Josep Castelló i Francesc Vinarós. La urbanització s'aprova l'any 1876. Els carrers que actualment delimitarien aquesta gran finca eren els de Madrazo, Santaló, Muntaner, Hercegovina, Marc Aureli, Via Augusta, Plaça Molina i la línia que uneix Balmes i Aribau fins a Madrazo. El carrer que travessa la finca de dalt a baix s'anomenarà Tavern, en honor a Nicolasa Tavern. El 1863 s'inaugura la línia de tren de Barcelona a Sarrià, que parteix en dos la finca de Can Lledó. Dins els terrenys de la finca es construeix l'estació de Muntaner. El tram central del carrer Madrazo, entre Aribau i Muntaner, es va urbanitzar poc després amb el propòsit d'unir els altres dos trams. Passava pels terrenys de Can Lledó i de la Torre Santaló.

Ja al segle XX, Can Lledó queda envoltat d'edificis i també s'anomena Torre de Can Moragas, pels seus últims propietaris. Personatges famosos com l'escriptor Narcís Oller o el pintor Anglada-Camarasa varen estar emparentats amb dita família Moragas i varen sovintejar la casa. L'any 1958, els propietaris decideixen vendre's la casa per construir-hi blocs d'habitatges i cedir a l'Ajuntament el jardí de la masia per fer un parc públic i a la parròquia per fer-ne l'església de Sant Ildefons. La casa fou finalment enderrocada el 1958-59. S'inaugura l'any 1959 amb el nom de Parc de Moragas, avui, Jardins de Moragas, en honor el cognom dels últims propietaris de la masia, descendents dels nebots de Nicolasa Tavern. Dins d'aquests jardins, encara hom pot veure arbres alts i antics; pins i palmeres. Havien format part del jardí noble de la casa, situat just al davant de la masia. A la part inferior del jardí romanen alguns elements escultòrics i un banc molt malmès. De tots els elements, destaca una font, avui sense aigua, amb l'escut amb els símbols del municipi de Sant Gervasi de Cassoles, vigent a partir de 1870 i l'últim dels tres que en va tenir.

FONTS:
- "El carrer dels Madrazo", *El Jardí de Sant Gervasi*, núm. 26, febrer 2017.
-https://pladebarcelona.wordpress.com/2014/01/29/la-torre-llado/
-https://criticartt.blogspot.com.es/2014/01/iris-garten-la-casa-del-senyor-eduard.html
-http://www.pladebarcelona.cat/2013/06/13/sant-gervasi-de-cassoles-viure-al-paradis/, entre altres webs.

DECORACIÓN
CARPINTERÍA
EBANISTERÍA
CORTINAS
ILUMINACIÓN
OBJETOS DECORACIÓN
REFORMAS
BAÑOS
COCINAS
CARPINTERIA ALUMINIO
CALEFACCIÓN
AIRE ACONDICIONADO
ALBAÑILERIA
LAMPISTERIA / ELECTRICIDAD
PLADUR / YESERIA
INSTALACIONES DE SEGURIDAD
HERRERIA
PINTURA
VIDRIERIA
PROYECTOS
ARQUITECTURA DE INTERIORISMO
DISEÑO DE INTERIORES
ESTILISMO
PATENTES PROPIAS

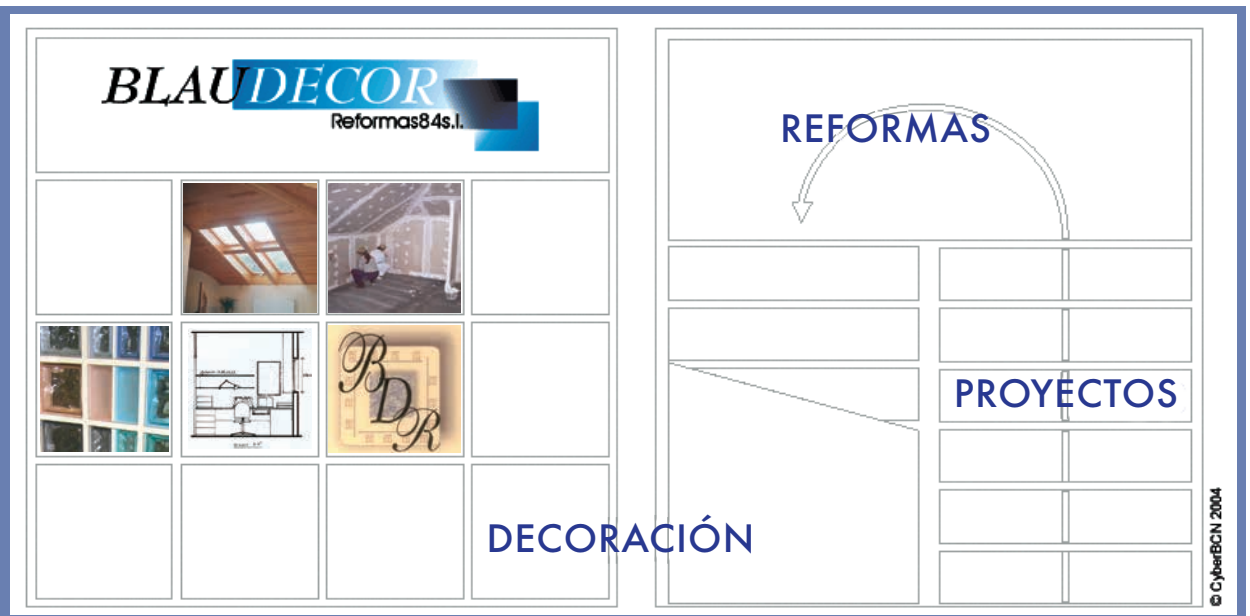

Francesc Pérez-Cabrero, 7 - 08021 Barcelona - Tels. 93 209 78 74 / 93 183 09 82 / 93 183 09 83 - Fax 93 200 61 72 / http: www.blaudecor.com

FESTA MAJOR DEL FARRÓ

Desperta, Farró!

Una enèrgica cercavila recorre els carrers del barri

▶ **Juanjo Compairé**

Primer amb astorament, però de seguida amb somriure, un matí de dissabte algunes veïnes i veïns del Farró han tingut un despertar una mica sobtat. Una cercavila sorollosa els carrers recordant a tothom que aquest era un dissabte de Festa Major.

Hi havia qui havia anat a dormir tard (divendres hi havia hagut xerinola amb pregó, sopar de carmanyola i havaneres regades amb cremat), però ningú no es volia perdre la festa. El seguici l'obrien tres trabucaires eixordadors (hem vist un gos que es llençava en braços de la seva ama, tot espantat!).

Tot seguit venien els timbalers de la colla "Els malsons de la vella", acompanyant la colla de diables que han convertit els nostres carrers en una sucursal amable i divertida d'un infern casolà. Al llarg d'un parell d'hores el barri ha fet olor de pólvora. Les criatures aviat han passat de tapar-se les orelles a córrer sota les espurnes; el mateix fan les àvies que aturen un moment la conversa per reprendre-la passats els espetecs. Els desvagats que estan esmorzant interrompen el cafè del matí per fer fotos. Des dels balcons veiem gent a mig vestir mirant encuriosida. Tothom, d'una manera o altra, hi participa.

Tot seguit el brogit continua, però apaivagat, amb el so rítmic de l'entrexocar de bastons dels Bastoners (i bastoneres!) de Gràcia. Quan la comitiva retorna a la Plaça de Mañé i Flaquer, encara no s'ha acabat. Els quatre grups (trabucaires, timbalers, diables i bastoners) es barregen en una mena de "jam session" final on es barregen la percussió, la gralla, els petards i la dansa lliure de tots els assistents. Ja que "l'estem petant", que diríem ara, l'acte no pot acabar si no és amb una traca final: cames, ajudeu-me a veure si corro més ràpid que la pólvora!

Tot just llavors entra a la Plaça la comitiva de sis-cents que commemoren el 60è aniversari d'aquest cotxe, emblema de tantes generacions. S'han aplegat al carrer Pàdua i fan el seu propi "ral·li" pels carrers del Farró. Sonen clàxons rovellats i intercanviem salutacions i somriures.

Amb la boca encara amb regust de sofre esmorzem plegats quan es desferma una tempesta d'aigua i trons que vol respondre des del cel al desafiament de l'infern. Però al cap d'una estona i de deixar que les bruixes es pentinin, arriba la calma i la festa continua. Bona festa major!•

Escenes de Festa Major: de dalt a baix i d'esquerra a dreta, Ana Boadas i el cartell de la Festa; trabucaires; sopar popular; ball de diables; i actuacions dels bastoners i dels timbalers.

Fotografies: Juanjo Compairé

Fotografia: Juanjo Compairé

Ana Boadas: "El Farró ho té tot!"

▶ **Jesús Mestre**

El pregó va donar el tret de sortida de les diades centrals de la Festa Major del Farró, entre el divendres 8 i el dilluns 11 de setembre. És un acte que la Comissió de Festes cuida especialment i aquest any ha convidat a la periodista Ana Boadas, molt popular com a presentadora de diversos programes de televisió a TV3. L'Ana té 34 anys i ha viscut gairebé sempre al Farró, fins aquest darrer any que, en contra de la seva voluntat, s'ha vist obligada a canviar de barri, ja que no li han renovat el lloguer del pis on vivia amb la família. Va aprofitar aquesta situació personal per denunciar un fet que cada vegada passa més: els propietaris de pisos especulen amb el valor dels habitatges i no tenen mirament en expulsar del barri a la gent, joves o grans, que hi han viscut tota la vida. Això, com diu l'Ana, acaba empobrint els barris de la ciutat.

També va fer un detallat inventari de les delícies que un es pot trobar al barri: les patates gruixudes com a vermut, els espaguetis, el pernil dolç, els encenalls de xocolata... sense citar cap comerç, però tot bon farronenc o farronenca sap on es poden trobar. I, sobretot, va fer elogi dels fantàstics passatges del barri. I és que, el Farró, ho té tot!

Homenatge a la Vellesa

El diumenge 3 de setembre, la plaça Mañé i Flaquer va ser el lloc de trobada per fer un càlid homenatge als avis i àvies del Farró, que va coincidir amb un nou acte de la Taula Radars del Farró i Putxet. Va ser un acte emotiu i simpàtic, amb xerrades, música i sardanesque també va permetre a la gent retrobar-se després de les vacances d'estiu.•

Fotografia: Sandra García Castelló

S'acaba la Festa Major del Farró

Lliurament de premis de fotografia

▶ **Juanjo Compairé**

Al migdia de la Diada s'ha acabat la Festa Major del Farró, que aquest any ha estat molt concorreguda i animada. Matí de festa amb jocs familiars a la plaça Mañé i Flaquer. Una part del terra apareixia convertit en pissarra improvisada on les criatures havien dibuixat amb guix mons imaginaris. Volem destacar també un campionat "mundial" de futbol-fitxes, on cada criatura (de qualsevol edat) representava un país, la major part sense Estat propi.

Poc abans de dinar, a quarts de dues, l'Esther Rodríguez, en nom de l'associació de veïns, ha fet lectura del veredicte del jurat del concurs de fotografia.

Fotografies: Juanjo Compairé

Les fotografies premiades les podem veure a la Casa Sagnier, però aniran circulant pels diferents centres del districte fins que finalment les podrem gaudir a la nostra flamant Vil·la Urània, entrat ja l'any que ve.

Enguany el primer premi de tema lliure ha estat atorgat a la fotografia "La mà de l'artista", de Francesc Ginjaume, on hi ha la mà del seu pare pintant un dels seus últims quadres, abans de morir. El segon i tercer premi els van recollir respectivament Mercè Albaigès i Anna Huguet. En la categoria especial de fotografies del barri del Farró, el premi ha correspost a Ángel Mur per la fotografia "Doble escalera".

Totes les persones premiades han rebut els seus guardons entre els aplaudiments del veïnat. A l'altra banda de la plaça ja s'estaven atiant les brases per a la botifarrada amb que finalitzen les festes. Unes festes de convivència, unes festes que fan barri. Fins l'any que ve. Visca el Farró!•

A sobre, La mà de l'artista*, de Francesc Ginjaume. A sota,* Doble escalera*, d'Ángel Mur.*

A sobre, els premiats del Concurs de Fotografia del Farró. A sota, tradicional concentració de Sis-cents al carrer Pàdua, organitzada per la Bodega Pàdua.

celler de sant Gervasi

El celler de Sant Gervasi inaugurará su ciclo de acercamiento de la cultura vinícola a sus vecinos. Un enclave perfecto conectado a la via Augusta, principal arteria del Imperio Romano, por donde circularon los mejores caldos de la Península Ibèrica. El celler de Sant Gervasi os invita a degustar su Programa de catas "Conscientes" actividades vinícolas y eventos privados. **Os esperamos.** *Lola Rilo*

ad@cellerdelcava.com Carrer de Vallmajor, 31, 08021 Barcelona 932 41 38 88

GALVANY – TURÓ PARC

Marbre i vida

(Neix una escultura)

▶ **Roser Díaz Martín**

Dormo encoratjada, gravito...
Presonera visc dins la casa de marbre.
El temps no hi és, el dia és sempre nit
Només la fredor de la pedra m'acarona,
m'embolcalla i em protegeix.
Sorolls, quelcom ressona al meu voltant.
Trontollo dins del meu somni i desperto.
Escarpa i martell fereixen de mort l'úter on visc.
Les parets del meu món s'esquincen
mentre una mà potent, segura, ferma,
ressegueix la línia del meu cos.
La seguretat s'esmicola, polsim...
La meva ànima lluita esporuguida, somicant.
Potent i valuós arriba l'esperit de la forma
I em posseeix.
He nascut, tinc al cor la força de l'escarpa,
als ulls la fredor del marbre.
Fugissera de la presó de l'ahir.
Nua, sense cuirassa de pedra,
vestida amb l'art que cus l'escultor,
com la papallona que surt de la crisàlide
volo de la mà de la bellesa...
i... Enciso.•

Al·legoria de l'estiu, Josep Cañas i Cañas. Fotografia: Rose Díaz Martín

Dins l'armari del record

La història d'en Cristòfol, un veí del carrer Sagués

▶ **Roser Díaz Martín**

De vegades quan escric sobre coses del nostre barri, no puc deixar de pensar que és el resultat de la gent que ha viscut molt abans que nosaltres, per això, avui trec de l'armari del record, la història d'una família que va viure al carrer de Sagués en aquells anys dolents de la guerra. En Cristòfol Martín era un home ferm, que casat amb l'Agustina vivia al carrer Sagués a tocar amb el carrer de l'Avenir. Tenien tres filles, una molt petita, la Roser, l'altra, l'Angelina, sempre malaltissa, i la més gran, l'Agustina, ja casada amb en Pere, un home alegre i ben plantat. Avui la casa que ocupaven és una perruqueria molt gran i té a la vorera de davant una bonica font. Ells vivien al pis, molt petitó amb un terrat, on s'estenia la roba i es feia xafardeig amb les veïnes. A sota un gran garatge, on en Cristòfol guardava els camions, perquè ell es dedicava a la construcció. Tenia aquells vehicles Ford-T que s'engegaven amb una manovella i que feien tant de fum i soroll.

Tot anava mitjanament bé. Però va arribar la guerra i el barri es va omplir de por. A la cantonada del carrer dels Madrazo (abans carrer de Molins de Rei) amb el carrer de Calvet van obrir un refugi on tothom corria quan sonaven les sirenes avisant dels atacs dels

Fotografia: Roser Díaz Martín

avions. Un bon dia, uns personatges estirats amb carpetes van entrar al garatge i van dir a Cristòfol que els seus camions quedaven confiscats. Feien falta per l'exèrcit republicà i s'utilitzarien per intendència. La guerra ja estava avançada i mancava de tot, també noiets per l'exèrcit, per això en Pere va ser reclutat per la quinta del biberó, i en Cristòfol, encara que massa gran per combatre, no va tindre més remei que conduir un dels seus propis camions. L'Agustina i les seves filles quedaren soles. Feia fred i tenien gana, per això sempre anaven molt aviat a dormir, només quan en Cristòfol podria distreure algun sac de llegum tenien menjar calent. Llavors, l'Agustina el treia al balcó i com qui no volia, deixava que les veïnes omplissin els cullerots de llegums.

El terrat del carrer Sagués estava trist. La guerra avançava i en Cristòfol i en Pere van caure presoners a França. Formaven part d'aquell grup de catalans que resistien a prop del pantà de Boadella. Primer un camp de concentració a prop de Passillà de la Riviere, després el fred i la humiliació d'un camp de presoners a Lleó. Passat quasi un any, un home demacrat i prim va tornar al carrer Sagués, era en Cristòfol. A en Pere encara li esperaven els anys del servei militar. Dels camions, mai més es va saber res. Feia falta començar de nou. La família va deixar el barri de Galvany i es van establir a Sarrià, al carrer de Cornet i Mas. En Cristòfol, empenyorant-se va comprar només dos camions, "L'un per remolcar l'altre si s'espatllava" i va continuar amb la seva feina intentant oblidar aquell malson. L'Agustina va obrir una polleria per intentar tirar endavant. Segur que els més vells del barri poden encara recordar-se d'aquesta família, que com moltes altres ha escrit una part de la nostra història i en concret de la història del carrer Sagués. Ells eren els Martin Compte.•

Les al·legories de Josep Cañas i Cañas

▶ **RDM**

Als jardins de l'antic Can Fabra, al carrer Muntaner 282, hi ha un important conjunt escultòric. Entre els autors hi trobem Josep Cañas i Cañas, un artista català, que ens ha deixat un important llegat. Les dues figures de marbre que es troben al peu de l'escalinata d'accés a la casa, són obra seva. Representen dues al·legories, l'una a la primavera, l'altra a l'estiu. Són de marbre i les seves formes rotundes ens fan pensar en les dimensions i característiques del bloc de pedra original perquè Cañas i Cañas treia la forma amagada dels materials.

Nascut i enterrat a terres del Penedès, Cañas unifica l'esperit mediterrani del paisatge amb la moda del noucentisme del moment. Va ser un artista complet: escultor, pintor, escriptor. També un viatger incansable, té obres a París, Mèxic, Califòrnia... Però també al nostre barri, on es va instal·lar al voltant de 1944 després de deixar els seus estudis del carrer Comtal i del Clot. Aquí des del carrer Emancipació va esculpir el rostre del poeta Foix que trobem a la pastisseria del mateix nom, i potser les al·legories dels jardins de Can Fabra, ja que estan datades de 1945. Li agradaven els retrats, encara que bàsicament estudiava les expressions, i també les figures en grup, com el seu monument a la Sardana de Montjuïc, o el dels Castellers de Vilafranca. L'any 2001, quan va morir, a Banyeres del Penedès van obrir una Fundació que porta el seu nom i n'endinsa en el seu record.•

¡¡Llámanos e infórmate!!

932 042 952
info@teachandfly.com
www.teachandfly.com
Carrer Cornet i Mas, 69,
08017 Barcelona

Curso Tripulante de Cabina de Pasajeros

Azafata o Auxiliar de Vuelo, una de las profesiones con más demanda de trabajo en los últimos años

Con el inicio del nuevo curso académico, llega el momento de planificar el año y decidir cuáles van a ser nuestros propósitos. Uno de ellos puede ser a qué nos queremos dedicar y, porque no, asegurarnos un futuro profesional con una de las profesiones con mayor salida laboral del momento, que además nos va a permitir viajar y conocer mundo. La decisión es acertada: "Quiero ser Tripulante de Cabina de Pasajeros".

Teach&Fly es una Escuela de Formación Aeronáutica, con una amplia experiencia en el sector de la enseñanza, autorizada por la Agencia Estatal de Seguridad Aérea. Nuestro curso está impartido por profesionales en activo altamente cualificados que te proporcionan todos los conocimientos Teórico-Prácticos para la obtención del Certificado Oficial expedido por AESA, que las Compañías Aéreas exigen para el ejercicio de la profesión de Tripulante de Cabina de Pasajeros.

Para **Teach&Fly** es muy importante que los alumnos se familiaricen con el entorno aeronáutico. Es por eso que todas las prácticas se realizan en un aeropuerto dónde aprenderán el protocolo en seguridad y los procedimientos a seguir en los aeropuertos. Además todas las operaciones de emergencia se realizan en un avión real (no simuladores) situado dentro de las áreas del aeropuerto.

Teach&Fly está situada en Barcelona, muy cerca de la parada de Sarria de los FF.CC. Disponemos de espaciosas aulas equipadas con la última tecnología que te permitirán realizar el curso de una forma cómoda y agradable.

Estimulación cognitiva para el fortalecimiento de la mente, rehabilitación, inteligencia emocional y tratamiento de fobias

Mindfulness online

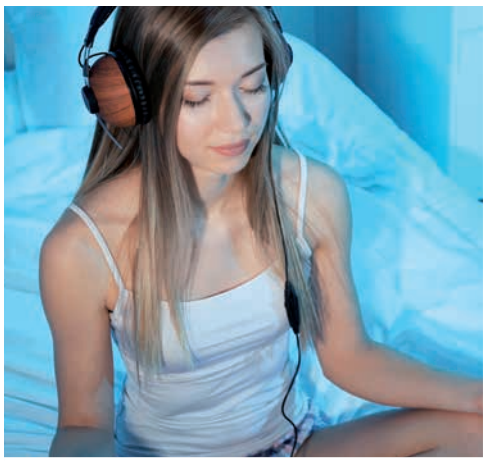

Vence la depresión, medita donde quieras

Entrenamiento cognitivo

Mejora de atención y memoria

Vence tus fobias

Tratamiento con realidad virtual

Estrés y ansiedad

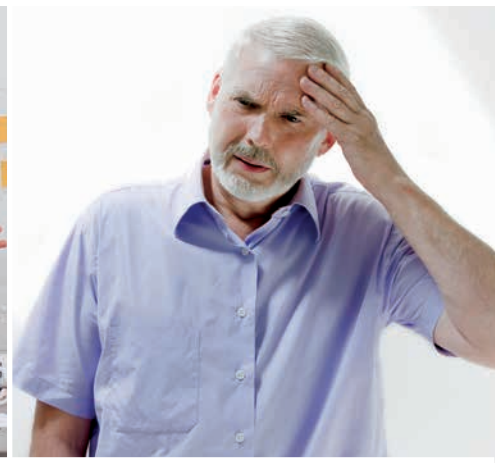

Aprende a responder a los eventos de la vida

denken

Estimulación cognitiva y entrenamiento mental, fortalece cerebro y emociones
Madrazo 33, 3º 2ª · 08006 Barcelona · **935 477 180** · **www.centrodenken.com**

ABANS i ARA

Fotografia: Javier Sardá - www.fotosarda.com

El pont de Can Castanyer

▶ **Fotografia: Javier Sardá; text: Jesús Mestre Campi**

Leopoldo Plasencia va fer la fotografia de la dreta l'any 1948, quan els tramvies caracteritzaven el trànsit al passeig de Sant Gervasi. L'indret precís on es va fer la instantània és el pont del torrent de Castanyer o d'en Canals, que al segle XIX s'havia canalitzat en una mina que encara passa per sota del carrer de Teodora Lamadrid. Va quedar, però, el barranc format pel torrent, que separava diverses grans propietats, entre elles la de la família Güell, propietaris de la finca de Can Castanyer que tenia una de les entrades pel passeig de Sant Gervasi.

A la fotografia actual es pot comprovar que el trànsit avui dia és molt diferent del dels anys quaranta. S'ha construït arreu i han desaparegut les torres que l'any 1948 encara eren a la corba que en aquest lloc fa el passeig, i han estat substituïdes per edificis de veïns. El que sí que sobreviu —i és dels pocs elements de continuïtat—, són els arbres de sota el pont, uns plàtans que avui són molt més alts i singulars.•

Foto: Leopoldo Plasencia - Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB)

COLOR plus BARCELONA SANT GERVASI
JSV net
Ahorro de hasta un 70% en cartuchos compatibles y reciclados.
Más de 2500 clientes particulares y empresas
Síguenos en:
www.tiendascolorplus.com
www.jsvnet.org

- Cartuchos para impresoras
- Copistería (A partir 50 copias, B/N 0,05€, col. 0,25€)
- Trabajos especializados para empresas (cartas, tarjetas de visita, regalos empresa,...)
- Impresión fotos digitales y fotos carnet al momento
- Venta material informático (www.tienda.jsvnet.org)
- Servicio Técnico y Consultoria Informática (Diseño web - logos, Marketing promocional, videos corporativos)
- Impresoras y Copiadoras multifunción (Compra o renting)
- Envió paquetería: DHL Service Point y UPS-KYALA (Envío y recepción)
C/Santaló 118. 08021 Barcelona · barcelonasantgervasi@tiendascolorplus.com · TLF: 936242071

Al jardí amb…Victòria Cardona

‘No em cansaria mai de llegir... Amor’

Sandra Palau

La màgia d’uns cors vesteixen el meu camí... Emocions de colors tenyeixen els carrers de Sant Gervasi. I és que l’admiració fervorosa que sento per la professora, escriptora i orientadora familiar Victòria Cardona em provoca un somriure que m’acompanya durant tot el dia...

Fotografia: Imma Domenech

Va néixer a la Via Augusta, tocant a Travessera, i sempre ha estat molt implicada al barri. La Victòria és tendresa, pau, harmonia... Té aquella habilitat de trobar el millor de cada persona, de cada moment... La coneixem pels seus articles, conferències, llibres... Tot dins d’una mateixa temàtica: Educació i família. El llibre *Educar amb cent piulades*, editat per La vocal de lis, és el seu novè títol. Les coses no passen per pur atzar, cal posar-hi passió i il·lusió... I la Victòria ens seguirà ensenyant a viure amb el seu contagiós optimisme.

Orientadora familiar, professora, escriptora... La màgia de la teva professió és...
L’empatia que tinc amb les persones sigui quina sigui la seva condició personal o social.

El secret en l’art d’educar és...
Donar afecte i expressar-ho amb petons i abraçades per crear el vincle afectiu, donar pautes que indiquin el camí a seguir per fer-se gran amb l’autoestima ben alta i tenir bon humor l’estona que estem amb els fills.

Podríem dir que *Educar amb 100 piulades* és un recopilatori de tots els teus darrers llibres?
Abans de contestar-te m’agradaria destacar l’edició divertida i original de La vocal de lis.
Doncs no exactament, ja que he sintetitzat molts temes de convivència i educació en 100 tuits. He fet una reflexió per ampliar-ho, i m’ha agradat deixar alguna entrevista del contingut d’alguns llibres, ja que amb les preguntes que sabeu fer sempre s’hi troben idees interessants per respondre que no he escrit als llibres.

Si t’haguessis de quedar només amb una d’aquestes 100 piulades, seria...
Esperança.

Després de l’experiència com a autora de llibres d’assaig especialitzat en l’educació… T’animaries a canviar d’àmbit i endinsar-te en la creació de literatura de ficció?
No ho faria, tot i que admiro profundament els que escriuen novel·la. Fer assaig és molt gratificant i és el que sé fer. És gratificant per mi mateixa perquè m’anima a estudiar, a observar i a escoltar petits i grans. A més a més sempre rebo paraules d’agraïment dels meus lectors, i això m’esperona tant que ja tinc un altre projecte i, si Déu vol, en tindré més!

Quin seria el teu eslògan per a fomentar la lectura als adolescents?
Obre el teu cap i cor a lectures de bons escriptors, t’oblidaràs del teu *ego* que està una mica revolucionat i seràs més feliç.

El millor lloc per escriure és…. I per llegir?
El millor lloc per escriure és el meu escriptori, amb l’ordinador i acompanyada de llibres de filòsofs i pedagogs de la meva extensa biblioteca.
El millor lloc per llegir és el sofà de la sala d’estar.

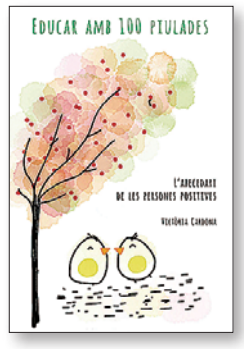

Quina és la paraula que no et cansaries mai de llegir?
No em cansaria mai de llegir... Amor.•

Es pot aconseguir a la botiga en línia*:*
www.lavocaldelis.com

Les ressenyes de la Casa Usher

Tuyo es el mañana

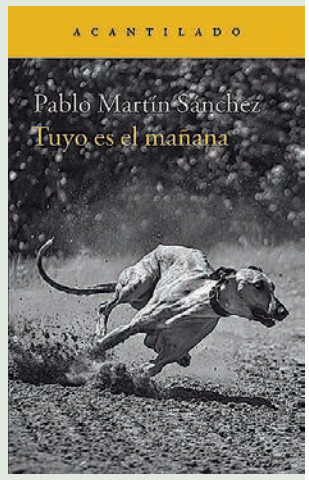

CASA USHER LLIBRETERS
c. Santaló, 79
casausher.com

Tuyo es el mañana és la segona novel·la de Pablo Martín Sánchez, i forma part d’una original idea de conjunt que va començar amb *El anarquista que se llamaba como yo*” en la que fa una reconstrucció de la història de l’anarquista Pablo Martín Sánchez, acusat d’atemptar contra la dictadura de Primo de Rivera, condemnat i assassinat el 1924.

Amb la història d’aquest personatge que es diu exactament igual que ell, l’autor també ens permet entrar a diferents moments capitals per l’Europa contemporània com el naixement del cinema, la vida intel·lectual dels exiliats a França o la Setmana Tràgica a Barcelona.

En la segona novel·la, canvia el seu nom per la data del seu naixement. I diu estar preparant una tercera en la què el punt de partida serà la ciutat en la qual ha nascut: Reus.

Tuyo es el mañana és una història que transcorre en un sol dia, que comença a les 0.00 h de la matinada i té el darrer “acte” a les 23:15 h. I diem “acte” perquè es pot llegir gairebé com una obra de teatre, en la que els escenaris i els personatges es van presentant, entrant i sortint, i aconseguint per les seves diferències una bona mostra de la varietat de la societat en tots els aspectes.

La situa el 1977 a Barcelona, i això li permet parlar d’un marc que acaba d’enterrar a Franco (1975) i que està començant a mirar de resoldre una transició complicada.

Reivindica una Barcelona amb organitzacions en contra del sistema, manifestacions anarquistes, mogudes estudiantils i moltes corregudes davant dels grisos. I li toca parlar de Franco, de repressió, de presons i d’amnisties. Això el diferencia de molts autors anteriors (i no) a ell, que solen posar el marc històric en la Guerra Civil i la postguerra i se solen quedar en aquest punt.

Ell creu que l’entrada de la transició no està prou ben explicada i que la idea de negociar i de fer-ho de manera tranquil·la no és fidel a la realitat: la gent va sortir al carrer per protestar i a lluitar perquè tenia moltes coses per començar a reparar. Moments de canvis, de teòriques obertures i de molta incertesa, que desglossa en una novel·la amb personatges molt diferents entre ells per poder representar precisament les diferències socials d’aquests temps.

És destacable la capacitat que té de fer diversos registres i donar diferents veus a cada un d’ells, explicant-los amb una presentació i uns fets que són els mateixos esdeveniments, i d’arribar a un final en el qual tot s’ajunta en la darrera escena i encaixa talment com si fos un trencaclosques.

Si us ve de gust tindrem ocasió de parlar de tot això i moltes coses més en el Club de Lectura que farem el dilluns 23 d’octubre a les 19 hores. Teniu més informació a la nostra pàgina web ***www.casausher.com*** o al telèfon 93 546 61 11.•

Sempre ho has imaginat, fa temps que ho desitges, tant de temps esperant aquest moment... I doncs...?

A què esperes... per vestir en un llibre les teves paraules?

Comença el viatge, publica el teu somni...

Botiga online
www.lavocaldelis.com

LA VOCAL DE LIS
EDITORIAL

Passatge Arcàdia
(Balmes 179, Barcelona)
934 637 494
editorial@lavocaldelis.com

ARTS i LLETRES

Sang a Sant Gervasi

Et prego la màxima confidencialitat (14)

▶ **Jordi Quer**

Quan vaig sortir de l'església, una ràfega de flaixos es llançaven sobre l'alcaldessa Marta Potau, que estava visiblement afectada pel traspàs d'un dels seus col·laboradors més pròxims. Vaig fer un mutis discret i vaig baixar cap a Plaça Molina. La terrassa del bar La Bodega, on havien començat els meus infortunis a la recerca de la pista de les turmes, estava a petar. Per Via Augusta vaig arribar fins a Muntaner. Feia un dia de juny radiant. Els arbrers dels carrers estaven esponerosos. Jo, tanmateix, tenia dos maldecaps importants: un doble crim que no tenia ni idea per on començar i havia de corregir unes proves infumables. Vaig proposar-me a mi mateix tancar-me al despatx un bon grapat d'hores per si podia solucionar-ne almenys un. És així que, Muntaner avall, observant com en l'horitzó del carrer apuntava una llenca blavissa de mar, on em vaig imaginar una munió de turistes xipollejant-hi, vaig arribar al despatx de l'edifici Les Amèriques. La porta que corresponia a *Sant Gervasi Confidencial* estava oberta de bat a bat. Merda, algú m'havia entrat. Vaig desenfundar la pistola, i, a poc a poc, tement trobar-me els paios que m'havien estomacat, vaig esmunyir-me dins. Una home i una dona estaven palplantats davant la taula d'escriptori, el qual havia estat regirat i la paperassa estava escampada pel terra. Quan els vaig encanonar, l'home es quedà glaçat. A diferència de la dona, que somrigué com si allò la divertís.

—Hem trucat a la porta veïna, la d'*Especialista en edicions complexes* –digué l'home a corre-cuita–. En no contestar ningú i veure aquesta oberta, hem entrat per preguntar si sabien alguna cosa de Sasplugues.

—Per què el busqueu?

—Volem proposar-li que ens ajudi en una edició difícil que tenim entre mans.

—Una edició "difícil"? –vaig dir baixant l'arma.

—Sí, és llarg d'explicar... L'has vist darrerament?

—Jo sóc Sasplugues –vaig afirmar tot seient-me a la taula amb la dignitat que vaig poder tenint en compte l'escampall.

—Guau, ets editor i detectiu! –exclamà la dona mirant-me de fit a fit.

—Em presento –digué l'home–, sóc Marc Coderola.

—I jo Lídia de Salt –l'emulà la dona com si se n'estigués fotent.

Eren una parella peculiar. L'home, més gran i visiblement colrat pel sol, anava vestit amb americana, camisa de lli i espardenyes. Feia la pinta d'un barceloní de classe bona, amb passat hippy, que estiuejava a la Costa Brava. Ella, bruna i escardalenca, portava un vestit esfilagarsat i un mocador de coloraines al coll. El cabell el duia recollit amb una pinça de fusta de formes estrambòtiques.

—Sóc el director d'Edicions ART –explicà Coderola–. Estem especialitzats en publicar llibres d'artista. Ara estem tirant endavant la publicació d'uns exemplars de la revista avantguardista *Dau al Set*, inèdits, que no es coneixien. La Lídia va descobrir-los i n'ha fet la introducció i les notes.

—La meva interpretació de *Dau al Set* es basa en el mètode paranoicacrític dalinià i la demiúrgia postplatònica –comentà ella passejant-se per l'estança.– La meva hermenèutica demostra clarament que els elements màgics i monstruosos que reflecteixen els seus textos i il·lustracions venen donats per la Barcelona tètrica i fúnebre dels primers anys de Postguerra. He resseguit els llocs per on deambulaven, especialment Sant Gervasi i els cementiris de la ciutat, pels quals tenien predilecció.

—Molt bé –vaig dir–. I què hi pinto jo en tot això?

—El material que tenim és fragmentari i sovint de difícil interpretació –precisà Coderola–. La introducció i les notes que ha fet la Lídia són extenses i aprofundides. Cal que algú s'ho miri bé. Ens han dit que tu eres el millor en aquestes qüestions.

Feia tota la pinta que el que havia perpetrat la Lídia era un batibull imenjable i que volia que jo "solucionés" l'edició, vaig pensar mirant el mòbil. El comissari Porxas m'acabava d'enviar el quadre que havien trobat al cadàver del tinent d'alcalde al pàrquing de Sant Elies.

Il·lustració: Gràcia Farràs Ribas

Catorzena entrega d'una novel·la d'intriga que té l'escenari a Sant Gervasi

—Quins són els timings? –vaig preguntar observant-lo novament.

—No hi ha pressa –contestà Coderola–. Un cop tancat el llibre, marcaré els calendaris de venda i presentació.

Fascinant, una editor sense termini, un paio que no treballava al revès. Això no m'ocorria des de feia anys i panys... Uns efluvis com d'encens em taponaren les narius. La Lídia s'havia posat darrere meu i havia allargat la testa sobre el meu muscle fitant encuriosida la imatge del mòbil, els dos éssers que brandaven els genitals horribles i desproporcionats.

—Venim de l'obscè i anem al macabre... –xiuxiuejà a la meva orella lentament.

—Coneixes la pintura?

Lídia somrigué enigmàticament.

—És un Miró poc conegut –asseverà–. Es titula *Home i dona davant un munt d'excrements*. Pertany a la seva etapa més obscura, entorn de la Guerra Civil. Quadres com aquests van influir poderosament els joves pintors de *Dau al Set*.

—El cagalló és aquesta tirallonga marronosa que hi ha al costat de la dona? –vaig assenyalar-ho a la pantalla, prèviament ampliada.

—En efecte –confirmà–. La merda va ser profusament utilitzada per l'art d'avantguarda, cosa que va tenir el seu súmmum amb l'artista Piero Manzoni, que va envasar-ne i...

—La feina, evidentment, estaria ben retribuïda –insistí Coderola tallant-la i tornant al tema.

Aquell parell no havien arribat al millor moment de la meva existència.

—M'ho pensaré –vaig respondre–. Tinc uns encàrrecs que he de solucionar urgentment... Em podeu deixar una mostra del text?

Lídia extragué uns papers rebregats d'una bossa estampada d'acolorits esquitxos i me'ls feu arribar.

—Et prego la màxima confidencialitat sobre aquesta conversa i els materials –digué Coderola abans d'acomiadar-se i que la Lídia la seguís esguardant-me de cua d'ull amb el seu somrís enigmàtic.

Un cop s'esfumaren, el despatx em caigué damunt. Estava fet un absolut desastre. M'ho havien remenat tot de dalt a baix. Després de posar-ho en ordre, vaig adonar-me que no s'havien endut res de valor, ni tan sols el portàtil. Això em feu aixecar sospites. ¿Havien estat l'home de les rastes i el seu còmplice, sabedors que treballava per al comissari Porxas, que volien acollonir-me encara més? O havia sigut en Coderola i la Lídia de Salt, que feia tota la fila d'estar com un llum?

Vaig mirar a Internet el nom del quadre i la noia tenia raó. Es tractava del Miró que havia dit. El primer mort, un Mondrian. El segon un Miró. Una d'abstracció geomètrica. Una de surrealisme escatològic... Què dimonis volia dir tot allò? Vaig enviar-li un Whastapp al comissari Porxas comunicant-li el nom de l'obra, que respongué ràpidament amb un parc "Gràcies", i vaig posar-me a corregir les maleïdes proves pendents.●

(continuarà)

Binomio: exposició a Farga Beethoven

Pintures de Tilde Font i Marga Pamias

Jesús Mestre Campi

El dijous 14 de setembre, Farga Beethoven va inaugurar el curs amb una exposició de pintures dedicada a Tilde Font i Marga Pamias, dues artistes vinculades amb Sarrià i Sant Gervasi.

El vernissatge va estar molt concorregut i es va poder gaudir de les pintures de les dues artistes, d'estils força diferents. Tilde Font és més propera a la pintura abstracte, amb colors forts i textures sensibles i emotives. Per la seva banda, Marga Pamias té un estil més figuratiu, amb paisatges urbans (sobretot de Barcelona i Nova York) i rurals, però acaba trencant els contorns amb masses de color molt vives. Cal destacar, en els paisatges de Pamias, el minuciós treball descriptiu que les masses de color van desfent o li donen relleu. Per exemple, en les marines, amb el contrast de veles i barques blanques sobre un mar blau molt lluminós.

L'exposició va ser organitzada per Patricia Saurí, encarregada de les relacions públiques de Farga, i ens va anunciar que al llarg del curs es faran activitats molt atractives. L'exposició roman oberta fins a mitjans d'octubre, i després es desplaça a Farga Diagonal.

Fotografia: Jesús Mestre

A sobre, Paisatge urbà*, de Marga Pamias.*
A l'esquerra, Tide Font, Patricia Saurí i Marga Pamias al vernissatge de Farga Beethoven.
A la dreta, pintura de Tide i, a la seva dreta, Gaudint la tardor*, de Marga.*

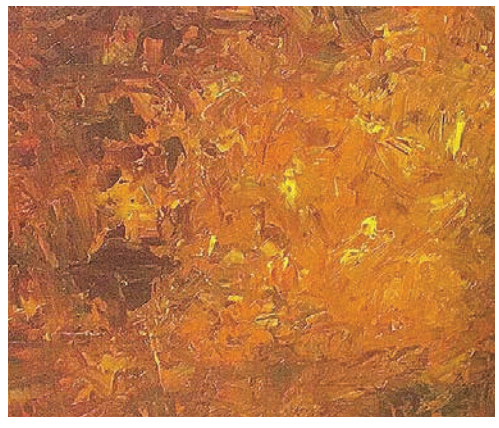

AUDIÒFONS
RECARREGABLES

Nous audiòfons sense piles Phonak Audéo

- Pràctic - 24 hores d'autonomia amb una sola càrrega*
- Còmode - Sense preocupar-se de portar piles de recanvi.
- Automàtic - S'adapta a la teva situació auditiva específica.

Prova'ls ara a Salesa Centres Auditius
General Mitre, 134
Tel. **935 507 920**

www.**salesa**.es

ARTS i LLETRES

Sant Gervasi és història

S'ha presentat un documental sobre la història de la Bonanova

▶ **Jesús Mestre Campi**

A principis de juny, coincident amb la Festa Major de Sant Gervasi, es va presentar el documental *St. Gervasi (és història)*, amb guió i realització de Sonia Tres i Roger la Puente i veu en *off* de Marina Gil. És una producció de l'Ajuntament de Barcelona, Districte de Sarrià - Sant Gervasi, direcció Serveis a les Persones i al Territori. El documental dura 38 minuts i fa un interessant repàs a la història de Sant Gervasi, sobretot del barri de la Bonanova, seguint com a referència a la història de Barcelona i amb pinzellades de l'evolució del país.

Per fer el documental s'ha recollit una gran quantitat de documentació gràfica: fotografies, plànols i documents antics, vídeos d'època, fragments de No-Do, i també vídeos actuals, filmats expressament per l'ocasió. Segurament el més interessant són les aportacions d'un grup de persones a qui s'entrevista, concretament: Meritxell Carreres, guia de la ciutat; Mercedes Montagut, gervasienca; Jacint Icart, de la perfumeria Icart; Ramon Carreras, gervasienc; Salvador Albuixech, president de l'associació de comerciants Barnavasi; Martí Armangué, gervasienc; i Roser Oller, membre de l'Associació de Veïns de Sant Gervasi de Cassoles. Tots ells aporten informació contrastada, anècdotes o vivències personals, que van enriquint la narració de caràcter cronològic, explicada per la veu en *off*.

Hi ha alguns temes, com el de la burgesia de Sant Gervasi, que donen per molt més del que surt al documental, i altres potser massa insistents, com les imatges dels No-Do que repeteixen excessivament la presència del dictador Franco a la ciutat. De vegades les fotografies passen massa ràpid, i no pots acabar de distingir tots els detalls que recullen. Però també s'ha d'agrair molt la recuperació d'alguns vídeos antics, sobretot de l'època de la Guerra Civil, i el repàs detallat i amè, de la mà d'Oller i Albuixech, de la feina feta per l'AV de Sant Gervasi de Cassoles, coneguts inicialment com els "bombillaires", ja que van començar posant bombetes als carrers per Nadal. L'associació també va recuperar pel barri la "puericultura" (avui Vil·la Florida), a més de l'església del convent de les Reparadores (l'Espai Pere Pruna), Can Castelló, la Biblioteca, el bus de barri... feia i segueix fent política de barri per a la gent.

Cal celebrar com un encert aquest vídeo i esperem que s'hagi distribuït generosament als centres socials del barri, a les escoles i a les associacions. És una amena introducció a la història de la gent de la Bonanova.●

A l'esquerra, funda del vídeo. A sobre, una imatge del vídeo: les obres de la "puericultura" cap a l'any 2005.

PEQUITOS

CENTRO DE ESTIMULACIÓN INTEGRAL ASOCIACIÓN PEQUITOS

PROYECTOS

CEIAP: Estimulación Integral

Theraschool: Terapia en la escuela fuera del horario lectivo.

1,2,3, Acció i Moviment: Habilidades Sociales y motrices.

Acompa: Atención Psicológica a Padres.

ESPECIALISTAS

. Psicología
. Neuropsicología
. Logopedia
. Fisioterapia
. Neurorehabilitación
. Atención Temprana
. Psicopedagogía
. Grupo de Habilidades Sociales
. Actividad Física Adaptada

TRABAJO EN RED

Trabajamos de forma coordinada con referentes de escuela, médicos especialistas de referencia, equipos de atención psicopedagógica y familias, en búsqueda de objetivos comunes que garanticen el bienestar del niño/a o adolescente. Realizamos evaluaciones diagnósticas de TEL, Dislexia, Capacidades cognitivas, TDAH ansiedad y buling.

WWW.PEQUITOS.ES

Ronda de General Mitre 148, entresuelo 3ra, 08006, Barcelona.
Telf: +34930074371 /622323420

Proyectos Financiados y avalados por:

Generalitat de Catalunya
Departament de Treball, Afers Socials i Famílies

Ajuntament de Barcelona

Diputació Barcelona

Francesc Olivé, Peix de Platja Olivé fundat el 1948

"Anem a diari a la Llotja d'Arenys de Mar per oferir el peix de màxima qualitat"

Josep Xurigué (@josepxurigue)

Peix de Platja Olivé és una de les parades més arrelades del mercat. En Francesc és ja la 3ª generació familiar de peixaters: el seu pare i el seu avi havien regentat les seves peixateries a Gràcia i a les Corts. La parada al mercat la va inaugurar el 1990. Hi podem trobar el millor peix de platja, i moltes altres especialitats, de la millor qualitat. En Francesc i el seu equip, tenen vocació de servei i emprenedora. La parada del mercat és el cor d'una xarxa de 8 botigues sobretot al barri, totes amb el segell del peix de platja i temporada.

En Francesc de ben jove va aprendre l'ofici de peixater amb el seu pare i el seu germà Manel. Va estudiar a la Facultat de Dret i un dia, baixant en moto pel carrer de Balmes, es va aturar al mercat de Sant Gervasi i hi va veure una parada buida. En poques hores, després de parlar-ho amb la família, va decidir obrir-hi la peixateria. D'això ja fa 30 anys. Amb 20 anys es va convertir en el concessionari més jove!

Com va ser l'inici de Peix de Platja Olivé al mercat de Sant Gervasi?

De seguida vam connectar amb el veïnat. Un veïnat que volia i vol un peix excel·lent. Vaig portar i porto el peix de la Llotja d'Arenys de Mar. Pescat en aigües gironines, més fredes i iodades. Aleshores les famílies eren més nombroses i es feien més àpats a casa. En tot cas, després de 5 anys vaig obrir una altra botiga al carrer de Balmes 435, i amb els anys fins a 8 peixateries més: a l'Av. República Argentina, 37; Mandri, 17; Sant Gervasi de Cassoles, 117; i vaig llogar espais per obrir botigues de peix de platja a 3 supermercats Jespac a Muntaner 187, a Moragas 10-22 i a Av Paral·lel 106-108.

Què et sembla que diferencia la vostra parada?

Oferim un tracte personal, des de la seriositat però a la vegada proper. És el que vol la nostra clientela. Ens agrada orientar i aconsellar quin és el peix millor i sobre la preparació. També aconsellem receptes. La complicitat és important. Som un equip, amb l'Alina i la Jaqueline, al que la clientela li té confiança, procuro que l'equip tingui poca rotació. I ens agrada la constància en un bon servei a diari.

Una de les nostres especialitats és el peix salvatge com l'escórpora, l'orada, els sards, els pagres, els corballs i els déntols, entre d'altres. Són peixos per preparar suquets excel·lents i també són exquisits per cuinar-los al forn.

La botiga de Balmes 435, l'Ostreria Clandestina, l'he destinat també a degustació i hi tenim el millor marisc. Tot tipus de marisc, marisc bullit i ostres que vénen directament de Galícia. Era una antiga peixateria del barri que vam reobrir. Tinc molt d'interès a recuperar el passat comercial de Sant Gervasi. Em sembla que el comerç va molt lligat a la identitat i al veïnat del barri. Hi faig vida, participo de les activitats que s'hi fan i molts dels meus veïns són també clients nostres.

Fotografia: Mercat de Sant Gervasi

Ha canviat molt els hàbits de compra i de servei?

Hi ha hagut molts canvis socials en aquests 30 anys. Ara es menja menys a casa i les famílies tenen menys membres. Nosaltres filetegem el peix i l'oferim en suprema per fer més fàcil l'elaboració; abans es feia més a talls. El peix és un producte molt saludable i ara es cuina molt a la planxa. També oferim un servei a domicili gratuït i tenim quatre punts de repartiment en aquests telèfons: 93 212.06.46 (al mercat), 93.254.09.26 a Sant Gervasi de Cassoles, 93 417.62.82 a Mandri i 93 418.42.19 a Av. República Argentina.

Quines especialitats de peix ens recomanes?

Mira ara al setembre podem gaudir de calamarsets molt bons i tendres, dels molls, del llucet i del llobarro, entre d'altres.

Quan és temporada tenim la millor gamba de Palamós, a banda de peix salvatge i de portar moltes especialitats de peix durant tot l'any, com t'he comentat. En tot cas, quan la clientela s'acosta al mercat o a les altres botigues, sempre ens agrada -des de la seriositat i la proximitat- aconsellar el millor peix i la millor manera de cuinar-lo.

Com veus el moment actual del mercat de Sant Gervasi?

El mercat es troba en un moment de transició. Ara es produirà un canvi en l'operador de l'autoservei. Vindrà un operador nou amb un producte més ecològic i de proximitat. Penso que és el que la gent demana actualment. Serà un canvi positiu que millorarà l'oferta comercial del mercat com a servei al barri. Creiem que encaixarà molt bé amb el tarannà del mercat i de Sant Gervasi. Segur que serà un bon moment perquè més veïns i veïnes vinguin a redescobrir el mercat, amb les millores que ja estem fent.•

MERCAT DE SANT GERVASI
ASSOCIACIÓ DE VENEDORS
www.mercatdesantgervasi.com

Plaça de Joaquim Folguera, 6
Tel. 93 4177874

Horaris:
Dilluns, dimecres, dijous i dissabtes: de 8:00 a 14,30 h.
Dimarts i divendres de 8:00 a 20:30 h amb una aturada al migdia

Serveis:
• Aparcament
• Repartiment a domicili

Troba'ns a:

Mercat de Sant Gervasi

Menja bé, menja sa, menja del nostre mercat!

AVIRAM
Aviram La Moreneta
Polleria Chelo

BAR
Bar Cafeteria El Mercat

CANSALADERIES
Ginés i Loli

FORMATGES
La fromagerie, *la cava del formatge*

CARNISSERIES
Carnisseria Farran
Carnisseria Miquela Artés
Carnisseria Chelo

FRUITES I VERDURES
Fruites i verdures Alcalà
Carles i Susi
Fruites i verd. Salcedo
La Selecta

LLEGUMS
Llegums Sumarroca

PASTA FRESCA
Farina Pasta Fresca

PEIXATERIES
Peix de platja César
Peix i marisc Ramon
Peix fresc Cesar 2
Peix de Platja Olivé

PESCA SALADA
La Bacallaneria de Sant Gervasi

QUEVIURES
Alimentació Sant Gervasi

LA MIRADA JOVE

El cara a cara: El Referèndum de l'1-O

▶ **Elena Bulet** (*@elenabulet*) i **Carme Rocamora** (*@CarmeCRS*)

Luca Reventós
21 anys
Ciències Polítiques
Treballador a temps parcial en grans magatzems

LUCA:

Per què seria millor/pitjor pels joves viure en un estat independent tenint en compte factors com: Educació

Amb la independència tindrem la oportunitat de poder blindar certs aspectes educatius que suposin una millora qualitativa en una Constitució: una educació pública, popular, en català... A més, en relació a les competències (actualment divididas) en un estat independent es donarà un marc més adient i més fàcil per poder tenir noves conquestes i que en l'àmbit estudiantil hi hagi millores qualitatives.

Treball

S'ha reduït l'atur però no en forma de treball de qualitat, ja que s'han creat contractes temporals, precaris, amb sous baixos i els joves són els principals afectats. El 30% dels barcelonins són com a màxim mileuristes i depenen de feines temporals amb contractes precaris que donen una remuneració insuficient per viure. Això ho podem relacionar directament amb la impossibilitat d'accedir a l'habitatge. Per cert, a Catalunya es va fer una ILP per accedir a l'habitatge i el Tribunal Constitucional la va tombar. Hi ha una majoria progressista a Catalunya que vol fer passos endavant per aglutinar més joves en una república social, democràtica i al servei dels seus interessos i trobem una barrera, l'Estat espanyol.

Oci i cultura

En tant que formem part d'una nació que té una cultura popular pròpia i una llengua particular, crec que l'articulació d'un estat que pugui desenvolupar mesures per promoure i defensar la cultura de forma oberta i universalista no deixa de ser una potencialitat.

Molt del jovent és proreferèndum. Com explicqueu aquest

Els joves volen decidir i prendre part d'un canvi en una situació política actual precària. Volen tenir l'oportunitat de dir sí o no, de rebre informació i de ser crítics. Poden ser responsables de la seva vida, abans de tenir també 18 anys. Jo veig una visió crítica i d'emancipació, més que una qüestió d'engany.

Què en penseu de la demanda de canvi de l'edat de vot als 16 anys?

Estic d'acord que puguem votar amb 16 anys. Ara bé, no s'ha de fer per guanyar vots. El vot als 16 no s'ha de legitimar com a única opció vàlida per participar democràticament en la política del teu país. També s'ha d'insistir en la participació en formes d'autogestió i autoorganització i incentivar el sentit crític dels joves.

Els joves tenen una bona cultura política?

No sabria diferenciar si tenen una bona cultura política o no. M'agradaria que participéssim molt més del que ho fem ara. Una bona manera d'accedir a una cultura política és a partir d'una educació pública de qualitat, a través de la formació i de l'accés a la cultura de la majoria de la població.

Considereu el referèndum vinculant?

Sí. Jo estic fent campanya pel referèndum, perquè la gent pugui defensar tant el sí com el no. És l'única manera que la gent pugui defensar democràticament la seva opció, sense coacció ni amenaces de l'Estat.

Completeu la frase:

Si al referèndum guanya el Sí ...
Serà una oportunitat per a un nou present pels joves.
Si al referèndum guanya el No... Caldrà seguir treballant per aconseguir aquest nou present algun dia.●

BORIS:

Qualsevol projecte polític que es fonamenti en la il·legalitat serà un fracàs i els partits que garanteixen un futur millor amb la independència ens enganyen a tots. L'educació al nostre país és molt bona, però hem de millorar les actuals xifres de fracàs escolar, les etapes educatives i l'accés a la universitat... A més a més Catalunya està aplicant taxes molt elevades, que em diguin a mi com en un estat independent podrien baixar aquestes taxes universitàries.

A Espanya s'han rebaixat les taxes d'atur, sobretot juvenil i s'està fent una gran feina en aquest aspecte. Però ara a Catalunya amb la inestabilitat política institucional i amb el fet que uns només s'ocupen de treballar per la independència del país, poca cosa es fa per millorar la situació del treball. A més, diferents sectors econòmics es veuen perjudicats pel procés independentista. La independència és un molt mal negoci.

En una Catalunya governada per una esquerra radical com la CUP, segur que disminuiria bastant el poder adquisitiu dels catalans. Per tant, l'oci seria molt més car. Resultaria impossible viure en un suposat estat on no es promogui un lliure mercat i polítiques innovadores.

Els joves no tenim les mateixes responsabilitats que els adults, no analitzem realment la situació ni ens adonem de tot fins que no comencem la universitat. A més, hi ha un discurs populista que els vol fer seus. Molts joves estan enganyats per aquest discurs. Nosaltres estem a favor dels processos electorals, però no de consultes que suposen inestabilitat i que són il·legals

Els 18 són una edat perfecta per poder votar. Un jove de 16 anys no té la mateixa realitat que un de 18. Per exemple, el codi penal és diferent. A més, fins que un no arriba a la universitat, no coneix totes les visions polítiques ni té prou coneixement i cultura política.

Crec que hem d'establir mecanismes per ampliar la cultura política no partidista en els joves. Que coneguin totes les institucions de manera neutral, les opcions polítiques, l'Estat de dret...

A un procés que no té ni garanties, on no se segueixen les formalitats necessàries i que no s'emmarca dins el marc jurídic estatal, se li ha de donar valor 0. Només faltaria que li donéssim validesa a un procés que no és legal.

Si al referèndum guanya el Sí...
Convocaria eleccions autonòmiques.
Si al referèndum guanya el No...
Convocaria eleccions autonòmiques.●

Fotografies:Elena Bulet

Boris Valls
25 anys
Ciències Polítiques
Master en Comunicació Política
Conseller del Partit Popular a Sarrià-Sant Gervasi, i Public Affairs

Qui no vol emancipar-se?

▶ **PIJ Sarrià Sant Gervasi**

A la mítica sèrie de televisió "Plats bruts", en Lopes i en Pol es trobaven amb la necessitat d'emancipar-se per motius diferents: l'un, perquè el pare el feia fora de casa i l'altre per poder presumir amb els amics de no viure a casa dels pares. Segurament, cap d'aquestes necessitats d'emancipar-se són les més comunes entre els joves del districte. Més aviat hi ha ganes de fer i construir vida pròpia, de poder decidir per un mateix.

Els beneficis de l'emancipació no són només individuals, sinó que tenen una repercussió en el conjunt de la societat. Segons l'expresident del Cercle d'Economia de Barcelona, Antón Costas, hi ha una relació directa entre l'edat d'emancipació i la innovació d'un país –com més baixa és l'edat en què els joves marxen de casa, més innovació s'hi detecta. Per Costas, les causes d'aquesta relació tenen a veure amb les experiències que el fet de posar-se a viure sol necessàriament generen. Primer de tot, evidentment, trobaríem l'experiència de la responsabilitat damunt d'un mateix: necessitat de treball pel manteniment de la vida, necessitat de respondre a preguntes potser mai plantejades (com és que m'acaben de cobrar 150€ de llum? Què sopo avui? Per què ens han pujat 200€ de lloguer?), La resolució per un mateix de qüestions com aquestes formen de mica en mica una autonomia que, a la llarga, esdevé capacitat d'iniciativa.

Si l'emancipació és tan beneficiosa, com és que el 55,8 % dels joves de Catalunya d'entre 25 i 29 anys no han marxat de casa? Segons l'observatori del tercer sector, les dues problemàtiques que ho impedeixen són el preu de l'habitatge –fet agreujat a la ciutat de Barcelona- i la precarietat del món laboral. Aquests dos factors ha fet que els joves hagin hagut d'afilar l'enginy i trobar alternatives a un habitatge convencional. Compartir pis amb amics o gent afí -això que ara se li ha donat el nom de cohabitar- és una bona manera de començar a poder fer la teva. I hi ha qui dirà que és millor viure sol, però per una primera experiència, compartir habitatge serveix per aprendre a conviure i conforma un aprenentatge en relació amb l'altre que després ens pot servir per a les nostres relacions personals. També hi ha alternatives a l'habitatge convencional que poden servir per una primera experiència fora de casa, com ara la masoveria urbana o les cooperatives d'habitatge.

Sigui com sigui, si esteu buscant un pis; si ja viviu fora de casa els pares però no enteneu la factura del gas; si teniu problemes amb el lloguer del pis i voleu assessorament; etc. Torna la campanya "Jove, busques pis?" dedicada a resoldre tots aquests dubtes. Podeu venir al Punt d'Informació Juvenil de Sarrià-Sant Gervasi.●

LA MIRADA JOVE

El Faristol:
Mazoni: *Carn, os i tot inclòs*

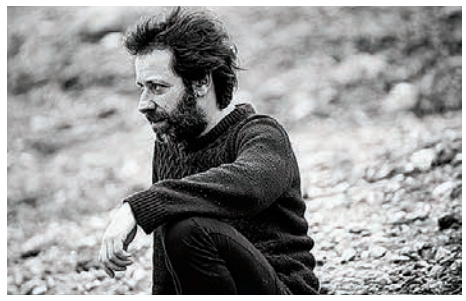

▶ **Eduard Sant i Chalois**
(@Eduard_Sant)

Després de l'inesperat viatge al seu particular passat que va suposar *7 Songs for an Endless Night*, Mazoni sorprèn, des del passat mes d'abril, amb la publicació de *Carn, os i tot inclòs* (el vuitè de la seva carrera).

Al llarg dels seus 15 anys de carrera musical en solitari com a Mazoni, el bisbalenc i *alma mater* del projecte, Jaume Pla, ha demostrat ser un músic inconformista i amant de la recerca de noves sonoritats per les seves composicions. Una prova d'aquest inconformisme ho podem trobar justament en els seus darrers treballs publicats fins al dia d'avui. Tant ha flirtejat amb l'electrònica i el pop - *Sacrifiqueu la princesa* (2014) -, com amb l'electrització de guitarres, els jocs de sintetitzadors i cors femenins al més pur Primal Scream , - *7 Song for an Endless Night* (2016) - i per últim un format completament acústic - *Carn, os i tot inclòs* (2017).

Amb *Carn, os i tot inclòs*, definit pel mateix artista "com un recull de composicions de la mateixa manera que composava quan tenia 17 anys, sol a la meva habitació" estem davant un disc senzill, sense artificis però a la vegada atrevit. En aquesta ocasió, Mazoni canta només acompanyat de la seva guitarra acústica i d'una sola però luxosa acompanyant, Judit Neddermann, que afegeix la seva càlida i dolça veu en tres composicions ("Part d'un tot", "La collita" i "Mal, mel i mil i una nits") tenint un punt de semblança amb Joan Baez o Emmylou Harris.

Al llarg de 10 temes al més pur Bob Dylan de *The Freewheelin* així com Springsteen del *Nebraska* i els acústics de Neil Young, les històries de *Carn, os i tot inclòs* apunten a vèrtexs diversos de l'amor ("Em toques, em cures", "Cor de titani") passant per una comunió amb la natura ("Part d'un tot") i sobretot en una manual de lluita en la recerca de l'autoafirmació i el renaixement personal ("Sol", "Vindré com una plaga", "Pedres").

En definitiva, aquest treball discogràfic implica un pas endavant a la sempre inconformista carrera de Mazoni demostrant que, sense fer molt soroll mediàtic, es manté en un llistó alt de qualitat. No resulta el primer cop que el músic bisbalenc s'exposa a aquest tipus de repte d'encarar una gira en format acústic. El març del 2010 , va assolir la seva particular "Gran Gira Americana per Catalunya" que consistia en un seguit de 31 actuacions en 31 dies consecutius.•

Gervasientos:
Capítol 5: 2007 - sense llum

▶ **Juan José Álvarez G.**

En l'actualitat la majoria de les relacions, sobretot en els joves, es mou per xarxes socials. Però fa deu anys, 2007, les coses eren una mica diferents. Els amics parlaven per missatges al xat de Messenger, però seguien mantenint una cosa que el 2017 s'ha perdut, "la interacció personal".

Era un dia d'estiu. Martí acabava de fer 20 anys. Havia estat un any difícil en els estudis, però per fi tenia alguna cosa , volia ser periodista. Els seus pares en canvi no pensaven igual i alguns dels Gervasientos, el seu grup d'amics de Sant Gervasi, tampoc. Francament, a Martí, poc li importava el que la resta pensés d'ell. En aquests anys, era un jove aventurer, que somiava a viatjar pel món, explicar històries i enamorar a la Lia, la noia dels seus somnis. Els seus amics en canvi, passaven el temps entre futbol, cerveses i comentaris sobre el sexe fantasiós amb les noies del barri.

Aquell dia havia planejat una tarda de festa amb Ricard i la resta d'amics del grup, però tot es va torçar quan la Lia, l'havia rebutjat. Mai abans s'havia sentit així. Li havien ensenyat com era conduir una bicicleta, com era beure, fumar i fins a follar, però mai li havien explicat que es fa quan la persona amb la qual somies, et rebutja. Pot ser perquè els adults tampoc saben que fer.

Vint anys sobre i sentia que la seva vida no valia la pena. Avui en recordar aquella tarda, somriu, però en aquest moment tot era dolor. Anava caminant per Mitre, rumb al parc del Putxet. Els seus amics l'esperaven a prop, però ell necessitava una mica d'aire abans de trobar-se'ls i explicar-los que la Lia no havia volgut res amb ell.

Al cap d'uns moments va entrar al parc i va començar a pujar les escales. Hi havia nens amb les seves mares; homes i dones passejant gossos i quan anava a arribar a la cúspide va veure una parella que reia. Va sentir una pena incontenible que va fer plorar. S'havia imaginat tant de temps així amb algú, passejant, fent-se petons que es va deprimir encara .

Estant a la part alta del Putxet, amb Barcelona fa tard, inesperadament un flaix va arribar als seus ulls. Una mica encegat per la llum va mirar a un costat i es va trobar amb un noi estranger que acabava de fotografiar-lo. Un noi que es deia Javier i que li canviaria la vida. Enfadat el va increpar i Javier a disculpar-se, quan va marxar la llum als fanals de la part alta del parc. Tots dos nois es van mirar i van observar Barcelona sota els seus peus i com els carrers, semàfors i cases quedaven completament a les fosques. Era l'apagada de l'estiu del 2007. L'apagada que va fer que Javier i Martí es coneguessin enmig de la foscor. Una coincidència que aviat es transformaria en una bonica amistat i després en un gran amor. Un amor que Martí mai va pensar sentir per un altre noi i que el va portar a cometre l'error més gran de la seva vida, ja que poc temps després els Gervasientos van conèixer a Javier i en una broma macabra que se'ls va escapar de les mans, li van llevar la vida.

"Javier" - Va murmurar Martí vestit de nuvi en el temps present i el record del noi fotògraf va sacsejar el seu cor, mentre lligava el seu llacet i es mirava al mirall per casar-se amb Lia... •

Continuarà...

• Quinta entrega d'una novel·la que té l'escenari a Sant Gervasi •

PELS PETITS DE CASA

Cançó

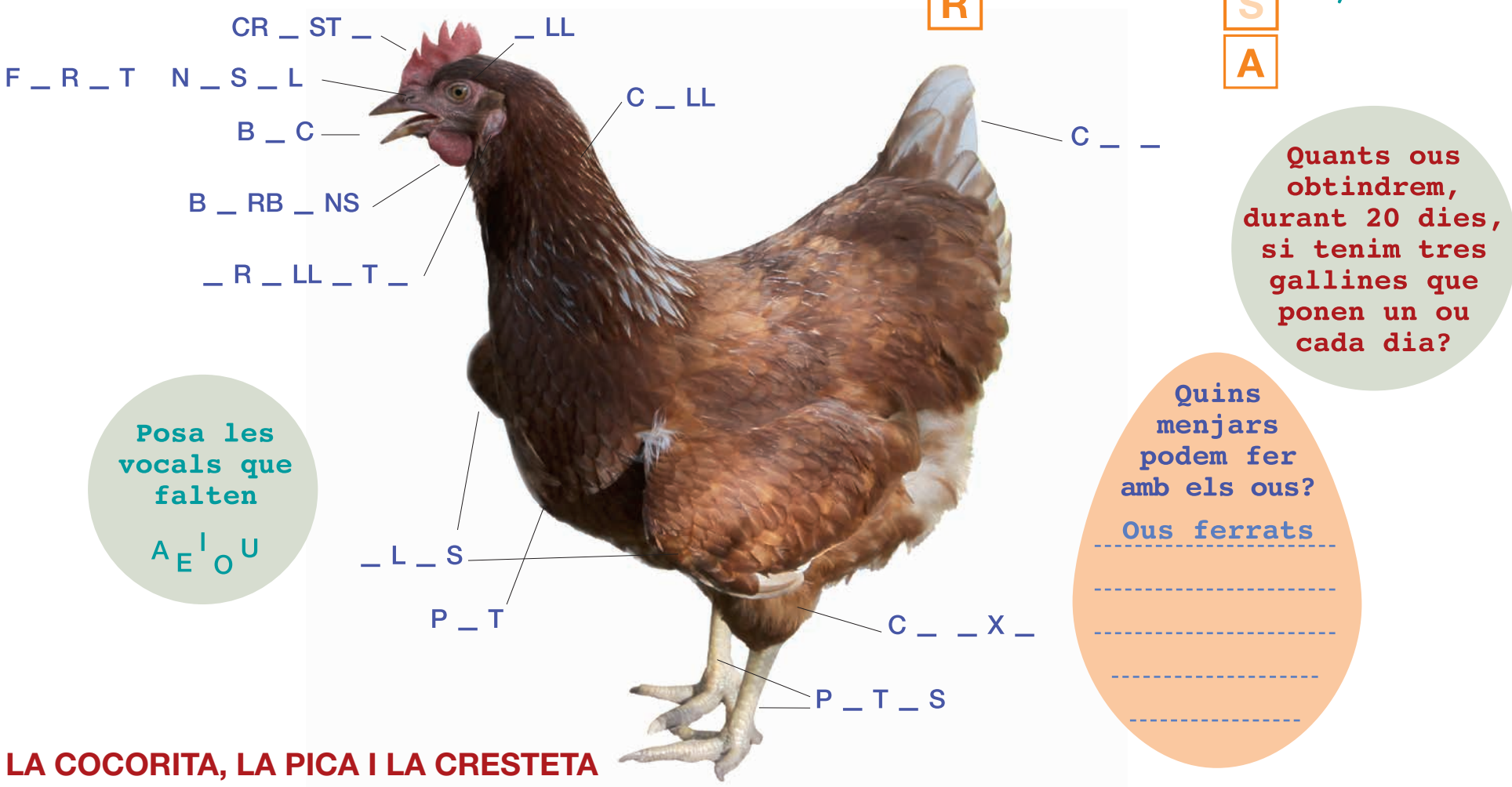

Posa les vocals que falten

A E I O U

Quants ous obtindrem, durant 20 dies, si tenim tres gallines que ponen un ou cada dia?

Quins menjars podem fer amb els ous?

Ous ferrats

Il·lustració: Gràcia Farràs Ribas

LA COCORITA, LA PICA I LA CRESTETA

Aquest estiu el Gervasi i la Rita han passat uns dies a casa dels seus avis i han sigut els encarregats de cuidar les gallines.

Al matí els havien d'obrir la portella del galliner, donar-los el gra i posar-los aigua a l'abeurador. Després de dinar els duien les restes de fruita o de verdures. També havien de recollir els ous. Cada una en ponia un al dia. Al vespre les tornaven a tancar al galliner, no fos cas que vingués la senyora guineu!

Durant el dia les tres gallines ronden per l'era que hi ha davant la casa i no paren de picotejar tot allò que troben. Tenen unes potes molt fortes amb unes ungles llargues per poder escarbar la terra i buscar llavors, cucs, caragols i insectes. També s'empassen pedretes, que van a parar al pedrer.

Sempre van juntes. L'àvia diu que són unes tafaneres perquè quan venen visites s'atansen a veure què passa i, si s'espanten, aletegen fent un gran enrenou, però amb prou feines s'aixequen un pam de terra.

La Rita voldria que dels ous sortissin pollets, però l'avi l'hi va explicar que perquè això passi hi ha d'haver un gall que hagi fecundat els ous, i ells no en tenen de gall.

De les tres gallines, n'hi ha una que és la més atrevida i en les expedicions sempre va al davant. La Rita li ha posat el nom de Cocorita perquè sempre fa co-co-coc mentre camina. A les altres els hi ha posat Pica i Cresteta, encara que li costa distingir-les perquè són molt semblants.

Amb tants ous que van recollir van poder fer molts pastissos, bunyols i magdalenes.

El Gervasi i la Rita s'ho han passat molt bé amb les gallines i han après un munt de coses noves.

“Nens que peguen”

L'educació emocional i la disciplina positiva pone ser eines educatives

▶ **Laia Delriu**

Un cop més, com en tants altres temes que tenen a veure amb l’educació infantil, ens trobem davant la certesa i obvietat que ELS TRES PRIMERS ANYS DE VIDA SÓN CRUCIALS.

Els LÍMITS, durant aquesta etapa, tornen a ser de vital importancia. És durant aquest període, que els petits aprenen certes pautes de conducta i comencen el moment d’interioritzar certs comportaments i maneres de funcionar. És molt important estar atents als símptomes primerencs i no deixar d’exercir l’autoritat. Podem dir que els petits comencen a:

—Tenir consciència de les coses, de les conseqüències dels seus actes i a tenir sentiment de culpa

—Conèixer i saber què és l’empatía (ajudar els altres i posar-se en el seu lloc)

—Tolerància a la frustració (entendre el NO, i comprendre que a vegades les coses no són com ells volen)

Ens podem trobar amb límits FAMILIARS (els que ens inculca la nostra familia i els nostres pares) i SOCIALS (els que la societat i els altres ens marquen).

Podríem dir també que, abans de jutjar i d’actuar segons de quina manera, fóra important veure, detectar i actuar en funció de si els límits venen per una CARÈNCIA EDUCATIVA, o bé per TRETS DE PERSONALITAT psicopàtica (destacaria una forta inestabilitat emocional, manca de consciència, falta d’empatia i absència de culpa).

També són de vital importancia els factors com l’EDAT i el CONTEXT on passen els esdeveniments. No ens hem d’oblidar que el comportament agressiu en els nens forma part del desenvolupament normal; encara estan desenvolupant el llenguatge, a vegades volen fer-se “independents” i els costa controlar els impulsos. Per tant, durant aquesta edat pot arribar a ser bastant normal que es manifesti algun tipus d’agressivitat. També, cap als 11,12 anys (a la pre-adolescència) torna a reaparèixer amb força aquesta agressivitat. Ens ajudarà tenir present i entendre aquest comportament com una part necessària del creixement, i una part fonamental del procés de socialització. No obstant, és important actuar i no deixar passar certs comportaments inadeqüats. Sovint trobem infants que han adquirit un “poder” especial, que els otorga la potestat de “pegar” a tot aquell que se li posa al davant.

L’EDUCACIÓ EMOCIONAL I LA DISCIPLINA POSITIVA ens poden donar èines per actuar amb fermesa i autoritat, a l’hora que amb afecte i empatia.

Què fer? Com actuar?

—La nostra experiència de tants anys ens diu que és important ACTUAR RÀPIDAMENT. Quan faci una conducta inadeqüada, com pegar, estirar cabells, mossegar... Li hem de fer saber que allò no és correcte; que ha “ferit” a una altra persona, i que hem de procurar que no es torni a repetir.

—Ensenyar-li les CONSEQÜÈNCIES DELS SEUS ACTES (“si pegues, et portes malament i fas mal, no tindras certs privilegis...”)

—Procurarem i intentarem NO POSAR-NOS NERVIOSOS (mantenir la calma) I NO CRIDAR però que vegi que aquella actuació NO ENS HA AGRADAT i NO ESTEM D’ACORD AMB ALLÒ QUE HA FET.

—De cabdal importancia és SER CONSTANTS i no caure en l’abandonament. Ajuda molt ACTUAR I RESPONDRE DE LA MATEIXA MANERA; i en situacions en públic no hem de deixar que ens guanyi la vergonya. Al cap i a la fi, si estem treballant certs aspectes, hem de ser COHERENTS i ells han de veure que allò està mal fet estigui on estigui; perquè si veu debilitats, s’aprofitarà.

Fotografia: Juanjo Compairé

Un grup de timbalers, amb infants, a la Festa Major del Farró 2017.

Cal donar exemple als infants amb els actes dels adults, fer de mirall

—Val molt la pena ENSENYAR ALTERNATIVES. Li pots dir que entens que s’ha enfadat, però que no ho ha de demostrar d’aquesta manera.

—Ensenyar-li a DEMANAR DISCULPES I PERDÓ. Important que entengui que si ha fet mal o ha ferit algú, ha de demanar disculpes, i que no s’ha de fer mal a les persones.

—De la mateixa manera; si té un BON COMPORTAMENT, està bé, ELOGIAR-LO i lloar-lo.

Cal prestar atenció als PROGRAMES DE TELEVISIÓ, VIDEOJOCS. A les nostres mans està escollir el contingut del que miren. Sovint, són dibuixos violents, amb amenaces, cops de puny, empentes. Una bona opció pot ser mirar amb ells la TV de manera educativa, i no deixar-los “aparcats” allà; si no, correm el risc que es creïn el seu “submón” i s’aïllin de la resta.

Un altre dels aspectes que resulta de molta importància i que cal començar a treballar des de petits, és l’AUTOCONTROL envers: ells mateixos, i els atres. La seva impulsivitat a vegades els porta a fer actes poc correctes o molt espontànis. Sóm els adults els que hem de trobar l’equilibri per tolerar o no tolerar segons quins comportaments; segons el nostre criteri. Tampoc ens haurem d’oblidar de DONAR EXEMPLE AMB ELS NOSTRES ACTES; sóm el mirall on ells es miren i sóm responsables dels nostres propis actes.

De la mateixa manera, quan abans es comença a treballar l’AUTONOMIA I LA RESPONSABILITAT, molt millor funcionen les coses després. És molt important el VÍNCLE i el RESPECTE que s’estableix durant els primers anys. Quan parlem de responsabilitat, ens referim a responsabilitat amb:

—Ell mateix
—Els altres
—Context familiar
—Context escolar
—Context social

Laia Delriu és psicòloga infantil; directora de Dintell, Centre Infantil, Children’s Center, Centre Pour Enfants. Més de vint anys d’experiència en el món infantil, acompanyant infants i families en el seu procés de creixement.

PASSATEMPS

JOC MATEMÀTIC

Aquest mes reproduïm el joc matemàtic que, molt amablement, ens ha enviat en **Jordi Fernández**, lector de la revista.

Tenim deu bosses. A cadascuna hi ha, com a mínim, deu monedes. En una de les bosses, totes les monedes són falses.

Imagina que tens una balança que permet pesar en grams. Tenint en compte que les monedes autèntiques pesen 1 gr. i que les falses pesen el doble, és a dir, 2 gr. cadascuna, ¿com t’ho faries per saber en quina bossa hi ha les monedes falses fent només una pesada?

(La solució us la donarem al proper número de *El jardí de Sant Gervasi)*

SOLUCIÓ DEL PETIT JOC DE LÒGICA DEL MES DE JULIOL

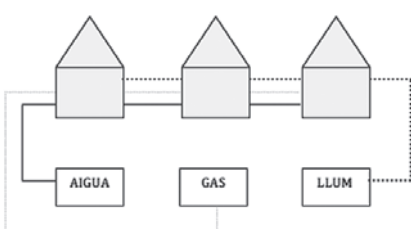

ATENCIÓ!!! SI CONEIXES ALRES JOCS MATEMÀTICS O DE LÒGICA, ET CONVIDEM A ENVIAR-LOS A LA REDACCIÓ DE LA REVISTA (jesus@eljardisg.com) I ELS COMPARTIREM EN PROPERS NÚMEROS.

SUDOKU

	9		6	2		8		
6		7	9					5
				3		9	1	
	7						8	
5		2	8		4		3	
	1				6			9
2	8		5			7	6	
					3	4		
9	4		7		1			2

Solució sudoku:

2	5	3	1	8	7	6	4	9
8	9	4	3	6	2	1	5	7
1	6	7	9	4	5	3	8	2
9	2	5	6	7	3	8	1	4
7	3	1	4	9	8	2	6	5
4	8	6	2	5	1	9	7	3
6	1	9	7	3	4	5	2	8
5	4	2	8	1	9	7	3	6
3	7	8	5	2	6	4	9	1

GENT GRAN

ACTIVITATS

SETEMBRE - OCTUBRE

Llar de Mn. Lluís Vidal

Parròquia de la Bonanova, c. Bigai, 12

Cada dia laborable, de dilluns a divendres, de 5 a 8 de la tarda: acollida a tothom que ens vulgui conèixer o trobar, i jocs de diversió o entreteniment, i/o conversa i tertúlia per grups.

Dijous 21 de setembre, 5 d'octubre, a les 18 h
Planificació de les labors per la "**botigueta solidària de Sant Joan de Déu**", amb la Magda Puig.

Dimecres 4 d'octubre, a les 18 h
Poemari d'en Josep Maria Margalef. El mateix poeta i escriptor presentarà el recull de poemes.

Dimarts 10 d'octubre, a les 17 h
Vida Creixent: Reflexió dirigida per Mn. Jaume Angelats sobre "**Cal mesurar les nostres pròpies forces (Fortalesa)**", capítol 2n. del llibre d'aquest nou curs, que s'ha presentat amb el lema "Primavera en la tardor de la vida.

Dimecres 21 de juny, 17:30 h
Cine fòrum: representació filmada en el teatre Maryinski de St. Petersburg del ballet ***Coppelia*** de Léo Delibes, amb la companyia del "Ballet Kirov". És una comèdia sentimental inspirada en el conte de Hoffmann *L'home de la sorra*.

Dimecres 28 de juny, 17:30 h
Projecció de la pel·lícula ***Desayuno con Diamantes*** Dir. Blake Edwards. Actors: Audrey Hepburn, George Peppard i Patricia Neal. Holly és una bella neoyorquesa de vida agradable però de comportaments extravagants, com, per exemple, esmorzar contemplant l'aparador de la luxosa joieria Tiffanys. Presentació a càrrec de Joan Casanovas

Dimecres 5 de juliol, 17:30 h
Excursió tradicional de la Llar a Montserrat.
Preu: 48 € pels socis i cuidadors/res, i 55 € pels amics. Cal inscriure's a la Llar per tot el dia 16 com a màxim. Places limitades

Activitats habituals: Gimnàstica, Coral, Jocs, Manualitats, Musicoteràpia, Exercicis de memòria, Català, Conversa de Francès, Cinefòrum, etc

Espai Caixa Bonanova

c. Berlinès, 4-6, 93 201 88 06
esplaibonanova1@gmail.com

Activitats habituals: Ioga, Teatre, Coral, Ball en línia, Sardanes, Coral, Bridge, Canasta, Manualitats, etc.

Casal de Sant Ildefons

c. Marià Cubí, 111, tel. 93 200 75 15
csantildefons@gmail.com

Activitats habituals: Idiomes, Ioga, Ball country, Gimnàstica, Coral, Taller de memòria, etc.

Casal de Can Castelló

c. Castelló, 1-7

Dilluns 2 d'octubre, a les 11:30 h
Dia Internacional de la Gent Gran
Des del casal volem afavorir les relacions humanes i evitar la soledat no volguda. Que millor que un vermut/ball per aconseguir-ho? Vine i fes-ho possible! Amb la col·laboració dels grups de ball del casal.

Dijous 9, d'octubre, a les 18 h
Moments viscuts i llegits amb Josep Palau i Fabra. Una nova manera d'apropar-se als escrits de Josep Palau i Fabre; així és com ens llegiran poemes i textos seleccionats de l'autor.
Amb M. Amor Fernández i Àurea Brufau, i la col·laboració de M. Thérese Mosser

"Vida creixent" a la Llar

▶ **Jaume Busquets**

Fa més de 20 anys que la Llar Mn. Lluís Vidal va integrar en la seva programació els cursos que des l'any 1984 "Vida creixent" ha anat realitzant cada curs, des de setembre fins a juny de l'any següent.

Fou el popularíssim locutor de ràdio i presentador de televisió, recordat per les campanyes benèfiques de RNE i programes infantils dels anys 1950, 1960 i 1970, Joan Viñas i Bona (Girona,1918 – Barcelona, 2002), qui, l'any 1983, havent assistit a Tolosa de Llenguadoc al "Congrés de l'Associació Francesa "Vie Montante", en el que s'organitza "Via Montante International" del que en sortí realment entusiasmat pel que havia vist i viscut, decidí que aquest moviment s'havia d'establir a Catalunya. Va visitar a l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Jubany, que acceptà immediatament la proposta i nomenà consiliari el P. Lluís Antoni Sobrerroca S.J., que ja feia temps que s'interessava per la gent gran.

El 1984 a la Casa d'Exercicis de Sant Ignasi de Sarrià, a Barcelona, es celebrà la primera Assemblea constituent de "Vida Creixent", nom catalanitzat de "Via Montante" que el P. Sobrerroca va pouar en l'Evangeli on el verb "créixer" hi surt moltes vegades.

Per completar els antecedents històrics de "Vida Creixent" cal explicar que l'any 1952, a la parròquia de Neully-Sur-Seine, a les rodalies de París es reuneix un grup de jubilats per

pregar i reflexionar a la llum de l'Evangeli, sobre la situació de la gent gran que, pel fet de ser-ho se sent marginada. Deu anys més tard, amb l'obertura del Concili Vaticà II, l'episcopat francès aprova el Moviment "Via Montante" que recentment ha esdevingut "Mouvement Chrétien des Retraités". "Via Montante" neix precisament per destacar la voluntat d'integrar de manera inequívoca els jubilats i evadir la imatge, que massa sovint s'ha donat, del moviment de gent vella.

Catalunya és capdavantera en la implantació del Moviment a Espanya, avui dia ja establert en tots els bisbats catalans i de les Illes Balears. Solament a l'arquebisbat de Barcelona són ja més de 200 els grups existents de "Vida Creixent", que és el nom oficial del moviment a Catalunya i Balears. En el país Basc és "Bizian Gora", en els països de parla castellana és "Vida Ascendente", en els de parla francesa, "Vie Montante", en els de parla inglesa "Ascent Life"; a Alemanya "Aufsteigendes Leben", i al Japó "Reimei Club".

Fa més de 20 anys, com deia al començament, Dalmau Bona ens visità a la Llar Mn. Lluís Vidal i ens va explicar els objectius i finalitat de "Vida Creixent", (Amistat, Espiritualitat i Apostolat). Immediatament la Llar s'hi engrescà, i de llavors ençà tenim el grup de "Vida Creixent", en el qual hi participen una vintena de socis/sòcies, aproximadament, tenint ara el grup, de consiliari, a Mn. Jaume Angelats.

La trovada d'aquest grup és un cop al mes, en una de les dues sales de la llar, de 5 a 6 de la tarda, reflexionant, en deu sessions, sobre el benestar, la fortalesa, la pau, el creixement, la felicitat, compartir, generositat, servei, creure i serenor.

S'escau, ara, recordar els objectius de la Llar Mn. Lluís Vidal: a) Donar acolliment i amistat a la gent gran en un clima d'harmonia i solidaritat, per tant que no es trobi sola, i b) Que la gent gran continuï físicament i psíquicament d'acord amb el seu estat de salut (de l'art 2 dels Estatuts). I per acabar, podia haver estat altra la pervivència de l'engrescament encomanat a la Llar per Joan Viñas Bona?

Si us interessa, o no ens coneixeu: esteu convidats a venir.•

L'oblit que no perd ritme

▶ **Lorena Castillejo**

Entenem la memòria com a un procés cognitiu que serveix a les persones com a mecanisme per a retenir, arxivar i recuperar informació rebuda prèviament, i que ens és d'utilitat per a poder desenvolupar les nostres activitats diàries.

En el cas de les malalties neurodegeneratives, aquest, és precisament un dels factors que més afectats es veuen i que amb més rapidesa es deterioren, dificultant la seva vida.

És interessant però, la relació estreta que aquestes mantenen amb els seus records musicals, així com les reaccions i estímuls que desenvolupen en vers la música, inclús trobant-se en les fases més avançades.

Com pot ser que una persona pugui ser incapaç de recordar com es diu, però que reaccioni en vers una cançó o una melodia?

Aquesta explicació recau en què la música i l'experiència d'escoltar-la, identificar-la, i sentir-la; impliquen el desenvolupament del raonament abstracte, el qual requereix d'una gran xarxa de connexions cerebrals implicant als dos hemisferis cerebrals, ja que qualsevol experiència musical implica necessàriament dos processos diferents: el procés d'escoltar la

Fotografia: Ruth Abela

música, i el de recordar-la. Tot això explica que encara que la memòria auditiva es trobi en el lòbul temporal (concretament a l'hipocamp que se situa a la part medial d'aquest lòbul), sent aquesta part del cervell una de les més afectades per la malaltia, en necessitar altres rets neuronals i del desenvolupament de diversos factors cognitius. La música pot ser una de les teràpies no farmacològiques més adequades i potents per a ser utilitzada amb aquestes persones.

Els beneficis que suposa l'ús de la música com a teràpia en casos amb gent amb demència, són molt nombrosos. Impliquen l'àrea cognitiva, fent que aquestes persones puguin millorar la seva atenció quan escolten la música o tracten de portar el compàs del ritme, el sentit de l'orientació i de la identitat mitjançant l'escolta de cançons significatives per a aquests, i també pot ajudar a millorar aspectes com la fluïdesa del llenguatge i l'ús de la memòria durant la sessió. D'altra banda implica també l'àrea social, ja que fa que l'estat d'ànim de la persona millori i serveix per a pal·liar l'estat d'ansietat en aquells casos que la pateixen. Propicia també l'alliberament d'hormones relacionades amb la felicitat com les endorfines, i facilita que la persona sigui capaç d'evocar, identificar i expressar sentiments per mitjà de la música, fomentant el sentiment de grup en compartir l'experiència amb altra gent i amb el mateix musicoterapeuta o professional que guia la sessió.

És evident doncs, que quan el llenguatge universal de la música vol fer-se sentir i arribar-nos, no hi ha oblit que pugui aturar-la ni malaltia que se li resisteixi; i és que la dansa de la memòria musical no entén d'oblits.

Lorena Castillejo és integradora social

Fundació Uszheimer
Centre de Dia i Unitat de Memòria
Passatge Forasté, 11-13,
Tel.: 93 418 65 65
fundacio@fundaciouszheimer.org
www.fundaciouszheimer.org
http://www.premisoletura.com

GUIA COMERÇOS i D'EMPRESES DE SANT GERVASI

ARTS

ESPORTS

IMMOBILIÀRIES

OCI

Matalasseria A. Mercader
Fundada l'any 1886
Alfons XII, 81 (Plaça Molina)
93 200 29 70
www.matalasseriamercader.com
mercader@matalasseriamercader.com

Cuina d'avui, cuina de sempre
La Fonda de Sant Gervasi
Bar-Restaurant
Obert de dilluns a dissabte, de 9 a 19 h.
Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona
T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat

ARTiS
ARTISUBASTA.COM
info@artisubasta.com

can caralleu
més que fitness!
C/Esports, 2-8
08017 Barcelona
www.cancaralleu.cat

IN-VESTMENTS
PROPERTY ADVISORS
WWW.IN-VESTMENTS.COM

SLAM BRIDGE
Eventos diarios
Cursos y Clases todos los niveles
Ronda General Mitre, 126
Teléfono Club: 93 269 5578
Web: www.clubslambridge.com
Email: bridgenouslam@gmail.com

CERRAJERÍA MODOLELL
www.cerrajeriamodolell.com
Carrer de Modolell 57, Bcn Local 4

FUSI BAR
Asian & Mediterranean Cuisine
www.fusibar.com
Sant Elies, 28
931 805 413

ESCOLES INFANTILS

PUBLICITAT:
mariona.aluma@eljardisg.com

MODA

REFORMES, SERVEIS PER LA LLAR

SALUT

ALICIA OZORES BARBANY
ADVOCADA PENALISTA
www.aliciaozores.com
Tel. 654 466 977
c. Muntaner 391, 1º 3ª
08021 Barcelona

Escola infantil Peggy
Marc Aureli, 18-20
Tel: 932 011 350
info@escolainfantilpeggy.com
www.escolainfantilpeggy.com

FOTOGRAFIA IMATGE I SÓ

amb mimo barcelona
C/d'Arimon,1 • 932530617
www.ambmimo.com
MODA INFANTIL • CANASTRETA • CERIMÒNIA

Reparación de Sillas
Rejilla - Anea - Cuerda
y Tapizados
Jordi
934 175 423
c/ Escuelas Pías 52
Artesanos de SIEMPRE

ARREGLOS EN CASA
proximidad y rapidez
603 186 851

CLÍNICA SAGRADA FAMILIA
www.csf.com.es
c/ Torras i Pujalt, 1
08022 Barcelona
Tel: (+34) 93 212 23 00
URGENCIAS 24h

ESCOLES D'ARTS

EGM
QUALITYIMAGE
PRATS DE MOLLÓ, 20
08021 BARCELONA
T. 93 201 63 88
F. 93 414 49 20
http://www.egm.es
e-mail:egm@egm.es

lallana
Copérnic, 56 – 08006 Barcelona
935 463 911
#lallanabcn
@lallanabcn
media – costura – cursos – knit
monográficos – lana – crochet
punto de cruz – mandalas - ganchillo
algodón – agujas - botones

alpe
Instalaciones Integrales
Email: admin@alpeinstalaciones.com
Web: www.alpeinstalaciones.com
Tel: 935921902/610424180

RESTAURANTS I ALIMENTACIÓ

FARMÀCIA CABANAS
muntaner 476 · Bcn
www.reservafarmacia.com
93 201 03 89

bolo berry
www.boloberry.com
c/Muntaner 501, tda 2
93.211.58.44

LABORATORI PROFESSIONAL
VENDA DE MATERIAL
AUDIO · VIDEO · CINEMA · MULTIMEDIA
VIDEOLAB AUDIOVISUAL
Santaló 133 · 08021 Barcelona
www.videolab.es 932 005 400

scots
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY
Especialistes en corseteria
ROSA FAIA
BEAUTYFULL
C/ d'Arimon, 6
Tel. 93 667 83 90
www.corseteriascots.com

Ferreteria Mandri
Carrer Mandri, 28-30
08022 Barcelona
Telf. 934 176 763
Whatsapp 620 823 111
info@ferreteriamandri.com
www.ferreteriamandri.com

Angela Bertoni
Pasta fresca italiana
des de 1965
Passeig de Sant Gervasi 280
08022 Barcelona
+34 937689055

INSTITUT AUDITIU
salesa
El meu centre auditiu de Confiança
Ronda General Mitre, 134
Tel. 935 507 920
www.salesa.es

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!
www.eljardidesantgervasi.cat/directori-empreses
Directori de comerç de Sant Gervasi
Posa't en contacte amb mariona.aluma@eljardisg.com

CONTRAPORTADA: GENT DEL BARRI

Artur Mas, veí de Sant Gervasi

‘La identitat sempre és important de mantenir, o de recuperar si l’has perdut’

▶ **Maria Antònia Font Fernàndez**

Des de quan viu a Sant Gervasi?
Des que vaig néixer, el 31 de gener de 1956, a la Clínica Moderna, que era al carrer d’Alfons XII. De primer vaig viure al carrer de Marià Cubí, tocant a Balmes; després a la plaça de Gal·la Placídia (aquest cop a Gràcia: estàvem al costat del Mercat de la Llibertat); d’allà vam anar a Balmes amb Laforja i finalment em vaig establir a la travessera de Gràcia, més o menys a l’alçada de Tuset. Per tant, no m’he mogut més d’un radi de mig quilòmetre.

En canvi la seva dona, Helena Rakòsnik, vivia a Gràcia.
Efectivament, ella va néixer a Gràcia i hi va viure molts anys. Però quan la vaig conèixer ja vivia al carrer d’Avenir, cantonada Muntaner.

Va estudiar al Liceu Francès. Quin record en té? Què li va aportar?
Bé, estem parlant dels anys 1960, en plena dictadura de Franco, i jo anava en una de les poques escoles que hi havia que no fossin religioses i que no separessin els nens de les nenes. I a més, vaig entrar en contacte amb la cultura francesa amb 4 o 5 anys. Això vol dir que parlava català amb la família, i castellà i francès a l’escola.

De quina manera ha incidit la seva formació empresarial per a la seva carrera posterior?
Ha estat vital. De petit ja vaig viure el món de l’empresa, i pròpiament el de la indústria: el meu pare i la meva mare venien de famílies del sector de la metal·lúrgia i del tèxtil, de Sabadell i de Poblenou. Per tant el que vaig mamar a casa va ser empresa, feina i maldecaps. I la meva idea era orientar-me cap aquí, que és el que vaig fer durant uns anys. Però resulta que tant m’agradava el món de l’empresa com el món de la política, que és on he acabat destinant la major part dels esforços. Conèixer els dos mons m’ha servit per posar-me als dos costats del taulell i no tenir només la visió d’un funcionari de l’administració, desconeixedor del món privat.

Fotografia: Juanjo Compairé

‘Es pot represaliar un polític o una empresa o un funcionari, però no un ciutadà’

Artur Mas no necessita presentació: tothom en coneix, si fa no fa, la seva faceta política, que ha traspassat fronteres. A *El Jardí de Sant Gervasi* li hem volgut fer una entrevista més propera, perquè els gervasiencs puguin conèixer en primera persona un veí que ha estat president de la Generalitat.

Parlem ara una mica més a fons del barri, de la seva identitat.
La identitat? Home, la identitat sempre és important de mantenir, o de recuperar si l’has perdut. Ara, perquè això sigui possible, hi ha d’haver molta gent que hi cregui, perquè si la gent no hi dona importància, la identitat es va esquerdant i al final es perd. Dit això, jo no tinc la sensació que la identitat a Sant Gervasi s’hagi perdut tant: quan es parla del Galvany, tothom sap què vol dir. Segurament aquestes identitats s’han configurat molt a l’entorn dels mercats. Però és veritat que la irrupció de bars i restaurants i bars de copes li ha fet perdre la tranquil·litat que havia tingut.

Quan era petit no era així, doncs?
No: hi havia més habitatge i menys oficines i llocs d’oci. Però tot això ho ha portat el cicle del temps: Ciutat Vella també era molt més tranquil que no pas ara, que pateix una autèntica invasió. Jo que he estat 5 anys llargs al Palau de la Generalitat he pogut veure des d’allà l’evolució del turisme, i en aquella zona ha ocupat molts d’espais. El que em preocupa més, però, és l’encariment dels preus dels pisos: han pujat molt en relativament poc temps, i això està expulsant molta gent jove.

L’encariment dels pisos no sembla tenir solució...
Va arribar una alcaldessa i un equip de govern amb l’etiqueta d’habitatge per a tothom, i resulta que cada vegada n’hi ha menys. I Sant Gervasi n’està patint les conseqüències molt directament: en un any i mig, els preus del lloguer han pujat un 15-20 %, només en un any i mig!

I quines mesures es podrien emprendre per frenar aquest creixement desorbitat?
Només n’hi ha una: que hi hagi una oferta d’habitatge públic. Perquè el mercat és lliure, i si la demanda creix però l’oferta és limitada, els preus pugen, això passa amb l’habitatge i amb qualsevol altre bé. Però els poders públics ho poden corregir amb una oferta assequible i accessible. Pensem en el cas de Sant Cugat: fa 20 anys o més que hi fan política d’habitatge públic, i avui en dia han aconseguit un parc de primer nivell. Ara mirem Barcelona, o Sabadell, o Terrassa, que podrien haver fet el mateix però no ho han fet. La conseqüència és que a Sant Cugat s’hi pot quedar més gent jove. A Barcelona, quan es va construir la Vila Olímpica, que per cert que va quedar molt bé, d’habitatge públic no se’n va fer, i això que van mobilitzar un munt d’hectàrees. I al Govern hi havia Iniciativa. I manaven! I quan es va construir Diagonal Mar va passar exactament el mateix.

Va ser regidor, fa 8 anys, a l’oposició, i per tant ha pogut conèixer a fons els problemes d’un districte que aporta molts diners però rep poques inversions.
I tant! Des de l’any 1979 (primeres eleccions municipals democràtiques) fins ara (que pràcticament han passat 40 anys), els partits d’esquerres han governat durant 34 o 35 anys, i realment hi ha districtes de Barcelona que han quedat molt oblidats i castigats. Quan Xavier Trias va guanyar les eleccions, va poder recuperar una mica les inversions en aquests districtes, però el govern d’ara ha fet marxa enrere. És clar, els districtes que fa 30 anys que no reben les inversions que tocaria, ho noten en equipaments, ho noten en mobilitat, ho noten en habitatge, ho noten en espais de lleure... I les inversions haurien d’estar equilibrades, perquè al capdavall tots som barcelonins. Jo crec que hi ha hagut una discriminació dura i, sobretot, prolongada, i amb el temps cal anar compensant.

En el moment de fer aquesta entrevista (12 de juliol), com veu que estarem a Catalunya d’aquí a dos mesos exactes?
Jo confio que bé. S’han fet molts esforços per arribar fins on som, i veig que hi ha molta gent que té ganes de votar (que és el més important) i molta gent amb ganes de dir que sí. El que ens uneix és la democràcia: això és el referèndum. Jo naturalment diré que sí, però respecto els del no, i de fet convido els del no que votin. Perquè jo, si em trobo en un Estat que m’impedeix votar, vull votar, i a més sé que no se’m pot represaliar. Es pot represaliar un polític o una empresa o un funcionari, però no un ciutadà.

Un racó de Sant Gervasi on s’hi trobi especialment còmode, després de casa?
És clar, el primer és a casa *(riu)*. Penso en un racó que ja no existeix però que em porta records: allà on hi havia els caballitos, que en dèiem de petit. Ara hi ha el Col·legi d’Economistes. Els avis, els pares i els germans anàvem allà, a tocar de Gal·la Placídia.

I fins aquí l’entrevista de setembre. Comença el curs: posem-hi forces i energia.●

Les fotos del teu estiu
et porten un regal.

Vine a EGM a imprimir les fotos de les teves vacances i et regalarem la que més t’agradi en un marc “**Foto**Cristal” de 10x15 cm. A més, també podràs imprimir-les sobre tela, paper, dibond, metacrilat, PVC, fusta i, com sempre, amb la més alta qualitat. Pregunta’ns com.
T’esperem a Prats de Molló, 20.

*Promoció vàlida per els 50 primers clients que imprimeixin les seves còpies en paper, per un import mínim de compra de 45 €.

EGM QUALITYIMAGE